

ການພິມຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຳໂຢຮັນ
ແລະພຣະຄຳໂຣມທີ່ແປຈາກ
ພຣະຄຳພິສະບັບຄົງເຈມ

ໂດຍມັງຫວັງໃຫ້ຄົນລາວໄດ້ມີ
ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສົມບູນ.

Second edition of The Gospel of John and the Book
of Romans translated from the Authorized Version of
the Holy Bible, commonly known as the King James
Version, in an attempt to provide the Lao people with
the pure word of God.

ຄຳນຳ
ພຣະຄຳ

ໂຣມ ກັບ ໂຢຮັນ

ພຣະຄຳໂຢຮັນ: ໂຢຮັນຜູ້ນີ້ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນໜຶ່ງ ໃນພວກອັກຄະສາວິກ ທຳອິດຊຶ່ງມີ 12 ຄົນຂອງພຣະເຢຊູ. ໂຢຮັນຜູ້ນີ້ຖືກເອີ້ນວ່າ “ເປັນລູກສິດທີ່ພຣະ ເຢຊູຊົງຮັກ” ແລະເພິ່ນໄດ້ຂຽນພຣະຄຳ 5 ເຫຼັ້ມໃນພຣະສັນຍາໃໝ່. ພຣະ ຄຳໂຢຮັນນີ້ກໍເປັນໜຶ່ງໃນ 5 ເຫຼັ້ມນັ້ນ ມີທັງໝົດ 21 ບົດ ແລະໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ປະມານປີ ຄ.ສ. 90. ທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ. ອັກຄະສາວິກໂຢຮັນໄດ້ປະກາດຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງເຖິງຈຸດປະສົງຂອງພຣະຄຳເຫຼັ້ມນີ້ຄື “ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈົດເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ໄວ້ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະ ນາມຂອງພຣະອົງ”. ສອງຄຳສັບທີ່ທ່ານຄວນສັງເກດໃນພຣະຄຳເຫຼັ້ມນີ້ຄື “ເຊື່ອ” ແລະ “ຊີວິດ”.

ພຣະຄຳໂຣມ: ພຣະຄຳໂຣມ, ຂຽນຂຶ້ນໂດຍອັກຄະສາວິກ(ອາຈານ)ໂປໂລ ຢູ່ທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ, ປະມານປີ ຄ.ສ. 60. ອັກຄະສາວິກໂປໂລ ໄດ້ຂຽນ ພຣະຄຳ 13 ເຫຼັ້ມໃນພຣະສັນຍາໃໝ່. ເຖິງຊາວຢິວແລະຊາວຕ່າງຊາດ.

ພຣະຄຳໂຣມ ເປັນພຣະຄຳທີ່ອະທິບາຍຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ ແລະຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ດີທີ່ສຸດ. ພຣະຄຳທີ່ໄດ້ຂຽນເຖິງ ເລື່ອງປະຫວັດຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູກໍມີຄື ພຣະຄຳມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ ແລະໂຢຮັນ. ພຣະຄຳ 4 ເຫຼັ້ມນີ້ໄດ້ບັນທຶກ “ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດພຣະ ເຢຊູ” ແລະພຣະຄຳໂຣມນີ້ໄດ້ອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ “ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ, ເປັນປະໂຫຍດຫຍັງຕໍ່ເຮົາ, ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຮົາຢ່າງໃດ ແລະສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາຢ່າງໃດ”

ດັ່ງນັ້ນຫວັງວ່າ ທ່ານຜູ້ອ່ານທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະ ພຣະພອນອັນເລີດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ອາແມນ

ຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ໂຢຮັນ

ບົດທີ 1

1 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະຄຳ
ຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະຄຳນັ້ນຊົງ
ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະຄຳ
ນັ້ນແຫຼະ, ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

2 ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະອົງຊົງ
ສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ.

3 ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສິ່ງທັງປວງຂຶ້ນ
ມາໂດຍພຣະອົງ ໃນບັນດາສິ່ງທີ່
ເປັນມານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ເປັນມາ
ໂດຍນອກຈາກພຣະອົງ.

4 ໃນພຣະອົງນັ້ນມີຊີວິດ ແລະ
ຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງມະນຸດທັງປວງ.

5 ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນກໍ່ສ່ອງເຂົ້າ
ມາໃນຄວາມມົດແລະຄວາມມົດ
ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງ.

6 ແລະເກີດມີຊາຍຄົນໜຶ່ງທີ່
ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ມາ ຊື່ວ່າໂຢຮັນ.

7 ທ່ານໄດ້ມາເປັນພະຍານ ເພື່ອ
ອ້າງຄວາມພະຍານເລື່ອງຄວາມ
ສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຄົນທັງປວງ
ຈະໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍທ່ານ.

8 ທ່ານບໍ່ແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງ
ນັ້ນ ແຕ່ຊົງໃຊ້ມາເພື່ອເປັນ
ພະຍານເຖິງຄວາມສະຫວ່າງ
ນັ້ນ.

9 ອັນນັ້ນຄືຄວາມສະຫວ່າງອັນ
ແທ້ຈິງ ທີ່ສ່ອງເຖິງທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າ
ມາໃນໂລກ.

10 ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນໂລກ
ແລະໂລກຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະ
ອົງ ແຕ່ໂລກບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

ໂຍຮັນ

11 ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາຍັງ ບ້ານເມືອງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊາວບ້ານເມືອງຂອງພຣະອົງບໍ່ ໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ.

12 ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບ ພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະ ທານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງ ພຣະເຈົ້າ,

13 ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດ, ຫຼື ຄວາມປະສົງຂອງເນື້ອໜັງ, ຫຼື ຄວາມປາດຖະໜາຂອງມະນຸດ ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ.

14 ພຣະຄຳໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນ ເນື້ອໜັງ ແລະຊົງອາໄສຢູ່ຖ້າມ ກາງເນົາທັງຫຼາຍ (ແລະເນົາທັງ ຫຼາຍໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງ ພຣະອົງ ຄືສະຫງ່າລາສີອັນສົມ ກັບພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ເກີດຈາກ ພຣະບິດາ) ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະ ຄຸນ ແລະຄວາມຈິງ.

15 ໂຍຮັນໄດ້ເປັນພະຍານ ເຖິງພຣະອົງແລະຮ້ອງປະກາດ ວ່າ, “ນີ້ແຫຼະ, ຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ເຮົາ ໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ ‘ພຣະອົງຜູ້ທີ່ມາ ພາຍຫຼັງເຮົາກໍຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າ ເຮົາ ເພາະທ່ານເປັນຢູ່ກ່ອນ ເຮົາ.’”

16 ແລະເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກ ຄວາມຄົບບໍລິບູນຂອງພຣະອົງ ເປັນພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ.

17 ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນໄດ້ ຊົງປະທານດ້ວຍໂມເຊ ສ່ວນ ພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງມາດ້ວຍ ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

18 ບໍ່ມີໃຜໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຈັກ ເທື່ອ ແຕ່ພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ເກີດ ຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ໃນພຣະ ຊວງຂອງພຣະບິດາ, ພຣະອົງ ນັ້ນແຫຼະ, ໄດ້ກະທຳໃຫ້ພວກ ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ.

19 ນີ້ເປັນຄຳພະຍານຂອງໂຍ ຮັນ ຄືເມື່ອພວກຢິວໄດ້ໃຊ້ພວກ

ປະໂລຫິດ ແລະພວກເລວີຈາກ
ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປຖາມເພິ່ນວ່າ,
“ ທ່ານຄືຜູ້ໃດ? ”

20 ທ່ານກໍຍອມບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດ
ຄືໄດ້ຍອມຮັບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ແມ່ນ
ພຣະຄຣິດ.”

21 ເຂົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຖ້າຢ່າງ
ນັ້ນທ່ານຄືຜູ້ໃດ ທ່ານແມ່ນ
ເອລີຢາຫຼີ” ທ່ານຕອບວ່າ,
“ເຮົາບໍ່ແມ່ນ” “ທ່ານຄືຜູ້ປະ
ກາດພຣະຄຳຜູ້ນັ້ນຫຼີ” ທ່ານ
ຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ.”

22 ເຂົາຈຶ່ງຖາມອີກວ່າ, “ທ່ານຄື
ໃຜ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເອົາຄຳຕອບ
ໄປບອກຄົນທີ່ໄດ້ໃຊ້ເຮົາມານັ້ນ,
ທ່ານວ່າທ່ານເອງເປັນໃຜ?”

23 ທ່ານຕອບວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາເປັນ
ສູງຂອງຜູ້ທີ່ຮ້ອງປະກາດໃນປ່າ
ກັນດານວ່າ, ‘ ຈຶ່ງເຮັດຫົນທາງ
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊື່ໄປ’
ຕາມທີ່ເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະ
ຄຳໄດ້ກ່າວໄວ້.”

24 ຝ່າຍພວກທີ່ຖືກໃຊ້ມານັ້ນ
ແມ່ນພັກພວກຂອງຟາຣີຊາຍ.

25 ເຂົາຈຶ່ງຖາມໂຍຮັນວ່າ, “ຖ້າ
ທ່ານບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ນັ້ນ, ບໍ່
ແມ່ນເອລີຢາ, ແລະບໍ່ແມ່ນຜູ້
ປະກາດພຣະຄຳຜູ້ນັ້ນ, ເປັນ
ຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະ
ມາ.”

26 ໂຍຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ “ຝ່າຍ
ເຮົາໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ
ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່ຖ້າມາກາງພວກ
ທ່ານ ຊຶ່ງພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກ.

27 ພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ, ຜູ້ສະເດັດ
ມາພາຍຫຼັງເຮົາຊົງເປັນໂຫຍ່ກວ່າ
ເຮົາ ເຖິງແມ່ນແຕ່ສາຍຮັດເກີບ
ຂອງທ່ານ ເຮົາກໍບໍ່ສົມຄວນຈະ
ແກ້.”

28 ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດ
ຂຶ້ນທີ່ບ້ານເບດທາບາຣາ ຟາກ
ແມ່ນຈຳຢ່ດາເນທາງຟາກເບື້ອງ
ນັ້ນ ເປັນບ່ອນທີ່ໂຍຮັນກຳລັງໃຫ້
ຮັບບັບຕິສະມາຢູ່.

ໂຢຮັນ

29 ມື້ຕໍ່ມາໂຢຮັນໄດ້ເຫັນພຣະ ເຢຊູກຳລັງສະເດັດມາຫາ ທ່ານ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພຣະເມ ສານ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັບ ເອົາຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດ ສະໂລກໄປເສຍ.

30 ພຣະອົງນີ້ແຫຼະ, ທີ່ເຮົາໄດ້ ກ່າວວ່າຈະມີຜູ້ໜຶ່ງມາພາຍຫຼັງ ເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນໂຫຍ່ກວ່າເຮົາ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ເປັນຢູ່ກ່ອນ ເຮົາ.

31 ເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານເປັນທີ່ປາກົດແຈ້ງ ແກ່ພວກອິດສະຣາເອນເຮົາຈຶ່ງ ໄດ້ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ.”

32 ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ກ່າວເປັນ ພະຍານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະ ວິນຍານສະເດັດລົງມາຈາກຟ້າ ສະຫວັນເໝືອນດັ່ງນົກເຂົາແລະ ຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງທ່ານ.

33 ເຮົາເອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທ່ານ ແຕ່ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາໃຫ້ຮັບ

ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳນັ້ນ ໄດ້ຊົງ ກ່າວກັບເຮົາວ່າ, ‘ເຈົ້າຈະເຫັນ ພຣະວິນຍານລົງມາແລະສະຖິດ ຢູ່ເທິງຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ເປັນຜູ້ ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນ ຍານບໍລິສຸດ.’

34 ແລະເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວ ຈຶ່ງ ເປັນພະຍານວ່າ ທ່ານຜູ້ນີ້ແຫຼະ, ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

35 ມື້ຕໍ່ມາອີກວັນໜຶ່ງໂຢຮັນ ກຳລັງຢືນຢູ່ກັບລູກສິດຂອງຕົນ ສອງຄົນ.

36 ແລະ ທ່ານໄດ້ເພ່ງເບິ່ງພຣະ ເຢຊູກຳລັງສະເດັດກາຍໄປຈຶ່ງ ກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ພຣະເມສາ ນ້ອຍຂອງພຣະເຈົ້າ.”

37 ລູກສິດສອງຄົນໄດ້ຍິນໂຢຮັນ ເວົ້າດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຕິດຕາມພຣະ ເຢຊູໄປ.

38 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຫຼົງຫຼັງ ແລະເຫັນເຂົາທັງສອງຕິດຕາມ

ມາ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກ
ທ່ານຊອກຫາຫຍັງ” ເຂົາທູນ
ພຣະອົງວ່າ, “ຮັບບີ (ຊຶ່ງແປວ່າ
ອາຈານ) ທ່ານອາໄສຢູ່ທີ່ໃດ.”
39 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ມາ
ເບິ່ງເອົາ.” ເຂົາກໍໄປແລະເຫັນ
ບ່ອນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງອາໄສ ວັນ
ນັ້ນເຂົາກໍໄດ້ພັກຢູ່ກັບພຣະອົງ
ເພາະເປັນເວລາປະມານສີ່ໂມງ
ແລງແລ້ວ.

40 ໃນສອງຄົນທີ່ໄດ້ຍົນໂຢຮັນ
ເວົ້າແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ
ນັ້ນຜູ້ໜຶ່ງ ຄືອັນເດອານ້ອງຊາຍ
ຂອງຊີໂມນເປໂຕ.

41 ລາວກໍໄປຫາຊີໂມນອ້າຍ
ຂອງຕົນກ່ອນແລະໄດ້ບອກວ່າ,
“ພວກເຮົາໄດ້ພົບພຣະເມຊີອາ
ແລ້ວ” (ທີ່ແປວ່າ ພຣະຄຣິດ).

42 ອັນເດອາຈຶ່ງພາຊີໂມນໄປ
ເຝົ້າພຣະເຢຊູ ແລະເມື່ອພຣະເຢ
ຊູຊົງທອດພຣະເນດເຫັນແລ້ວ
ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານຄືຊີ

ໂມນລູກຂອງໂຢນາທ່ານຈະໄດ້
ຊື່ໃໝ່ວ່າ ເກຟາ” (ທີ່ແປວ່າ ຫິນ).

43 ມື້ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູຊົງຕັ້ງ
ພຣະໂທຈະສະເດັດໄປຍັງແຂວງ
ຄາລີເລ ພຣະອົງຊົງພົບພິລິບຈຶ່ງ
ຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງຕາມເຮົາມາ.”

44 ພິລິບເປັນຊາວເມືອງເບດຊາ
ອີດາທີ່ເປັນເມືອງຂອງອັນເດອາ
ແລະເປໂຕ.

45 ພິລິບໄດ້ໄປຫານະທານາ
ເອັນບອກວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ພົບ
ພຣະອົງຜູ້ທີ່ໂມເຊໄດ້ຂຽນເຖິງໃນ
ໜັງສືພຣະບັນຍັດ ແລະທີ່ພວກ
ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳໄດ້ຂຽນເຖິງ
ເໝືອນກັນຄື ເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ
ລູກຂອງໂຢເຊບ.”

46 ນະທານາເອັນຖາມພິລິບວ່າ,
“ສິ່ງດີອັນໃດຈະມາຈາກນາຊາ
ເຣັດໄດ້ຫຼື” ພິລິບຕອບວ່າ, “ມາ
ເບິ່ງເອົາ.”

47 ພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນະທານາ

ໂຍຮັນ

ເອັນມາຫາພຣະອົງກໍຊົງກ່າວເຖິງ
ທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຜູ້ນີ້ຄືຊົນຊາດ
ອິດສະຣາເອນແທ້ ໃນຕົວທ່ານ
ບໍ່ມີອຸບາຍເລີຍ.”

48 ນະທານາເອັນໄດ້ທູນຖາມ
ພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຈັກຂ້າມ້ອຍ
ໄດ້ຢ່າງໃດ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ
ວ່າ, “ກ່ອນທີ່ຟິລິບໄດ້ເອີ້ນທ່ານ
ເມື່ອທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໝາກເດື່ອເທດ
ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານແລ້ວ.”

49 ນະທານາເອັນທູນຕອບພຣະ
ອົງວ່າ, “ຮັບບີເອີຍ, ພຣະອົງ
ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດຂອງຊາດ
ອິດສະຣາເອນ.”

50 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ “ທ່ານ
ເຊື່ອເຮົາເພາະເຮົາໄດ້ບອກວ່າ
ເຮົາໄດ້ເຫັນທ່ານຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໝາກ
ເດື່ອນັ້ນຫຼື ທ່ານຍັງຈະໄດ້ເຫັນ
ເຫດການໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ.”

51 ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ,
“ເຮົາບອກຕາມຄວາມຈິງແກ່

ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພາຍຫຼັງນີ້ພວກ
ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າແຫວກ
ອອກ ແລະບັນດາເທວະດາຂອງ
ພຣະເຈົ້າຂຶ້ນແລະລົງຢູ່ເທິງບຸດ
ມະນຸດ.”

ບົດທີ 2

1 ວັນຖ້ວນສາມມິງານພິທີສົມ
ລົດທີ່ບ້ານການາ ແຂວງຄາລິເລ
ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່
ຫີນ.

2 ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກຂອງ
ພຣະອົງໄດ້ຖືກຮັບເຊີນໄປໃນ
ງານນັ້ນເໝືອນກັນ.

3 ເມື່ອເຫຼົ່າອະກຸ່ນໝົດແລ້ວ
ມານດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງທູນ
ພຣະອົງວ່າ, “ເຫຼົ່າອະກຸ່ນເຂົາບໍ່ມີ
ແລ້ວ.”

4 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ,
“ຍິງເອີຍ, ເຮົາກ່ຽວຂ້ອງອັນໃດ
ກັບເຈົ້າ ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນ
ມາເຖິງ.”

5 ມານດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກ
ຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ເມື່ອເພິ່ນບອກ
ພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດ ຈຶ່ງເຮັດ
ຕາມເນີ.”

6 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງຫິນຫົກໜ່ວຍຕັ້ງຢູ່
ເພື່ອໃຊ້ຊຳລະລ້າງຕາມທຳນຽມ
ຂອງພວກຢິວ ອ່າງແຕ່ລະໜ່ວຍ
ໃສ່ນ້ຳໄດ້ປະມານແປດສິບເຖິງ
ຮ້ອຍຊາວລິດ.

7 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຕໍ່ເຂົາວ່າ,
“ຈຶ່ງຕັກນ້ຳໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ” ແລະ
ເຂົາໄດ້ຕັກນ້ຳໃສ່ອ່າງເຫຼົ່ານັ້ນ
ເຕັມພຽງປາກ.

8 ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ,
“ບັດນີ້ຈຶ່ງຕັກສົ່ງໄປໃຫ້ຜູ້ຈັດການ
ຂອງງານເນີ” ເຂົາກໍຕັກເອົາໄປ
ໃຫ້.

9 ເມື່ອຜູ້ຈັດການຂອງງານຊົມນ້ຳ
ທີ່ກາຍເປັນເຫຼົ້າອະຈຸນນັ້ນແລ້ວ
ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົນໃຊ້
ທີ່ຕັກນ້ຳກໍຮູ້) ຜູ້ຈັດການຂອງ
ງານຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ,

10 ແລະກ່າວວ່າ, “ທຸກຄົນເຄີຍ
ເອົາເຫຼົ້າອະຈຸນອັນດີມາໃຫ້ກ່ອນ
ແລະ ເມື່ອເຂົາຕື່ມຫຼາຍແລ້ວຈຶ່ງ
ເອົາອັນບໍ່ດີມາ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານ
ໄດ້ຮັກສາເຫຼົ້າອະຈຸນອັນດີໄວ້ຈົນ
ເຖິງບັດນີ້.”

11 ການອັດສະຈັນເທື່ອທຳອິດນີ້
ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດທີ່ບ້ານການາ
ແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ສະແດງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະ
ອົງໃຫ້ປາກົດ ຝ່າຍພວກສາວິກ
ກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

12 ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້
ສະເດັດລົງໄປຍັງເມືອງກາເປນາ
ອູມ ກັບມານດາພ້ອມທັງພວກ
ນ້ອງຊາຍ ແລະສາວິກຂອງ
ພຣະອົງກໍຊົງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນບໍ່
ຫຼາຍວັນ.

13 ແລະເທດສະການປັດສະ
ຄາຂອງພວກຢິວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ

ໂຍຮັນ

ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນເມື່ອຍັງ
ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

14 ຢູ່ໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານ
ພຣະອົງໄດ້ພົບຄົນຂາຍງົວ, ຂາຍ
ແກະ ແລະຂາຍນົກເຂົ້າກັບທັງ
ພວກຄົນແລກເງິນທີ່ນັ່ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

15 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເອົາເຊືອກ
ນ້ອຍເຮັດແສ້ແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງ
ໄລ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອອກໄປຈາກ
ບໍລິເວນພຣະວິຫານພ້ອມກັບ
ແກະແລະງົວ ຊົງຖອກເງິນແລະ
ຂວາໂຕະຂອງຄົນແລກເງິນ.

16 ແລະຊົງກ່າວແກ່ບັນດາຄົນທີ່
ຂາຍນົກເຂົ້າວ່າ, “ຈົ່ງເອົາຂອງ
ເຫຼົ່ານີ້ອອກໄປເສຍ ຢ່າເຮັດໃຫ້
ທີ່ສະຖິດພຣະບິດາຂອງເຮົາເປັນ
ບ່ອນຄ້າຂາຍ.”

17 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງ
ໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ,
“ຄວາມຮ້ອນໃຈສຳລັບພຣະວິ
ຫານຂອງພຣະອົງກໍໄໝ້ຢູ່ພາຍ
ໃນຂ້າພຣະອົງ.”

18 ພວກຍິວຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ,
“ເຈົ້າຈະສະແດງໝາຍສຳຄັນ
ອັນໃດໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ເຈົ້າ
ມີສິດເຮັດການຢ່າງນີ້.”

19 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົ້າວ່າ,
“ຖ້າມ້າງວິຫານນີ້ລົງເສຍ ເຮົາຈະ
ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນ.”

20 ພວກຍິວຈຶ່ງທູນວ່າ, “ພຣະ
ວິຫານນີ້ເຂົາໄດ້ສ້າງຂຶ້ນເຖິງສິ້ນ
ຫົກປີຈຶ່ງສຳເລັດ ຝ່າຍເຈົ້າຈະ
ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນສາມວັນຫຼື.”

21 ແຕ່ພຣະວິຫານທີ່ພຣະອົງຊົງ
ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄືພຣະກາຍຂອງ
ພຣະອົງ.

22 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຖືກ
ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກ
ຕາຍແລ້ວ ພວກສາວິກກໍລະນຶກ
ໄດ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ແກ່
ເຂົາ ແລະພວກເຂົາກໍເຊື່ອພຣະ
ຄຳພີກັບທັງພຣະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູ
ໄດ້ຊົງກ່າວແລ້ວນັ້ນ.

23 ເມື່ອພຣະອົງປະທັບຢູ່ທີ່ກຸງ ເຢຣູຊາເລັມໃນເວລາເທດສະ ການປັດສະຄານນັ້ນ ມີຫຼາຍຄົນ ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະ ອົງ ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການອັດ ສະຈັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ຂຶ້ນ.

24 ແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງວາງ ພຣະໂທໃນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເພາະ ພຣະອົງຊົງຮູ້ຈັກມະນຸດທຸກຄົນ ແລ້ວ.

25 ແລະພຣະອົງບໍ່ຊົງມີຄວາມ ຈຳເປັນທີ່ຈະມີພະຍານໃນເລື່ອງ ມະນຸດ ເພາະວ່າພຣະອົງເອງຊົງ ຊາບວ່າ ອັນໃດມີຢູ່ໃນມະນຸດ.

ບົດທີ 3

1 ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງໃນພວກຟາຣີ ຊາຍຊື່ນີໂກເດມ ເປັນເຈົ້ານາຍ ຂອງພວກຢິວ.

2 ຜູ້ນີ້ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູໃນ ເວລາກາງຄືນທູນພຣະອົງວ່າ,

“ຮັບບິເອີຍ, ພວກຂ້ານ້ອຍຊາບ ຢູ່ວ່າທ່ານເປັນຄູ່ທີ່ມາຈາກພຣະ ເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດ ການອັດສະຈັນທີ່ທ່ານເຮັດຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດ ຢູ່ນຳ.”

3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງ ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດໃໝ່ຜູ້ນັ້ນ ຈະເຫັນລາຊະອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.”

4 ນີໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ, “ຄົນ ເຖົ້າແລ້ວຈະບັງເກີດໄດ້ຢ່າງໃດ ຈະເຂົ້າໃນທ້ອງແມ່ຂອງຕົນເທື່ອ ທີ່ສອງແລ້ວເກີດມາໄດ້ຫຼື.”

5 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາ ບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າ ຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ບັງເກີດມາຈາກນ້ຳ ແລະຈາກພຣະວິນຍານ ຜູ້ນັ້ນ ຈະເຂົ້າໃນລາຊະອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

6 ຊຶ່ງບັງເກີດຈາກເນື້ອກາຍກໍ

ໂຍຮັນ

ເປັນເນື້ອກາຍ ແລະຊຶ້ງບັງເກີດ
ຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນວິນ
ຍານ.

7 ຢ່າປະຫຼາດໃຈທີ່ເຮົາບອກ
ທ່ານວ່າ ‘ທ່ານທັງຫຼາຍຈຳເປັນ
ຕ້ອງບັງເກີດມາໃໝ່.’

8 ລົມຢາກພັດໄປທິດໃດ ມັນກໍ
ພັດໄປທິດນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງມັນ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມັນ
ມາແຕ່ໃສຫຼືຈະໄປໃສ ທຸກຄົນທີ່
ບັງເກີດຈາກພຣະວິນຍານກໍເປັນ
ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ.”

9 ນີໂກເດມທູນພຣະອົງວ່າ,
“ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ
ໄດ້ຢ່າງໃດ.”

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານ
ເປັນອາຈານຂອງພວກອິດສະຣາ
ເອນ ແລະຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້
ຫຼື.

11 ເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ທ່ານ
ວ່າ ພວກເຮົາເວົ້າສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້
ແລະເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພວກ

ເຮົາໄດ້ເຫັນ ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່
ໄດ້ຮັບຄຳພະຍານຂອງພວກເຮົາ.

12 ຖ້າເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍ
ເຖິງສິ່ງຝ່າຍໂລກ ແລະທ່ານບໍ່
ເຊື່ອ ຖ້າເຮົາບອກທ່ານເຖິງສິ່ງ
ຝ່າຍສະຫວັນພວກທ່ານຈະເຊື່ອ
ໄດ້ຢ່າງໃດ.

13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນ
ນອກຈາກພຣະອົງທີ່ລົງມາຈາກ
ສະຫວັນຄືບຸດມະນຸດ ຜູ້ຊົງສະ
ຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ.

14 ໂມເຊໄດ້ຍົກກູຂຶ້ນໃນປ່າ
ກັນດານສັນໃດ ບຸດມະນຸດຈະ
ຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ,

15 ເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງຈະບໍ່ຈິບຫາຍ ແຕ່ມີ
ຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

16 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ
ໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງ
ດຽວທີ່ເກີດຈາກພຣະອົງ ເພື່ອ

ທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດ
ນັ້ນຈະບໍ່ຈົບຫາຍ ແຕ່ມີຊີວິດອັນ
ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

17 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຂົ້າມາໃນ
ໂລກ ບໍ່ແມ່ນຈະຕັດສິນລົງໂທດ
ມະນຸດສະໂລກ ແຕ່ເພື່ອມະນຸດ
ສະໂລກຈະພົ້ນໄດ້ດ້ວຍພຣະອົງ
ນັ້ນ.

18 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍບໍ່ຖືກ
ຕັດສິນລົງໂທດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ກໍໄດ້ຖືກຕັດສິນລົງໂທດແລ້ວ
ເພາະວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ນາມພຣະບຸດອົງດຽວທີ່ເກີດຈາກ
ພຣະເຈົ້າ.

19 ນີ້ແຫຼະ, ແມ່ນການຕັດສິນ
ລົງໂທດ ຄືວ່າຄວາມສະຫວ່າງ
ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ແຕ່ມະນຸດ
ໄດ້ຮັກຄວາມມືດຫຼາຍກວ່າ
ຄວາມສະຫວ່າງ ເພາະກິດຈະ
ການຂອງເຂົາຊົ່ວ.

20 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍ
ຊັງຄວາມສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ມາ
ຫາຄວາມສະຫວ່າງ ເພາະຍ້ານ
ວ່າການເຮັດຂອງຕົນຈະຖືກຕີ
ຕຽນ.

21 ແຕ່ຜູ້ທີ່ກະທຳຕາມຄວາມ
ຈິງກໍມາຫາຄວາມສະຫວ່າງ ເພື່ອ
ໃຫ້ການກະທຳຂອງຕົນປາກົດວ່າ
ໄດ້ເຮັດໂດຍອາໄສພຣະເຈົ້າ.”

22 ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະ
ເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງແຂວງຢູ
ດາຍພ້ອມກັບພວກສາວົກຂອງ
ພຣະອົງ ແລະຊົງປະທັບຢູ່ກັບ
ເຂົາທີ່ນັ້ນ ແລ້ວຊົງໃຫ້ຮັບບັບ
ຕິສະມາ.

23 ຝ່າຍໂຢຮັນກໍກຳລັງໃຫ້ຮັບ
ບັບຕິສະມາຢູ່ທີ່ບ້ານໄອນິນໃກ້
ບ້ານຊາລິມເໝືອນກັນ ເພາະທີ່
ນັ້ນມີນ້ຳຫຼາຍ ແລະຝູງຄົນກໍ
ພາກັນມາຮັບບັບຕິສະມາ.

ໂຍຮັນ

24 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນໂຍຮັນຍັງ
ບໍ່ທັນໄດ້ຕິດຄູກ.

25 ເກີດການໂຕ້ຖຽງກັນຂຶ້ນ
ລະຫວ່າງພວກລູກສິດຂອງໂຍ
ຮັນກັບພວກຍິວ ເລື່ອງການຊຳ
ລະລ້າງ.

26 ແລະພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ໄປຫາ
ໂຍຮັນແລະເວົ້າວ່າ, “ອາຈານ
ເອີຍ, ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳອາຈານທີ່ຟາກ
ແມ່ນຈ້ຳດາເນພັນ ຄືຜູ້ທີ່ອາຈານ
ເປັນພະຍານເຖິງນັ້ນ ເບິ່ງແມ,
ຜູ້ນັ້ນກຳລັງໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ແລະຄົນທັງປວງກໍພາກັນມາຫາ
ເພິ່ນ.”

27 ໂຍຮັນຕອບວ່າ, “ມະນຸດຈະ
ຮັບສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ທີ່ຊຶງ
ໂຜດປະທານຈາກສະຫວັນໃຫ້
ເຂົາ.

28 ທ່ານທັງຫຼາຍເອງກໍເປັນ
ພະຍານຝ່າຍເຮົາວ່າ ເຮົາໄດ້
ກ່າວແລ້ວວ່າ ເຮົາບໍ່ແມ່ນພຣະ

ຄຣິດ ແຕ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ມາກ່ອນ
ໜ້າພຣະອົງ.

29 ຜູ້ທີ່ມີເຈົ້າສາວກໍແມ່ນເຈົ້າ
ບ່າວນັ້ນແຫຼະ ແຕ່ສະຫາຍຂອງ
ເຈົ້າບ່າວທີ່ຍືນຟັງເຈົ້າບ່າວຢູ່ກໍມີ
ຄວາມຍິນດີຫຼາຍເພາະໄດ້ຍິນ
ສຽງຂອງເຈົ້າບ່າວນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນ
ແຫຼະ, ຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາກໍ
ຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

30 ພຣະອົງນັ້ນຕ້ອງຊົງໃຫຍ່ຂຶ້ນ
ແຕ່ເຮົາຈະຕ້ອງນ້ອຍລົງ.

31 ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກ
ທາງເທິງຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່
ເປັນຂອງໂລກກໍເປັນຝ່າຍໂລກ
ແລະ ຍ່ອມເວົ້າເຖິງຝ່າຍໂລກ
ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດຈາກສະຫວັນ
ຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ.

32 ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນແລະ
ໄດ້ຍິນ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນພະ
ຍານຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້
ຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະອົງ.

33 ຜູ້ທີ່ຮັບຄຳພະຍານຂອງພຣະ

ອົງກໍປະທັບຕາລົງວ່າພຣະເຈົ້າ
ຊົງສັດຈົງ.

34 ເພາະພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຊົງໃຊ້ມານັ້ນຊົງກ່າວພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ປະທານພຣະວິນຍານໂດຍຈຳກັດ
ໃຫ້ພຣະອົງ.

35 ພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ
ແລະຊົງມອບທຸກສິ່ງໄວ້ໃນພຣະ
ຫັດຂອງພຣະອົງ.

36 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະບຸດກໍມີຊີວິດ
ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ
ພຣະບຸດກໍຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນຊີວິດ ແຕ່
ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າປົກ
ຄຸມຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນ.”

ບົດທີ 4

1 ເຫດສະນັ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້
ຊົງຊາບວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນ
ຂ່າວວ່າພຣະອົງຊົງມີສາວິກແລະ
ຊົງໃຫ້ບັບຕິສະມາຫຼາຍກວ່າໂຢ
ຮັນ,

2 (ຄວາມຈິງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງ
ໃຫ້ບັບຕິສະມາເອງ ແຕ່ພວກ

ສາວິກຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ໃຫ້.)

3 ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກຈາກ
ແຂວງຢູດາຍ ແລະກັບໄປຍັງ
ແຂວງຄາລີເລອີກ.

4 ແລະພຣະອົງຕ້ອງສະເດັດ
ຜ່ານແຂວງຊາມາເຣຍໄປ.

5 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສະເດັດໄປເຖິງ
ເມືອງໜຶ່ງຊື່ຊີຂາໃນແຂວງຊາມາ
ເຣຍໃກ້ທີ່ດິນຊຶ່ງຢາໂຄບໃຫ້ແກ່
ໂຢເຊບລູກຊາຍຂອງຕົນ.

6 ນ້ຳສ້າງຂອງຢາໂຄບກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຊົງເດີນທາງມາເມື່ອຍ
ເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງປະທັບລົງແຄມ
ນ້ຳສ້າງ ເປັນເວລາປະມານທ່ຽງ
ວັນ.

7 ມີຍິງຊາວຊາມາເຣຍຄົນໜຶ່ງ
ມາຕັກນ້ຳ ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ
ນາງວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເຮົາກິນນ້ຳແດ່.”

8(ເພາະວ່າພວກສາວິກຂອງພຣະ
ອົງເຂົ້າໄປຊື້ອາຫານໃນເມືອງ.)

ໂຍຮັນ

9 ຍິງຊາວຊາມາເຣຍທູນພຣະອົງ ວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດທ່ານເປັນ ຊາວຍິວຈິ່ງຂໍດີມນ້ຳນໍ້າຂ້າມ້ອຍ ຜູ້ເປັນຊາວຊາມາເຣຍ ເພາະ ພວກຍິວກັບພວກຊາມາເຣຍ ບໍ່ ເຄີຍມີການກ່ຽວຂ້ອງກັນ.”

10 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ ກຳລັງເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ ‘ຂໍໃຫ້ເຮົາ ກິນນ້ຳແດ່’ ເຈົ້າກໍຄົງຈະຂໍຈາກ ເພິ່ນ ແລະຜູ້ນັ້ນກໍຄົງຈະປະ ທານນ້ຳອັນປະກອບດ້ວຍຊີວິດ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.”

11 ນາງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ນາຍບໍ່ມີຫຍັງຕັກ ແລະນ້ຳສ້າງນີ້ກໍເລິກ ນາຍຈະ ໄດ້ນ້ຳປະກອບດ້ວຍຊີວິດນັ້ນມາ ແຕ່ໃສ.

12 ນາຍໃຫຍ່ກວ່າຢາໂຄບບັນ ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ໄດ້ໃຫ້ ນ້ຳສ້າງນີ້ແກ່ພວກເຮົາຫຼື ແລະ

ເພິ່ນເອງກໍໄດ້ດີມຈາກນ້ຳສ້າງນີ້ ລວມທັງລູກຊາຍ ແລະຜູ້ສັດ ຂອງເພິ່ນ.”

13 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ກິນນ້ຳນີ້ກໍຍັງຢາກ ນ້ຳອີກ.

14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ກິນນ້ຳເຊິ່ງເຮົາຈະ ປະທານໃຫ້ນັ້ນຈະບໍ່ຢາກອີກຕໍ່ ໄປຈັກເທື່ອ ແຕ່ນ້ຳເຊິ່ງເຮົາຈະ ປະທານໃຫ້ນັ້ນຈະກາຍເປັນນ້ຳ ພຸໃນຕົວຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຟຸ່ງຂຶ້ນ ເຖິງຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນ ນິດ.”

15 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, “ ນາຍ ເອີຍ, ຂໍປະທານນ້ຳນັ້ນໃຫ້ຂ້າ ນ້ອຍ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢາກ ແລະຈະບໍ່ໄດ້ມາຕັກນ້ຳທີ່ນີ້ອີກ.”

16 ພຣະເຢຊູຊົງບອກນາງວ່າ, “ຈິ່ງໄປເອິ້ນເອົາຜົວຂອງເຈົ້າມາ ທີ່ນີ້.”

17 ນາງທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີ ຜົວ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ,

“ເຈົ້າເວົ້າຖືກແລ້ວວ່າເຈົ້າບໍ່ມີຜົວ.
18 ເພາະເຈົ້າມີຜົວຫ້າຄົນແລ້ວ
ແລະຜູ້ທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ດຽວນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນ
ຜົວຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າເວົ້ານັ້ນເປັນ
ຄວາມຈິງ.”

19 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍ
ເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍເຫັນຈິງແລ້ວວ່າ
ນາຍເປັນຜູ້ທຳນວາຍ.

20 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າ
ນ້ອຍກໍນະມັດສະການທີ່ພູມີ ແຕ່
ພວກທ່ານວ່າສະຖານທີ່ຄວນນະ
ມັດສະການກໍຄື ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ນັ້ນແຫຼະ.”

21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ,
“ຍິງເອີຍ, ເຊື່ອເຮົາເທາະ ຄົງມີ
ວັນໜຶ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ນະ
ມັດສະການພຣະບິດາທີ່ພູມີ ຫຼື
ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

22 ຊົ່ງພວກເຈົ້ານະມັດສະການ
ນັ້ນພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ຝ່າຍ
ພວກເຮົາຊົ່ງພວກເຮົານະມັດສະ
ການນັ້ນເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ເພາະຄວາມ

ລອດພັນນັ້ນມາຈາກຊາດຍິວ.
23 ແຕ່ເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລະ
ບັດນີ້ກໍມາເຖິງແລ້ວ ຄືເມື່ອຜູ້ທີ່
ນະມັດສະການຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະ
ນະມັດສະການພຣະບິດາດ້ວຍ
ຈິດວິນຍານ ແລະຄວາມຈິງ
ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງສະແຫວງ
ຫາຄົນແນວນັ້ນນະມັດສະການ
ພຣະອົງ.

24 ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະວິນ
ຍານ ແລະຜູ້ທີ່ນະມັດສະການ
ພຣະອົງຕ້ອງນະມັດສະການດ້ວຍ
ຈິດວິນຍານແລະຄວາມຈິງ.”

25 ນາງທູນພຣະອົງວ່າ “ຂ້ານ້ອຍ
ຊາບວ່າພຣະເມຊີອາຈະສະເດັດ
ມາ ທີ່ເອີ້ນວ່າພຣະຄຣິດ ເມື່ອ
ພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວພຣະອົງ
ຈະຊົງຊີ້ແຈງທຸກສິ່ງແກ່ພວກຂ້າ
ນ້ອຍ.”

26 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ,
“ເຮົາຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແຫຼະ, ຄື
ທ່ານຜູ້ນັ້ນ.”

ໂຍຮັນ

27 ໃນຂະນະນັ້ນພວກສາວິກ ຂອງພຣະອົງກໍມາເຖິງ ເຂົ້າກໍ ປະຫຼາດໃຈເພາະພຣະອົງຊົງສົນ ທະນາກັບຜູ້ຍິງ ເຖິງປານນັ້ນກໍ ບໍ່ມີໃຜຖາມວ່າ, “ພຣະອົງຊອກ ຫາຫຍັງ” ຫລື “ເຫດໃດພຣະອົງ ຈົ່ງສົນທະນາກັບນາງ.”

28 ຍິງນັ້ນຈົ່ງປະໝັ້ນຕົນ ໄວ້ແລະເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ບອກ ຄົນທັງປວງວ່າ,

29 “ຈົ່ງມາເບິ່ງຊາຍຜູ້ໜຶ່ງທີ່ບອກ ຂ້ອຍເຖິງສິ່ງສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍ ໄດ້ເຮັດມາແລ້ວ ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນ ພຣະຄຣິດຫຼື.”

30 ແລະພວກເຂົາກໍອອກຈາກ ເມືອງມາຫາພຣະອົງ.

31 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນພວກສາ ວິກຂອງພຣະອົງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາ ຈານເອີຍ, ເຊິນຮັບປະ ທານອາ ຫານ.”

32 ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ,

“ ເຮົາມີອາຫານກິນທີ່ທ່ານທັງ ຫຼາຍບໍ່ຮູ້. ”

33 ພວກສາວິກຈົ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ບໍ່ມີໃຜເອົາອາຫານມາໃຫ້ພຣະ ອົງຮັບປະທານດອກຕີ້.”

34 ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ອາຫານຂອງເຮົາຄື ການເຮັດ ຕາມພຣະໂທຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງ ໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮັດໃຫ້ງາມ ຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

35 ທ່ານທັງຫຼາຍເວົ້າວ່າ ຍັງອີກ ສີ່ເດືອນຈະເຖິງລະດູກ່ຽວເຂົ້າບໍ່ ແມ່ນຫຼື ນີ້ແຫຼະ, ເຮົາບອກ ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າຈົ່ງເງິຍໜ້າເບິ່ງ ທົ່ງນາ ເພາະເຂົ້າກໍເຫຼືອງພໍກ່ຽວ ແລ້ວ.

36 ຜູ້ກ່ຽວກຳລັງໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ກຳລັງຮີບໂຮມຜົນໄວ້ສຳ ລັບຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເພື່ອທັງຜູ້ຫວ່ານແລະຜູ້ກ່ຽວຈະ ຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມກັນ.

37 ເພາະເຫດນີ້ແຫຼະ, ຄຳທີ່ວ່າ

‘ຄົນໜຶ່ງຫວ່ານແລະຄົນໜຶ່ງກ່ຽວ’
ຈຶ່ງເປັນຄວາມຈິງ.

38 ເຮົາໃຊ້ທ່ານທັງຫຼາຍໄປກ່ຽວ
ອັນທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ຄົນ
ອື່ນໄດ້ລົງແຮງເຮັດ ແລະພວກ
ທ່ານໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນງານຂອງ
ເຂົາ.”

39 ຊາວຊາມາເຣຍຈຳນວນ
ຫຼວງຫຼາຍທີ່ມາຈາກເມືອງນັ້ນໄດ້
ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເພາະຖ້ອຍຄຳ
ຂອງຍິງຜູ້ນັ້ນກ່າວເປັນພະຍານ
ວ່າ, “ເພິ່ນໄດ້ບອກຂ້ອຍເຖິງສິ່ງ
ສາລະພັດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ເຮັດມາ
ແລ້ວ.”

40 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຊາວຊາມາເຣຍມາ
ເຖິງພຣະອົງ ເຂົາຈຶ່ງທູນເຊີນ
ພຣະອົງໃຫ້ປະທັບຢູ່ກັບເຂົາແລະ
ພຣະອົງກໍປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນສອງວັນ.

41 ແລະ ຄົນອື່ນອີກຈຳນວນ
ຫຼວງຫຼາຍໄດ້ເຊື່ອ ເພາະຖ້ອຍ
ຄຳຂອງພຣະອົງ,

42 ແລະຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ກ່າວຕໍ່
ຍິງຜູ້ນັ້ນວ່າ “ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທີ່ພວກ
ເຮົາເຊື່ອນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເພາະຄຳ
ເວົ້າຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເພາະພວກ
ເຮົາໄດ້ຍິນເອງ ແລະຮູ້ວ່າທ່ານ
ຜູ້ນີ້ແທ້ເປັນພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້
ໂຜດມະນຸດສະໂລກໃຫ້ພົ້ນ.”

43 ຄັນສອງວັນນັ້ນລ່ວງໄປ
ແລ້ວ ພຣະເຢຊູສະເດັດອອກ
ຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ.

44 ເພາະພຣະເຢຊູເອງຊົງເປັນ
ພະຍານວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ
ບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດໃນບ້ານເມືອງຂອງ
ຕົນ.

45 ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປເຖິງ
ແຂວງຄາລີເລ ຊາວຄາລີເລໄດ້
ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ເພາະເຂົາໄດ້
ເຫັນສິ່ງສາລະພັດທີ່ພຣະອົງຊົງ
ກະທຳໃນເທດສະການທີ່ກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມ ດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ໄປໃນ
ເທດສະການເໝືອນກັນ.

ໂຍຮັນ

46 ແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປ ຍັງບ້ານການາໃນແຂວງຄາລີເລ ອີກ ຄືບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ ນ້ຳກາຍເປັນເຫຼົ້າອະງຸ່ນນັ້ນ ມີ ເສນາບໍດີຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງກາ ເປນາອູມ ຊຶ່ງລູກຊາຍຂອງທ່ານ ໄດ້ປ່ວຍຢູ່.

47 ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຈາກແຂວງ ຢູດາຍມາເຖິງແຂວງຄາລີເລແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງໄປທູນອ້ອນວອນພຣະ ອົງໃຫ້ສະເດັດລົງໄປໂຜດຮັກສາ ລູກຂອງຕົນໃຫ້ດີ ເພາະລູກນັ້ນ ໃກ້ຈະຕາຍແລ້ວ.

48 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານ ວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນ ໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະ ຈັນທ່ານຈະບໍ່ເຊື່ອ.”

49 ເສນາບໍດີຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງທູນພຣະ ອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ຂໍເຊີນທ່ານ ລົງໄປກ່ອນທີ່ລູກຂ້ານ້ອຍຈະ ຕາຍ.”

50 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບທ່ານ ວ່າ, “ຈຶ່ງກັບເມືອສາ ລູກຊາຍ ຂອງທ່ານມີຊີວິດຢູ່” ແລະທ່ານ ໄດ້ເຊື່ອພຣະຄຳທີ່ພຣະເຢຊູຊົງ ກ່າວແກ່ເພິ່ນ ແລ້ວກໍທູນລາກັບ ເມືອ.

51 ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງກັບ ເມືອ ພວກຂ້ອຍໃຊ້ຂອງເພິ່ນໄດ້ ມາຕ້ອນຮັບ ແລະບອກຂ່າວວ່າ, ລູກຊາຍຂອງທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່.

52 ທ່ານຈຶ່ງຖາມເຖິງເວລາທີ່ ລູກຕັ້ງຕົ້ນມີແຮງມາ ຄົນເຫຼົ່າ ນັ້ນບອກເພິ່ນວ່າ, “ໄຂ້ໄດ້ຫາຍ ຈາກລາວມ້ວນນີ້ ເວລາບ່າຍ ໜຶ່ງໂມງ.”

53 ບິດາຈຶ່ງຮູ້ວ່າຊົ່ວໂມງນັ້ນແຫຼະ ເປັນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວ ກັບຕົນວ່າ, “ລູກຂອງທ່ານມີຊີ ວິດຢູ່” ແລະທ່ານເອງກໍເຊື່ອ ພ້ອມທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ.

54 ນີ້ເປັນການອັດສະຈັນເທື່ອທີ່ ສອງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳ ເມື່ອ

ພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກແຂວງ
ຢູດາຍໄປຍັງແຂວງຄາລີເລ.

ບົດທີ 5

1 ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເຖິງເທດສະ
ການຂອງຊາດຍິວ ແລະພຣະເຢ
ຊູກໍສະເດັດຂຶ້ນເມື່ອຍັງກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມ.

2 ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຢູ່ໃກ້ຕະ
ຫຼາດຂາຍແກະມີສະນຳ້ໜ່ວຍ
ໜຶ່ງ ພາສາເຮັບເລີເອີ້ນສະນັ້ນ
ວ່າ “ເບດຊະທາ” ມີສາລາອ້ອມ
ຢູ່ຫ້າຫຼັງ.

3 ໃນສາລາເຫຼົ່ານັ້ນມີຄົນປ່ວຍ
ເປັນຈຳນວນຫຼາຍຄື ຄົນຕາບອດ
,ຄົນຂາເສັ້ງ ແລະຄົນອົງຄະລິບ
ນອນຢູ່ ຄອຍຖ້ານຳ້ເຟືອນ .

4 ດ້ວຍວ່າມີເທວະດາອົງໜຶ່ງລົງ
ມາກວນສະນຳ້ນັ້ນເປັນຍາມ ໆ
ແລະເມື່ອນຳ້ເຟືອນແລ້ວຜູ້ໃດລົງ
ໄປໃນນຳ້ກ່ອນ ກໍຫາຍຈາກພະ
ຍາດທີ່ຕົນເປັນຢູ່ນັ້ນ.

5 ທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົນໜຶ່ງປ່ວຍຢູ່ໄດ້
ສາມສິບແປດປີມາແລ້ວ.

6 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນຄົນນັ້ນ
ນອນຢູ່ແລະຊົງຊາບວ່າລາວເປັນ
ຢູ່ຢ່າງນັ້ນດົນແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງຊົງ
ຖາມລາວວ່າ, “ເຈົ້າຢາກດີຫຼື.”

7 ຄົນປ່ວຍນັ້ນຈຶ່ງທູນວ່າ, “ນາຍ
ເອີຍ, ເວລານຳ້ເຟືອນຂຶ້ນບໍ່ມີໃຜ
ຈະເອົາຂ້າ້ນ້ອຍລົງໄປໃນສະນຳ້
ແລະເມື່ອຂ້າ້ນ້ອຍກຳລັງລົງໄປ
ຄົນອື່ນກໍລົງໄປກ່ອນແລ້ວ.”

8 ພຣະເຢຊູຊົງບອກຄົນນັ້ນວ່າ,
“ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍົກເອົາບ່ອນນອນ
ຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ.”

9 ໃນທັນໃດນັ້ນຊາຍຄົນນັ້ນກໍດີ
ພະຍາດ ຈຶ່ງຍົກເອົາບ່ອນນອນ
ຂອງຕົນແລ້ວຢ່າງໄປ ວັນນັ້ນ
ເປັນວັນຊະບາໂຕ.

10 ດັ່ງນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງເວົ້າ
ກັບຄົນທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ດີ
ພະຍາດນັ້ນວ່າ, “ວັນນີ້ເປັນ

ໂຍຮັນ

ວັນຊະບາໂຕ ທີ່ເຈົ້າຈະຍົກເອົາ
ບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄປກໍຜິດພຣະ
ບັນຍັດ.”

11 ຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ, “ຜູ້
ທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດີພະຍາດນັ້ນ
ໄດ້ບອກຂ້ານ້ອຍວ່າ, ‘ຈຶ່ງຍົກເອົາ
ບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າຢ່າງໄປ.’ ”

12 ພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນນັ້ນວ່າ,
“ແມ່ນໃຜທີ່ບອກເຈົ້າວ່າ, ‘ຈຶ່ງ
ຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າແລ້ວ
ຢ່າງໄປ.’ ”

13 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ໄດ້ດີພະຍາດນັ້ນ
ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນໃຜ ດ້ວຍວ່າພຣະ
ເຢຊູໄດ້ຊົງສະເດັດຫຼົບໄປແລ້ວ
ເພາະວ່າຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຫຼາຍຄົນ.

14 ພາຍຫຼັງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງໄດ້
ພົບຄົນນັ້ນໃນບໍລິເວນພຣະວິ
ຫານ ແລ້ວຊົງບອກວ່າ, “ເບິ່ງ
ແມ, ເຈົ້າໄດ້ດີພະຍາດແລ້ວ ຕໍ່
ໄປຢ່າເຮັດບາບອີກ ຍ້າງວ່າ
ເຫດຮ້າຍກວ່ານັ້ນຈະເກີດກັບ
ເຈົ້າ.”

15 ຊາຍຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ໄປ ແລະ
ບອກພວກຍິວວ່າ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດ
ໃຫ້ຕົນດີພະຍາດນັ້ນຄື ພຣະ
ເຢຊູ.

16 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວຈຶ່ງໄດ້
ຂົ່ມເຫງພຣະເຢຊູ ແລະຊອກ
ຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງເສຍ
ເພາະພຣະອົງໄດ້ເຮັດການນັ້ນ
ໃນວັນຊະບາໂຕ.

17 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຕອບ
ເຂົາວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງເຮົາຍັງ
ຊົງກະທຳກິດຈະການມາຈົນເຖິງ
ປັດນີ້ ແລະເຮົາກໍເຮັດຢູ່.”

18 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວແຮງ
ຊອກຫາໂອກາດຈະຂ້າພຣະອົງ
ເສຍ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະອົງຊົງ
ລ່ວງກົດວັນຊະບາໂຕເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງໄດ້ຊົງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າ
ພຣະບິດາຂອງຕົນ ຊຶ່ງເປັນການ
ເຮັດໃຫ້ຕົນສະເໝີກັນກັບພຣະ
ເຈົ້າ.

19 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ພຣະບຸດຈະກະທຳສິ່ງໃດຕາມໃຈບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາຊົງກະທຳ ເພາະສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງນັ້ນແຫຼະ, ພຣະບຸດຈຶ່ງຊົງກະທຳເໝືອນກັນ.

20 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງຮັກພຣະບຸດ ແລະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງຊົງກະທຳ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ພຣະບຸດເຫັນການໃຫຍ່ກວ່ານີ້ອີກ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍຈະອັດສະຈັນໃຈ.

21 ເພາະພຣະບິດາຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຄົນມີຊີວິດສັນໃດ ຖ້າພຣະບຸດປາດຖະໜາຈະບັນດານໃຫ້ຜູ້ໃດມີຊີວິດກໍຈະເຮັດສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

22 ເພາະວ່າ ພຣະບິດາບໍ່ໄດ້ຊົງພິພາກສາຜູ້ໃດ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້

ຊົງມອບການພິພາກສາທັງສິ້ນໄວ້ກັບພຣະບຸດ,

23 ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດເໝືອນທີ່ເຂົາໄດ້ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ໃດບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບຸດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະບິດາ ຜູ້ໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະອົງມາ.

24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຟັງຄຳຂອງເຮົາແລະເຂົ້ອໃນພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ແລະບໍ່ເຂົ້າໃນການພິພາກສາ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານພື້ນຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີວິດແລ້ວ.

25 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເວລານັ້ນໃກ້ຈະມາເຖິງແລະບັດນີ້ມາເຖິງແລ້ວຄືເມື່ອຜູ້ຕາຍແລ້ວຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຈະມີຊີວິດ.

ໂຍຮັນ

26 ເພາະວ່າພຣະບິດາຊົງມີຊີວິດ ຢູ່ໃນພຣະອົງເອງຢ່າງໃດ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະບຸດ ຊົງພຣະຊົນໃນພຣະອົງເອງຢ່າງນັ້ນ.

27 ແລະຍັງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພຣະອົງມີສິດອຳນາດທີ່ຈະພິພາກສາ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນບຸດມະນຸດ.

28 ຢ່າປະຫຼາດໃຈໃນຂໍ້ນີ້ ເພາະໃກ້ຈະເຖິງເວລາທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂຸມຝັງສົບ ຈະໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ,

29 ແລະຈະໄດ້ອອກມາ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການດີກໍພົ້ນຄົນສູ່ຊີວິດ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດການຊົ່ວກໍພົ້ນຄົນສູ່ການລົງໂທດ.

30 ເຮົາຈະເຮັດສິ່ງໃດຕາມລຳພັງໃຈບໍ່ໄດ້ ເຮົາໄດ້ຍິນຢ່າງໃດເຮົາກໍພິພາກສາຢ່າງນັ້ນ ແລະການພິພາກສາຂອງເຮົາກໍຍຸດຕິທຳ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມ

ເຮັດຕາມໃຈຂອງເຮົາ ແຕ່ຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

31 ຖ້າເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພະຍານຂອງເຮົາກໍບໍ່ຈິງ.

32 ມີອີກຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາຮູ້ວ່າຄຳພະຍານທີ່ຜູ້ນັ້ນເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ.

33 ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຍຮັນ ແລະໂຍຮັນກໍໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ.

34 ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄຳພະຍານຈາກມະນຸດ ແຕ່ເຮົາກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ລອດພົ້ນ.

35 ໂຍຮັນເປັນໂຄມທີ່ໄຕ້ສ່ອງສະຫວ່າງຢູ່ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍພໍໃຈທີ່ຈະຍິນດີໃນຄວາມສະຫວ່າງຂອງເພິ່ນຊົ່ວຂະນະໜຶ່ງ.

36 ແຕ່ເຮົາມີຄຳພະຍານທີ່
ໃຫຍ່ກວ່າຄຳພະຍານຂອງໂຍຮັນ
ອີກ ເພາະວ່າງານທີ່ພຣະບິດາໄດ້
ຊົງມອບໃຫ້ເຮົາເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ
ຄືງານທີ່ເຮົາກຳລັງເຮັດຢູ່ນີ້ແຫຼະ,
ກໍເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາວ່າພຣະ
ບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

37 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
ພຣະອົງເອງໄດ້ຊົງເປັນພະຍານ
ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຄີຍ
ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະ
ອົງ ແລະບໍ່ເຄີຍເຫັນຮູບຮ່າງຂອງ
ພຣະອົງຈັກເທື່ອ.

38 ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ມີຄຳໂອວາດ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໃຈ ເພາະວ່າ
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ອົງຜູ້ທີ່ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ມາ
ນັ້ນ.

39 ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຄົ້ນຫາ
ໃນພຣະຄຳພີ ເພາະພວກທ່ານ
ຄິດວ່າໃນພຣະຄຳພີນັ້ນມີຊີວິດ

ອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ແມ່ນ
ພຣະຄຳພີນັ້ນແຫຼະ ເປັນພະຍານ
ໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

40 ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ມີໃຈຢາກ
ມາຫາເຮົາເພື່ອຈະໄດ້ຊີວິດ.

41 ເຮົາບໍ່ຮັບເອົາກຽດຈາກມະ
ນຸດ.

42 ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ
ທ່ານບໍ່ມີຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ຢູ່ໃນພວກທ່ານ.

43 ເຮົາໄດ້ມາໃນພຣະນາມພຣະ
ບິດາຂອງເຮົາ ແລະທ່ານທັງ
ຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮັບເຮົາ ຖ້າຜູ້ອື່ນມາ
ໃນນາມຂອງຕົນເອງ ພວກທ່ານ
ກໍຈະຮັບຜູ້ນັ້ນ.

44 ທ່ານທັງຫຼາຍທີ່ຮັບກຽດຈາກ
ກັນແລະກັນ ແລະບໍ່ສະແຫວງ
ຫາກຽດ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ເທົ່ານັ້ນ ພວກທ່ານຈະເຊື່ອໄດ້
ຢ່າງໃດ.

45 ຢ່າຄິດວ່າເຮົາຈະຟ້ອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍຕໍ່ພຣະບິດາ ມີຜູ້ຟ້ອງ

ໂຍຮັນ

ພວກທ່ານແລ້ວ ຄືໂມເຊຜູ້ຊຶ້ງ
ພວກທ່ານຫວັງໃຈຢູ່.

46 ເພາະວ່າຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້
ເຊື່ອໂມເຊແລ້ວ ພວກທ່ານກໍຄົງ
ຈະເຊື່ອເຮົາເໝືອນກັນ ເພາະ
ໂມເຊໄດ້ຂຽນເຖິງເລື່ອງຂອງເຮົາ.
47 ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອ
ເລື່ອງທີ່ໂມເຊຂຽນແລ້ວ ພວກ
ທ່ານຈະເຊື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ
ໄດ້ຢ່າງໃດ.”

ບົດທີ 6

1 ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ພຣະເຢຊູ
ໄດ້ສະເດັດຂ້າມທະເລສາບຄາ
ລີເລຄີ ທະເລຕິເບເຣຍ.
2 ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼວງ
ຫຼາຍໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
ເພາະເຂົາໄດ້ເຫັນການອັດສະ
ຈັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ບັນ
ດາຄົນເຈັບປ່ວຍ.
3 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປ
ຍັງພູ ແລະປະທັບນິ້ງລົງທີ່ນັ້ນ

ກັບພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ.
4 ຂະນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງປັດສະ
ຄາຊຶ້ງເປັນເທດສະການຂອງ
ຊາດຢິວແລ້ວ.

5 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງເງິຍພຣະ
ພັກເຫັນຄົນເປັນຈຳນວນຫຼວງ
ຫຼາຍມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງ
ກ່າວກັບພິລິບວ່າ “ພວກເຮົາຈະ
ຊື່ອາຫານທີ່ໃດໃຫ້ພວກຄົນເຫຼົ່າ
ນີ້ກິນ.”

6 ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍ
ເພື່ອຈະລອງໃຈພິລິບ ເພາະ
ພຣະອົງຊົງຊາບແລ້ວວ່າຈະຊົງ
ເຮັດປະການໃດ.

7 ພິລິບທູນຕອບພຣະອົງວ່າ
“ເງິນສອງຮ້ອຍເດນາລີອິນກໍບໍ່ພໍ
ທີ່ຈະຊື່ອາຫານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ກິນ
ຄົນລະເລັກລະນ້ອຍດອກ.”

8 ສາວິກຜູ້ໜຶ່ງຄືອັນເດອານ້ອງ
ຊາຍຂອງຊີໂມນເປໂຕໄດ້ທູນ
ພຣະອົງວ່າ,

9 “ຢູ່ທີ່ນີ້ມີເດັກນ້ອຍຄົນໜຶ່ງມີເຂົ້າຈີເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ້າງຫ້າກ້ອນ ແລະປານ້ອຍສອງໂຕ ແຕ່ສິ່ງນີ້ຈະພໍໄດ້ຢ່າງໃດກັບຄົນຫຼວງຫຼາຍປານນີ້.”

10 ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ຄົນທັງຫຼາຍນັ່ງລົງເສຍ” ທີ່ນັ້ນມີຫຍ້າຫຼາຍ ດັ່ງນັ້ນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈຶ່ງນັ່ງລົງ ນັບແຕ່ຜູ້ຊາຍມີປະມານຫ້າພັນຄົນ.

11 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງຈັບເຂົ້າຈີນັ້ນ ເມື່ອໂມທະນາພຣະຄຸນແລ້ວກໍຊົງແຈກແກ່ພວກສາວິກ ແລະພວກສາວິກກໍແຈກແກ່ບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນປາກໍຊົງແຈກໃຫ້ເໝືອນກັນຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການ.

12 ເມື່ອເຂົາກິນອີ່ມແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກພວກສາວິກວ່າ, “ຈົ່ງເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່ເຫຼືອນັ້ນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອັນໃດເສຍ.”

13 ເຂົາໄດ້ເກັບເອົາຕ່ອນຫັກທີ່

ເຫຼືອຈາກເຂົ້າຈີທີ່ເຮັດດ້ວຍເຂົ້າຟ້າງຫ້າກ້ອນ ຊຶ່ງຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ກິນນັ້ນໄດ້ເຕັມສິບສອງກະບຸງ.

14 ເມື່ອຄົນທັງຫຼາຍໄດ້ເຫັນການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຈົ່ງແທ້ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະຄຳນັ້ນ ທີ່ຊົງກຳນົດວ່າຈະມາໃນໂລກ.”

15 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າພວກເຂົາຈະມາຈັບເອົາພຣະອົງດ້ວຍກຳລັງ ໄປແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນກະສັດ ພຣະອົງຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຍັງພູເຂົາອີກແຕ່ອົງດຽວ.

16 ເມື່ອຄຳມາແລ້ວພວກສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ລົງໄປເຖິງທະເລ,

17 ແລ້ວລົງເຮືອຂ້າມຝາກໄປຍັງເມືອງກາເປນາອູມ ແລະມືດ ແລ້ວແຕ່ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປຫາເຂົາ.

ໂຍຮັນ

18 ອັນໜຶ່ງນ້ຳທະເລກໍກຳເລັບ
ຂຶ້ນເພາະມີລົມພະຍຸແຮງພັດ.

19 ເມື່ອເຂົາແຊວເຮືອໄປໄດ້ປະ
ມານສອງພັນຫ້າຫຼືສາມພັນວາ
ເຂົາກໍເຫັນພຣະເຢຊູພວມຢ່າງ
ເທິງທະເລແລະກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້
ເຮືອ ເຂົາຈຶ່ງຕົກໃຈຢ້ານ.

20 ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາ
ວ່າ, “ແມ່ນເຮົາເອງ ຢ່າຊູ່ຢ້ານ.”

21 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຕ້ອນຮັບພຣະ
ອົງຂຶ້ນເຮືອດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ
ແລ້ວທັນໃດນັ້ນເຮືອກໍເຖິງຝັ່ງ
ບ່ອນເຂົາຈະໄປນັ້ນ.

22 ມື້ຕໍ່ມາປະຊາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ທະ
ເລຝາກນັ້ນ ເຫັນວ່າກ່ອນນີ້ບໍ່ມີ
ເຮືອຢູ່ທີ່ນັ້ນນອກຈາກລຳທີ່ພວກ
ສາວົກຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປ
ແລະ ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້
ສະເດັດລົງເຮືອລຳນັ້ນໄປກັບ
ພວກສາວົກ ມີແຕ່ພວກສາວົກ
ຂອງພຣະອົງໄປເທົ່ານັ້ນ.

23 (ແຕ່ກໍມີເຮືອລຳອື່ນຈາກ

ເມືອງຕີເບເຣຍມາຈອດໃກ້ບ່ອນ
ທີ່ເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່ ຫຼັງຈາກທີ່ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂອບພຣະ
ຄຸນແລ້ວ.)

24 ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນ
ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູ ແລະພວກ
ສາວົກບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້
ພາກັນລົງເຮືອໄປຕາມທາງພຣະ
ເຢຊູທີ່ເມືອງກາເປນາອູມ.

25 ເມື່ອເຂົາໄດ້ພົບພຣະອົງຢູ່
ຝາກທະເລສາບເບື້ອງນັ້ນແລ້ວ
ເຂົາໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະ
ອາຈານເອີຍ, ທ່ານມາທີ່ນີ້ເມື່ອ
ໃດ.”

26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງ
ວ່າ ພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາບໍ່
ແມ່ນຍ້ອນໄດ້ເຫັນການອັດສະ
ຈັນນັ້ນ ແຕ່ເພາະໄດ້ກິນເຂົ້າຈີ່
ອີ່ມ.”

27 ຢ່າພະຍາຍາມຫາອາຫານທີ່
ສູນສິ້ນໄປ ແຕ່ຈົ່ງຫາອາຫານທີ່

ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ຄືອາຫານສຳລັບຊີວິດ ອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ຊຶ່ງບຸດ ມະນຸດຈະປະທານໃຫ້ແກ່ພວກ ທ່ານ ເພາະວ່າແມ່ນພຣະອົງນີ້ ແຫຼະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາ ໄດ້ຊົງປະທັບຕາໝາຍໄວ້ແລ້ວ.”

28 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດປະ ການໃດ ຈຶ່ງຈະເຮັດກິດຈະການ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.”

29 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ນີ້ ແຫຼະ, ແມ່ນກິດຈະການຂອງ ພຣະເຈົ້າ ຄືການທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເຊື່ອໃນທ່ານທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ ມາ.”

30 ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈະເຮັດໝາຍສຳຄັນ ອັນໃດ ເພື່ອພວກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ ເຫັນແລະເຊື່ອທ່ານ ມີການອັນ ໃດທີ່ທ່ານຈະເຮັດແດ່.”

31 ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກຂ້າ ນ້ອຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າກັນດານ

ດັ່ງຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ພຣະອົງຊົງ ປະທານອາຫານຈາກສະຫວັນ ໃຫ້ເຂົາກິນ.’ ”

32 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມ ຈິງວ່າອາຫານທີ່ມາຈາກສະຫວັນ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນໂມເຊເອົາໃຫ້ພວກ ທ່ານ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງ ເປັນຜູ້ປະທານອາຫານອັນແທ້ ຊຶ່ງມາຈາກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ທັງຫຼາຍ.

33 ເພາະວ່າອາຫານຂອງພຣະ ເຈົ້ານັ້ນ ຄືທ່ານທີ່ລົງມາຈາກ ສະຫວັນແລະປະທານຊີວິດໃຫ້ ແກ່ໂລກ.”

34 ເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ, ຈຶ່ງປະທານອາ ຫານນັ້ນໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍມີຢູ່ ສະເໝີ.”

35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາເປັນອາຫານທີ່ບແຫ່ງຊີວິດ ຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາຈະບໍ່ຢາກເຂົ້າ

ໂຍຮັນ

ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ຫົວ
ນ້ຳຈັກເທື່ອ.

36 ແຕ່ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍ
ແລ້ວວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາ
ແລ້ວ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ເຊື່ອ.

37 ສາລະພັດທີ່ພຣະບິດາຊົງ
ປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາຈະມາຫາເຮົາ
ແລະຜູ້ທີ່ມາຫາເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ຖິ້ມ
ອອກໄປພາຍນອກຈັກເທື່ອ.

38 ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກ
ສະຫວັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈະເຮັດຕາມ
ໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ເພື່ອເຮັດ
ຕາມນ້ຳພຣະໂທຂອງພຣະອົງຜູ້
ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

39 ອັນນີ້ແຫຼະ, ແມ່ນນ້ຳພຣະ
ໂທຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ
ມາຄື ໃຫ້ເຮົາຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່
ພຣະອົງຊົງມອບໄວ້ກັບເຮົານັ້ນ
ບໍ່ໃຫ້ສິ່ງໃດສູນຫາຍໄປ ແຕ່ໃຫ້
ເປັນຄົນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

40 ເພາະນີ້ແຫຼະ, ເປັນນ້ຳພຣະ
ໂທຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ

ຄື ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຫັນພຣະບຸດ
ແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງນັ້ນ ໄດ້ມີ
ຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນມາ
ໃນວັນສຸດທ້າຍ.”

41 ດັ່ງນັ້ນ ພວກຍິວຈຶ່ງພາກັນ
ຈົມໃຫ້ພຣະອົງເພາະພຣະອົງຊົງ
ກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນອາຫານທິບ
ທີ່ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ.”

42 ເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຄົນນີ້ບໍ່
ແມ່ນເຢຊູລູກຂອງໂຢເຊບຫຼື ພໍ່
ແມ່ຂອງລາວພວກເຮົາກໍຮູ້ຈັກ
ເຫດສັນໃດຄົນນີ້ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ ‘
ເຮົາໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ.’ ”

43 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “
ຢ່າໄດ້ຈົມຕໍ່ກັນແລະກັນເທາະ.

44 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາເຮົາໄດ້ ເວັ້ນ
ໄວ້ແຕ່ພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ
ນັ້ນ ຈະຊົງຊັກນຳໃຫ້ເຂົາມາ
ແລະຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ຄົນມາໃນວັນສຸດທ້າຍ.

45 ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນຄຳພີຜູ້ປະ

ກາດພຣະຄຳວ່າ, ‘ຄົນທັງຫຼາຍ
ຈະຮັບຄຳສອນຈາກພຣະເຈົ້າ’
ເຫດສະນັ້ນທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້
ຟັງ ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະເຈົ້າ
ກໍມາຫາເຮົາ.

46 ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ
ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ
ແລ້ວ.

47 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ
ຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍ
ມີຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

48 ເຮົາເປັນອາຫານທົບແຫ່ງຊີ
ວິດ.

49 ບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານທັງ
ຫຼາຍໄດ້ກິນມານາໃນປ່າກັນດານ
ແລະເຂົາໄດ້ຕາຍໄປ.

50 ນີ້ແຫຼະ, ເປັນອາຫານທີ່ລົງມາ
ຈາກສະຫວັນເພື່ອຜູ້ທີ່ກິນແລ້ວ
ຈະບໍ່ຕາຍ.

51 ເຮົາເປັນອາຫານທີ່ມີຊີວິດຊຶ່ງ
ລົງມາຈາກສະຫວັນ ຖ້າຜູ້ໃດກິນ

ອາຫານນີ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຈະມີຊີວິດ
ສົບ ໆ ໄປເປັນນິດ ແລະອາຫານ
ທີ່ຝ່າຍເຮົາຈະປະທານໃຫ້ເພື່ອ
ເປັນຊີວິດຂອງໂລກນັ້ນ ກໍຄື
ເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ.”

52 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຍິວຈຶ່ງຖຽງ
ກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ຈະເອົາເນື້ອກາຍ
ຂອງຕົນໃຫ້ເຮົາກິນໄດ້ຢ່າງໃດ.”

53 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາ
ວ່າ, “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍ
ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານ
ບໍ່ກິນເນື້ອຂອງບຸດມະນຸດ ແລະ
ບໍ່ດື່ມເລືອດຂອງພຣະອົງ ທ່ານ
ກໍບໍ່ມີຊີວິດໃນຕົວທ່ານ.

54 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອກາຍ ແລະດື່ມ
ເລືອດຂອງເຮົາກໍມີຊີວິດອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດ ແລະເຮົາຈະ
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນມາໃນວັນສຸດ
ທ້າຍ.

55 ເພາະວ່າເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ
ເປັນອາຫານອັນແທ້ ແລະເລືອດ
ຂອງເຮົາກໍເປັນຂອງດີ່ມອັນແທ້.

ໂຍຮັນ

56 ຜູ້ທີ່ກິນເນື້ອກາຍ ແລະດື່ມ
ເລືອດຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍຕັ້ງຢູ່ໃນ
ເຮົາແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ.

57 ພຣະບິດາຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ໄດ້
ໃຊ້ເຮົາມາ ແລະເຮົາມີຊີວິດຢູ່
ດ້ວຍພຣະບິດາສັນໃດ ຜູ້ທີ່
ກິນເຮົາກໍຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເຮົາ
ສັນນັ້ນ.

58 ນີ້ແຫຼະ, ເປັນອາຫານຊຶ່ງໄດ້
ລົງມາຈາກສະຫວັນ ບໍ່ເໝືອນ
ກັບມານາທີ່ພວກບັນພະບຸລຸດ
ຂອງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ກິນແລ້ວ
ຕາຍໄປ ຜູ້ທີ່ກິນອາຫານນີ້ຈະມີ
ຊີວິດສືບ ໆ ໄປເປັນນິດ.”

59 ຂໍຄວາມເຫຼົ່ານີ້ພຣະອົງຊົງ
ກ່າວໃນໂຮງທຳມະເທດສະໜາ
ຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງສອນຢູ່
ເມືອງກາເປນາອູມ.

60 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນພວກສາ
ວິກຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນຈຶ່ງເວົ້າ
ວ່າ, “ຖ້ອຍຄຳນີ້ຮຸນແຮງ ໃຜຈະ
ຟັງໄດ້.”

61 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊາບດ້ວຍ
ພຣະອົງເອງວ່າພວກສາວິກໄດ້
ຈົ່ມເຖິງເລື່ອງນັ້ນ ຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາ
ວ່າ, “ອັນນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານ
ສະດຸດໃຈຫຼື.

62 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຈະເຫັນບຸດ
ມະນຸດຂຶ້ນເມື່ອຍັງບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່
ແຕ່ກ່ອນນັ້ນ ພວກທ່ານຈະວ່າ
ຢ່າງໃດ.

63 ແມ່ນພຣະວິນຍານຊົງເຮັດ
ໃຫ້ມີຊີວິດ ສ່ວນເນື້ອກາຍບໍ່ມີ
ປະໂຫຍດອັນໃດ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາ
ໄດ້ກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນເປັນ
ວິນຍານ ແລະເປັນຊີວິດ.

64 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກທ່ານທີ່
ບໍ່ເຊື່ອ.” ເພາະພຣະເຢຊູຊົງຊາບ
ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນແລ້ວວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອນັ້ນ
ແມ່ນຜູ້ໃດ ແລະແມ່ນຜູ້ໃດທີ່ຈະ
ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ.

65 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ,
“ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫຼະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້
ບອກທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ, ‘ບໍ່ມີຜູ້ໃດ

ຈະມາເຖິງເຮົາໄດ້ ນອກຈາກ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງໂຜດ
ປະທານໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.’ ”

66 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ມີພວກລູກ
ສິດຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນໄດ້
ຖອຍກັບ ບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕໍ່
ໄປອີກ.

67 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບ
ສິບສອງຄົນນັ້ນວ່າ, “ພວກທ່ານ
ເດ ຢາກຖອຍໜີເໝືອນກັນຫຼື.”

68 ຝ່າຍຊີໂມນເປໂຕທູນຕອບ
ພຣະອົງວ່າ, “ ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ,
ພວກຂ້ານ້ອຍຈະໜີໄປຫາຜູ້ໃດ
ພຣະອົງມີຖ້ອຍຄຳຊົ່ງໃຫ້ມີຊີວິດ
ອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.

69 ແລະພວກຂ້ານ້ອຍເຊື່ອແລະ
ແນ່ໃຈວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະ
ຄຣິດຜູ້ນັ້ນ, ພຣະບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.”

70 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົານີ້ແຫຼະ, ໄດ້ເລືອກພວກທ່ານ

ສິບສອງຄົນໄວ້ບໍ່ແມ່ນຫຼື ແລະ
ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານກໍເປັນມານ
ຮ້າຍ.”

71 ພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງຢູດາອີ
ສະກາຣີອິດ ລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ
ເພາະວ່າແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະທໍລະຍົດຕໍ່
ພຣະອົງຊົ່ງເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກ
ສິບສອງຄົນນັ້ນ.

ບົດທີ 7

1 ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ສະ
ເດັດທຽວໄປມາໃນແຂວງຄາລີເລ
ພຣະອົງບໍ່ຊົງປະສົງຈະສະເດັດ
ໄປຍັງແຂວງຢູດາຍເພາະພວກ
ຍິວຫາໂອກາດທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງ
ເສຍ.

2 ຂະນະນັ້ນໃກ້ຈະເຖິງເທດສະ
ການຕັ້ງທັບອາໄສຂອງຊາດຍິວ
ແລ້ວ.

3 ພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງ
ຈົ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງອອກ
ຈາກທີ່ນີ້ໄປຍັງແຂວງຢູດາຍ

ໂຍຮັນ

ເພື່ອພວກສາວົກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້
ເຫັນກິດຈະການທີ່ເຈົ້າເຮັດຢູ່.

4 ເພາະວ່າບໍ່ທ່ອນມີຜູ້ໃດເຮັດ
ອັນໃດໃນທີ່ລັບ ເມື່ອຜູ້ນັ້ນຢາກ
ໃຫ້ຕົວປາກົດ ຖ້າເຈົ້າເຮັດການ
ເຫຼົ່ານີ້ຈິ່ງສະແດງຕົວໃຫ້ປາກົດ
ແກ່ໂລກເສຍ.”

5 ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກນ້ອງ
ຊາຍຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງ.

6 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ,
“ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ມາເຖິງ ແຕ່
ເວລາຂອງພວກເຈົ້າກໍມີພ້ອມຢູ່
ສະເໝີ

7 ໂລກຈະກຽດຊັງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້
ແຕ່ວ່າມັນຊັງເຮົາ ເພາະເຮົາເປັນ
ພະຍານວ່າກິດຈະການຂອງໂລກ
ນັ້ນຊົ່ວຮ້າຍ.

8 ພວກເຈົ້າຈິ່ງຂຶ້ນໄປໃນເທດສະ
ການນັ້ນເສຍ ຝ່າຍເຮົາຍັງບໍ່ຂຶ້ນ
ໄປໃນເທດສະການນັ້ນ ເພາະວ່າ
ຍັງບໍ່ເຖິງກຳນົດເວລາຂອງເຮົາ.”

9 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະ
ອົງກໍຍັງໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນແຂວງຄາ
ລີເລຕໍ່ໄປ.

10 ແຕ່ເມື່ອພວກນ້ອງຊາຍ
ຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໄປໃນງານເທດ
ສະການນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະ
ເດັດຕາມຂຶ້ນໄປເໝືອນກັນ ແຕ່
ສະເດັດໄປທາງລັບບໍ່ເປີດເຜີຍ.

11 ເວລານັ້ນພວກຍິງໄດ້ຊອກ
ຫາພຣະອົງໃນເທດສະການ
ນັ້ນ ແລະຖາມວ່າ, “ຄົນຜູ້ນັ້ນ
ຢູ່ໃສ.”

12 ສ່ວນປະຊາຊົນກໍຊົມກັນຫຼາຍ
ເວົ້າເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ລາງຄົນ
ເວົ້າວ່າ, “ລາວເປັນຄົນດີ.” ແຕ່
ຄົນອື່ນວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້
ຫຼອກລວງປະຊາຊົນໃຫ້ຫຼົງຜິດ
ໄປ.”

13 ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ກໍບໍ່ມີໃຜກ້າ
ເວົ້າເຖິງພຣະອົງຢ່າງເປີດເຜີຍ
ເພາະຢ້ານພວກຍິງ.

14 ຄັນເຖິງເຄິ່ງເທດສະການ
ນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດ
ຂຶ້ນໄປຍັງບໍລິເວນພຣະວິຫານ
ແລະຊົງສັ່ງສອນ.

15 ພວກຍິວພາກັນປະຫຼາດໃຈ
ເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ຮູ້ຈັກໜັງ
ສີໄດ້ຢ່າງໃດ ໃນເມື່ອບໍ່ເຄີຍໄດ້
ຮຳຮຽນ.

16 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ຄຳສອນຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງ
ເຮົາເອງ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງຜູ້
ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

17 ຖ້າຜູ້ໃດເຕັມໃຈຍອມເຮັດ
ຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງ ຜູ້ນັ້ນ
ກໍຈະຮູ້ວ່າຄຳສອນນັ້ນມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ຫຼືວ່າເຮົາປາກຕາມໃຈ
ຊອບຂອງເຮົາເອງ.

18 ຜູ້ໃດປາກຕາມໃຈຊອບຂອງ
ຕົນເອງ ຜູ້ນັ້ນກໍສະແຫວງຫາ
ກຽດສຳລັບຕົນເອງ ແຕ່ຜູ້ທີ່
ສະແຫວງຫາກຽດໃຫ້ພຣະອົງຜູ້
ຊົງໃຊ້ຕົນມາ ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ເປັນ

ຄົນຈິງ ແລະບໍ່ມີຄວາມອະທຳໃນ
ຕົວ.

19 ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດແກ່
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ແມ່ນຫຼື ແລະໃນ
ພວກທ່ານບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັກຄົນເຮັດ
ຕາມພະບັນຍັດນັ້ນ ທ່ານທັງ
ຫຼາຍຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເຮັດ
ຫຍັງ.”

20 ປະຊາຊົນຕອບວ່າ, “ເຈົ້າມີ
ຜີຮ້າຍສົງຢູ່ ແມ່ນໃຜຊອກຫາ
ຈະຂ້າເຈົ້າ .”

21 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ເຮັດກິດຈະການອັນໜຶ່ງ
ແລະພວກທ່ານກໍປະຫຼາດໃຈ.

22 ໂມເຊໄດ້ຕັ້ງພິທີຕັດໃຫ້ທ່ານ
ທັງຫຼາຍ (ບໍ່ແມ່ນເພາະໄດ້ມາ
ຈາກໂມເຊ ແຕ່ມາຈາກບັນພະ
ບຸລຸດ) ແລະໃນວັນຊະບາໂຕ
ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຍັງໃຫ້ຄົນຮັບພິ
ທີຕັດ.

23 ຖ້າເຂົາໃຫ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຮັບ
ພິທີຕັດໃນວັນຊະບາໂຕ ເພື່ອບໍ່

ໂຍຮັນ

ໃຫ້ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງ
ໂມເຊ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຄຽດເຮົາ
ເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງດີປົກກະ
ຕິໃນວັນຊະບາໂຕຫຼື.

24 ຢ່າຕັດສິນຕາມທີ່ເຫັນພາຍ
ນອກ ແຕ່ຈຶ່ງຕັດສິນຕາມທາງ
ຍຸດຕິທຳ.”

25 ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມລາງຄົນ
ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຄົນຜູ້ນີ້ຫຼື ທີ່
ເຂົາຊອກຫາຈະຂ້າເສຍ.

26 ເບິ່ງແມ, ເພິ່ນກ່າວຢ່າງກ້າ
ຫານ ແລະເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງ
ແກ່ເພິ່ນ ພວກເຈົ້ານາຍຮູ້ຈັກ
ຄັກບໍ່ວ່າ ຄົນນີ້ແຫຼະ ແມ່ນ
ພຣະຄຣິດ.

27 ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຄົນນີ້ມາ
ແຕ່ໃສ ແຕ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດເມື່ອ
ພຣະອົງສະເດັດມາ ບໍ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ
ມາແຕ່ໃສ.”

28 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງ
ສັ່ງສອນດ້ວຍສຽງອັນດັງໃນບໍລິ
ເວນພຣະວິຫານວ່າ, “ທ່ານທັງ

ຫຼາຍກໍຮູ້ຈັກເຮົາ ແລະທັງຮູ້ວ່າ
ເຮົາມາແຕ່ໃສ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາໂດຍ
ລຳພັງຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມານັ້ນກໍສັດຈົງພຣະ
ອົງນັ້ນ ພວກທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ຈັກ.

29 ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ເພາະເຮົາມາຈາກພຣະອົງແລະ
ແມ່ນພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ, ໄດ້ຊົງໃຊ້
ເຮົາມາ.”

30 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຊອກຫາຈະຈັບ
ພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍິ້ນມືຈັບ
ພຣະອົງ ເພາະເວລາຂອງພຣະ
ອົງຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງເທື່ອ.

31 ແຕ່ມີຫຼາຍຄົນໃນໝູ່ປະຊາ
ຊົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະເວົ້າ
ວ່າ, “ເມື່ອພຣະຄຣິດສະເດັດມາ
ນັ້ນ ພຣະອົງຈະເຮັດການອັດສະ
ຈັນຫຼາຍກວ່າຜູ້ນີ້ຫຼື.”

32 ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍິນປະ
ຊາຊົນຊົມກັນເວົ້າເຖິງເລື່ອງພຣະ
ອົງຢ່າງນັ້ນ ແລະພວກປະໂລທິດ

ຕົນໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍຈິງ
ໃຊ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄປຈັບພຣະອົງ.

33 ພຣະເຢຊູຈິງຊົງກ່າວກັບເຂົາ
ວ່າ, “ເຮົາຈະຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍ
ຕໍ່ໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລ້ວຈະ
ກັບໄປຫາພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ
ມາ.

34 ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊອກຫາເຮົາ
ແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະບ່ອນເຮົາ
ຢູ່ນັ້ນ ພວກທ່ານຈະເຂົ້າໄປບໍ່
ໄດ້.”

35 ພວກຍົວຈິງເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນ
ນີ້ຈວນຈະໄປໃສ ທີ່ພວກເຮົາຈະ
ຫາເພິ່ນບໍ່ພົບ ເພິ່ນຈະໄປຫາຜູ້
ຄົນທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່
ຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ ແລະ
ສັງສອນຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຫຼື.

36 ຄຳນີ້ເປັນຢ່າງໃດໜ້ ທີ່ເພິ່ນ
ກ່າວວ່າ, ‘ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊອກ
ຫາເຮົາແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຮົາ ແລະ
ບ່ອນເຮົາຢູ່ນັ້ນພວກທ່ານຈະເຂົ້າ
ໄປບໍ່ໄດ້.’ ”

37 ໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງງານເທດ
ສະການຊຶ່ງເປັນວັນໃຫຍ່ນັ້ນພຣະ
ເຢຊູຊົງຍິນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າ
ຜູ້ໃດຫົວນຳ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມາຫາເຮົາ
ແລະດີ້ມ.

38 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາແມ່ນຳ້ອັນມີ
ຊີວິດຈະໄຫຼອອກຈາກພາຍໃນຜູ້
ນັ້ນ ຕາມທີ່ມີພຣະຄຳພີກ່າວໄວ້
ແລ້ວ.”

39 (ແຕ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວ
ນັ້ນໝາຍເຖິງພຣະວິນຍານ ຊຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ
ເຫດວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະ
ວິນຍານໃຫ້ ເພາະພຣະເຢຊູຍັງ
ບໍ່ໄດ້ຊົງຮັບສະຫງ່າລາສີ).

40 ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ
ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ເປັນ
ຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຜູ້ນັ້ນແທ້.”

41 ຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫຼະ,
ແມ່ນພຣະຄຣິດ” ແຕ່ຄົນອື່ນອີກ
ເວົ້າວ່າ, “ພຣະຄຣິດຈະມາຈາກ
ຄາລີເລຫຼື?.

ໂຍຮັນ

42 ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼືວ່າພຣະຄຣິດຈະມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດແລະມາຈາກບ້ານເບດເລເຮັມຊິງດາວິດຢູ່ນັ້ນ.”

43 ເຫດສັນນັ້ນ ປະຊາຊົນຈິ່ງມີຄວາມເຫັນແຕກແຍກກັນໃນເລື່ອງຂອງພຣະອົງ.

44 ແລະລາງຄົນໃນໝູ່ເຂົານັ້ນມີໃຈຢາກຈັບພຣະອົງ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍື່ນມືຈັບເອົາພຣະອົງ.

45 ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ຈິ່ງກັບໄປຫາພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ແລະພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖາມພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າຈິ່ງບໍ່ຈັບມັນມາ?”

46 ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ຕອບວ່າ, “ບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດ ເວົ້າເໝືອນຄົນນີ້ຈັກເທື່ອ.”

47 ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍຕອບເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຖືກຫຼອກລວງໃຫ້ຫຼົງເໝືອນກັນຫຼື.

48 ມີຄົນໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້ານາຍ ຫຼືພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຊື່ອຄົນນັ້ນ.

49 ແຕ່ປະຊາຊົນພວກນີ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດກໍຊົງຖືກສາບແຊ່ຢູ່ແລ້ວ.”

50 ນີໂກເດມ (ຜູ້ໄດ້ມາຫາພຣະອົງໃນເວລາກາງຄືນນັ້ນແລະເປັນຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຂົາ) ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາວ່າ,

51 “ກົດໝາຍຂອງພວກເຮົາບໍ່ຕັດສິນຄົນໃດໂດຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາກ່ອນ ແລະຮູ້ວ່າເຂົາໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່.”

52 ເຂົາກໍຕອບນີໂກເດມວ່າ, “ທ່ານມາຈາກຄາລີເລເໝືອນກັນຫຼື ຈິ່ງຄືນຫາແລະຊອກເບິ່ງແລ້ວທ່ານຈະເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະຄຳຈັກຄົນທີ່ເກີດມາຈາກຄາລີເລ.”

53 ແລ້ວຕ່າງຄົນກໍຕ່າງພາກັນກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນ.

ບົດທີ 8

1 ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດໄປຍັງພູ
ໝາກກອກເທດ.

2 ໃນເວລາເຂົ້າພຣະອົງໄດ້ສະ
ເດັດເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານ
ອີກ ພົນລະເມືອງທັງໝົດກໍພາ
ກັນມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງກໍ
ປະທັບນັ່ງລົງຕັ້ງຕົ້ນສ່ງສອນເຂົາ.

3 ພວກນັກທຳ ແລະພວກຟາຣີ
ຊາຍໄດ້ພາຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງມາຫາ
ພຣະອົງ ທີ່ເຂົາໄດ້ຈັບໃນຖານ
ຫຼິ້ນຊູ້ ແລະເມື່ອເຂົາໃຫ້ຍິງຜູ້ນີ້
ຍືນຢູ່ຖ້າມກາງຝູງຊົນ,

4 ເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ, “ອາຈານ
ເອີຍ, ຍິງຄົນນີ້ເຂົາໄດ້ຈັບໃນ
ເມື່ອກຳລັງຫຼິ້ນຊູ້ຢູ່.

5 ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ
ວ່າໃຫ້ເອົາຫົນຄວ່າງໃສ່ຄົນຢ່າງ
ນີ້ໃຫ້ຕາຍ ສ່ວນທ່ານເດ, ຈະ
ວ່າຢ່າງໃດ.”

6 ເຂົາເວົ້າຢ່າງນີ້ເພື່ອທົດລອງ
ພຣະອົງ ຫວັງຈະຫາເຫດຟ້ອງ

ພຣະອົງໄດ້ ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງ
ນ້ອມພຣະກາຍລົງໃຊ້ນິ້ວພຣະ
ຫັດຂຽນທີ່ດິນເຮັດຄືວ່າພຣະອົງ
ບໍ່ໄດ້ຍິນເຂົາ.

7 ເມື່ອເຂົາຍັງຖາມຕໍ່ໄປຢູ່ ພຣະ
ອົງຊົງລຸກຂຶ້ນກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຜູ້
ໃດໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ມີຜົດບາບ ກໍ
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຫົນຄວ່າງໃສ່ຍິງນີ້
ກ່ອນໝູ່.”

8 ແລ້ວພຣະອົງຊົງນ້ອມພຣະ
ກາຍລົງຂຽນທີ່ດິນອີກ.

9 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງ
ຮູ້ສຶກຜິດໄດ້ດ້ວຍຈິດສຳນິກຜິດ
ແລະຊອບຂອງເຂົາ ຈິ່ງອອກໄປ
ເທື່ອລະຄົນຈົນໝົດເລີ້ມຕັ້ງແຕ່
ຄົນແກ່ໄປຈົນເຖິງຜູ້ສຸດທ້າຍ ຍັງ
ເຫຼືອຢູ່ແຕ່ພຣະເຢຊູກັບຍິງຄົນ
ນັ້ນທີ່ຍືນຢູ່ຖ້າມກາງນັ້ນ.

10 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງລຸກຂຶ້ນ
ແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ໃດ ເວັ້ນ
ແຕ່ຍິງຜູ້ນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຖາມ
ຍິງນັ້ນວ່າ “ນາງເອີຍ, ພວກເຂົາ

ໂຍຮັນ

ທີ່ຟ້ອງເຈົ້າໄປໃສໝົດ ບໍ່ມີໃຜ
ລົງໂທດເຈົ້າຫຼີ້.”

11 ນາງທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີໃຜ,
ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ” ພຣະເຢຊູຊົງ
ກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ “ເຮົາກໍບໍ່ລົງໂທດ
ເຈົ້າໝື່ອນກັນ ຈຶ່ງໄປເສຍ ຕໍ່
ໄປຢ່າເຮັດບາບອີກ.”

12 ອີກເທື່ອໜຶ່ງພຣະເຢຊູຊົງ
ກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫຼະ,
ເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ
ຜູ້ທີ່ຕາມເຮົາມາຈະບໍ່ເດີນໃນ
ຄວາມມືດ ແຕ່ຈະມີຄວາມສະ
ຫວ່າງແຫ່ງຊີວິດ.”

13 ແລ້ວພວກຟາຣີຊາຍກ່າວຕໍ່
ພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານເປັນພະຍານ
ໃຫ້ແກ່ຕົວທ່ານເອງ ຄຳພະຍານ
ຂອງທ່ານກໍບໍ່ຈິງ.”

14 ພຣະເຢຊູຕອບເຂົາວ່າ, “ເຖິງ
ແມ່ນວ່າເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່
ຕົວເຮົາເອງ ຄຳພະຍານຂອງ
ເຮົາກໍເປັນຄວາມຈິງ ເພາະເຮົາ

ຮູ້ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສ ແລະຈະໄປ
ໃສ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫຼາຍກໍບໍ່ຮູ້

ວ່າເຮົາມາແຕ່ໃສແລະຈະໄປໃສ.

15 ທ່ານທັງຫຼາຍຕັດສິນຕາມ
ເນື້ອໜັງ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ຕັດສິນໃຜ.

16 ແຕ່ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະຕັດສິນ
ການຕັດສິນຂອງເຮົາກໍເປັນຈິງ
ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັດສິນໂດຍລຳ
ພັງເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ເຮົາຕັດສິນ
ຮ່ວມກັບພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ
ມາ.

17 ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານ
ທັງຫຼາຍມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ ຄຳພະ
ຍານຂອງສອງຄົນກໍເປັນຄວາມ
ຈິງ.

18 ຝ່າຍເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່
ຕົວເຮົາເອງແລະພຣະບິດາຜູ້ຊົງ
ໃຊ້ເຮົາມາ ກໍເປັນພະຍານໃຫ້
ແກ່ເຮົາໝື່ອນກັນ.”

19 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງທູນພຣະ
ອົງວ່າ, “ພຣະບິດາຂອງທ່ານຢູ່
ໃສ” ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ,

“ທ່ານທັງຫຼາຍກໍບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາ ຫຼື ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຖ້າພວກ ທ່ານຮູ້ຈັກເຮົາກໍຄົງຈະຮູ້ຈັກພຣະ ບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ.”

20 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຄຳເຫຼົ່ານີ້ ໃນບ່ອນຕັ້ງຜູ້ຖວາຍຊັບຂະນະທີ່ ພຣະອົງສັ່ງສອນຢູ່ໃນບໍລິເວນ ພຣະວິຫານ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈັບ ພຣະອົງເພາະເວລາກຳນົດຂອງ ພຣະອົງຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.

21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກ ວ່າ, “ເຮົາຈະຈາກໄປ ແລະທ່ານ ທັງຫຼາຍຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະ ຈະຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງ ທ່ານ ບ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປນັ້ນພວກ ທ່ານຈະໄປບໍ່ໄດ້.”

22 ພວກຍິວຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ ລາວຈະຂ້າຕົວຕາຍເສຍ ຫຼື ເພາະລາວກ່າວວ່າ, ‘ບ່ອນທີ່ເຮົາ ຈະໄປນັ້ນພວກທ່ານໄປບໍ່ໄດ້.’ ”

23 ພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຂອງເບື້ອງ

ລຸ່ມ ຝ່າຍເຮົາເປັນຂອງເບື້ອງ ເທິງ ພວກທ່ານເປັນຝ່າຍໂລກ ນີ້ ເຮົາບໍ່ເປັນຝ່າຍໂລກນີ້.

24 ເຫດສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບອກ ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ ພວກທ່ານຈະ ຕາຍໃນຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ເພາະວ່າຖ້າທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອວ່າ ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນຜູ້ນັ້ນ ພວກ ທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍໃນບາບຂອງ ຕົນ.”

25 ເຂົາທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ ທ່ານແມ່ນໃຜ ” ພຣະເຢຊູຊົງ ຕອບເຂົາວ່າ, “ເຮົາເປັນເໝືອນ ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກທ່ານຕັ້ງແຕ່ ຕົ້ນນັ້ນ.

26 ເຮົາມີຂໍ້ຄວາມຫຼາຍປະການ ທີ່ຈະກ່າວ ແລະຕັດສິນພວກ ທ່ານ ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ ມານັ້ນຊົງເປັນສັດຈິງ ແລະສິ່ງ ທັງປວງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະ ອົງນັ້ນ ເຮົາກໍກ່າວແກ່ໂລກ.”

27 ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງ

ໂຍຮັນ

ຊົງກ່າວກັບເຂົາເຖິງເລື່ອງພຣະ
ບິດາ.

28 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງກ່າວ
ແກ່ເຂົາວ່າ, “ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍ
ຈະໄດ້ຍົກບຸດມະນຸດຂຶ້ນແລ້ວ
ເມື່ອນັ້ນພວກທ່ານກໍຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົານີ້ແຫຼະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ ແລະຮູ້ວ່າ
ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດຕາມໃຈຊອບ
ຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາໄດ້ຊົງສອນເຮົາຢ່າງໃດເຮົາ
ຈຶ່ງກ່າວຢ່າງນັ້ນ.

29 ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາກໍຊົງ
ສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້
ຊົງປະເຮົາໄວ້ໃຫ້ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເພາະ
ວ່າເຮົາເຮັດຕາມຊອບພຣະໄທ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ສະເໝີ.”

30 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຄຳເຫຼົ່າ
ນີ້ ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ອົງ.

31 ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ພວກ
ຢິວທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າ
ທ່ານທັງຫຼາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນ

ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ພວກທ່ານກໍ
ເປັນສາວົກແທ້ຂອງເຮົາ.

32 ແລ້ວພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກ
ຄວາມຈິງ ແລະຄວາມຈິງນັ້ນ
ຈະເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານເປັນອິດ
ສະຫຼະ.”

33 ພວກເຂົາທູນພຣະອົງວ່າ,
“ພວກເຮົາເປັນເຊື້ອສາຍຂອງ
ອັບຣາຮາມ ແລະບໍ່ເຄີຍເປັນ
ຂ້ອຍຂ້າຂອງຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ ເປັນ
ຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, ‘ພວກທ່ານ
ຈະເປັນອິດສະຫຼະ.’ ”

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ
ຄວາມຈິງວ່າ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການ
ຜິດບາບກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງ
ຄວາມບາບ.

35 ຂ້ອຍຂ້າບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄົວເຮືອນ
ຕະຫຼອດໄປ ແຕ່ພຣະບຸດກໍຕັ້ງ
ຢູ່ຕະຫຼອດໄປ.

36 ເຫດສັນນັ້ນ, ຖ້າພຣະບຸດຈະ
ເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນອິດ

ສະຫຼະ ພວກທ່ານກໍຈະເປັນອິດສະຫຼະແທ້ຈິງ.

37 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າທ່ານທັງຫຼາຍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແຕ່ພວກທ່ານຊອກຫາຈະຂ້າເຮົາເສຍ ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ໃຈຂອງພວກທ່ານ.

38 ເຮົາເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນເມື່ອຢູ່ກັບພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຝ່າຍພວກທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຈາກພໍ່ຂອງທ່ານ.”

39 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອັບຣາຮາມເປັນພໍ່ຂອງພວກເຮົາ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມແລ້ວ ທ່ານກໍຈະເຮັດກິດຈະການຂອງອັບຣາຮາມ.

40 ແຕ່ບັດນີ້ ທ່ານທັງຫຼາຍຫາໂອກາດຈະຂ້າເຮົາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ການຢ່າງນີ້ ອັບຣາຮາມບໍ່ໄດ້ເຮັດ.

41 ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພໍ່ຂອງພວກທ່ານເຮັດ” ເຂົາຈົ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກການຫຼິ້ນຊູ່ພວກເຮົາມີບິດາອົງດຽວ ຄືພຣະເຈົ້າ.”

42 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕອບເຂົາວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ທ່ານກໍຈະຮັກເຮົາເພາະເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າແລະມາເຖິງທີ່ນີ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕາມໃຈຊອບຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

43 ເຫດສັນໃດ ພວກທ່ານຈົ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເພາະພວກທ່ານຫົນຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້.

44 ທ່ານທັງຫຼາຍມາຈາກພໍ່ຂອງທ່ານຄືມານ ແລະພວກທ່ານຈະເຮັດຕາມຕົນຫາຂອງພໍ່ທ່ານ ມັນເປັນຜູ້ຂ້າຄົນຕັ້ງແຕ່ເດີມມາແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມ

ໂຍຮັນ

ຈິງ ເພາະໃນຕົວມັນບໍ່ມີຄວາມ
ຈິງ ເມື່ອມັນເວົ້າຕົວະ ມັນກໍ
ເວົ້າຕາມສັນດານຂອງມັນເອງ
ເພາະມັນເປັນຜູ້ຕົວະ ແລະເປັນ
ພໍ່ຂອງການຕົວະ.

45 ແຕ່ຝ່າຍເຮົາກ່າວຄວາມຈິງ
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອເຮົາ.

46 ໃນພວກທ່ານມີຜູ້ໃດທີ່ຍືນ
ຍັນໄດ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ ຖ້າ
ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເປັນຫຍັງ
ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ເຊື່ອເຮົາ.

47 ຜູ້ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຍອມ
ຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທ່ານ
ທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຫດສັນນັ້ນ ພວກທ່ານຈຶ່ງບໍ່
ຟັງ.”

48 ພວກຍິວທູນຕອບພຣະອົງ
ວ່າ, “ທີ່ພວກເຮົາເວົ້າວ່າ ຕົວເປັນ
ໄທຊາມາເຣຍ ແລະມີຜີຮ້າຍສົງ
ຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ຈິງຫຼື.”

49 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາບໍ່ໄດ້ມີຜີສົງ ແຕ່ເຮົາຖວາຍ

ພຣະກຽດແດ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາ
ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານໝັ້ນປະໝາດ
ເຮົາ.

50 ສ່ວນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊອກຫາກຽດ
ສຳລັບເຮົາເອງ ແຕ່ມີຜູ້ໜຶ່ງຫາ
ໃຫ້ແລະຊົງພິພາກສາ.

51 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມ
ຄວາມຈິງວ່າ, ຖ້າຜູ້ໃດຖືຮັກສາ
ຄຳສອນຂອງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່
ເຫັນຄວາມຕາຍຈັກເທື່ອ.”

52 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ,
“ບັດນີ້ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ຕົວມີ
ຜີສົງຢູ່ ອັບຣາຮາມກໍຕາຍໄປ
ແລ້ວ ແລະພວກຜູ້ປະກາດ
ພຣະຄຳກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນ
ກັນ ແລະຕົວເວົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດ
ຖືຮັກສາຄຳສອນຂອງເຮົາຈະ
ບໍ່ຊົມລົດແຫ່ງຄວາມຕາຍຈັກ
ເທື່ອ.

53 ຕົວເປັນໃຫຍ່ກວ່າອັບຣາ
ຮາມບິດາຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຕາຍ
ໄປແລ້ວນັ້ນຫຼື ພວກຜູ້ປະກາດ

ພຣະຄໍາກໍຕາຍໄປແລ້ວເໝືອນ
ກັນ ຕົວອວດອ້າງວ່າຕົວເປັນຜູ້
ໃດອີກ.”

54 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ “ຖ້າ
ເຮົາໃຫ້ກຽດແກ່ຕົວເຮົາເອງ ກຽດ
ຂອງເຮົາກໍບໍ່ມີຄວາມໝາຍພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງໃຫ້ກຽດແກ່ເຮົານັ້ນ ຄື
ພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຜູ້ຊົງພວກ
ທ່ານເວົ້າວ່າ, ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກທ່ານ.

55 ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ແລະຖ້າເຮົາເວົ້າວ່າ, ‘ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງ’ ເຮົາກໍເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ
ເໝືອນພວກທ່ານ ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງ ແລະຖືຮັກສາພຣະຄໍາ
ຂອງພຣະອົງ.

56 ອັບຣາຮາມ ພໍ່ຂອງພວກ
ທ່ານມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຈະໄດ້
ເຫັນວັນຂອງເຮົາ ເພິ່ນໄດ້ເຫັນ
ແລະມີຄວາມຍິນດີ.”

57 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ,

“ອາຍຸຕົວຍັງບໍ່ເຖິງຫ້າສິບປີ ຕົວ
ໄດ້ເຫັນອັບຣາຮາມແລ້ວຫຼື.”

58 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມ
ຈິງວ່າ ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດ
ເຮົາກໍເປັນຢູ່ແລ້ວ.”

59 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈິ່ງຈັບກ້ອນ
ຫີນຈະຄວ່າງໃສ່ພຣະອົງ ແຕ່
ພຣະເຢຊູຖືກຊົງບັງໄວ້ ແລ້ວ
ສະເດັດອອກຈາກບໍລິເວນພຣະ
ວິຫານຜ່ານຖ້ຳມກາງພວກເຂົາ
ໄປ.

ບົດທີ 9

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດ
ຜ່ານໄປ ຊົງເຫັນຊາຍຄົນໜຶ່ງ
ຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ.

2 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທູນ
ຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານ
ເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ຄົນ
ນີ້ ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ລາວຈິ່ງເກີດ
ມາຕາບອດ.”

3 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ

ໂຍຮັນ

ຄົນນີ້ ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງລາວໄດ້ເຮັດ
ບາບ ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະ
ລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດ
ໃນຕົວຄົນນີ້.

4 ເມື່ອຍັງເວັນຢູ່ເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດ
ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະອົງຜູ້
ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ເວລາກາງຄືນມາ
ເຖິງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຮັດການ
ໄດ້.

5 ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງຢູ່ໃນໂລກ
ເຮົາກໍເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງ
ໂລກ.”

6 ເມື່ອຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວພຣະ
ອົງກໍຊົງຖິ້ມນ້ຳລາຍລົງດິນ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ດິນເປັນຂີ້ຕົມດ້ວຍນ້ຳ
ລາຍນັ້ນ ແລ້ວຊົງເອົາຂີ້ຕົມນັ້ນ
ທາຕາຂອງຄົນຕາບອດ,

7 ແລະຊົງກ່າວຕໍ່ຄົນນັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງ
ໄປລ້າງເສຍທີ່ສະຊີໂລອາມ”

(ຊົງແປວ່າ ໃຊ້ໄປ) ເຫດສະນັ້ນ
ລາວຈິ່ງໄປລ້າງແລ້ວກັບມາ ກໍ
ເຫັນຮຸ່ງໄດ້.

8 ເຫດສະນັ້ນ ພວກຄົນໃກ້ຄຽງ
ແລະ ຄົນທີ່ເຄີຍເຫັນລາວເປັນ
ຄົນຕາບອດຢູ່ແຕ່ກ່ອນ ຈິ່ງເວົ້າ
ກັນວ່າ, “ຜູ້ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເຄີຍ
ນັ່ງຂໍທານນັ້ນຫຼີ.”

9 ບາງຄົນຕອບວ່າ, “ແມ່ນຄົນ
ນັ້ນແຫລະ” ແຕ່ຄົນອື່ນອີກເວົ້າ
ວ່າ, “ລາວເໝືອນຄົນນັ້ນ” ສ່ວນ
ຄົນນັ້ນເອງກໍບອກວ່າ, “ເຮົານີ້
ແຫຼະ ແມ່ນຄົນນັ້ນ.”

10 ເຫດສັນນັ້ນ ເຂົາຈິ່ງຖາມ
ລາວວ່າ, “ຕາຂອງເຈົ້າມີນອກ
ໄດ້ຢ່າງໃດ.”

11 ຄົນນັ້ນຈິ່ງຕອບວ່າ, “ຊາຍ
ຄົນໜຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ເຢຊູໄດ້ເຮັດຂີ້
ຕົມທາຕາຂອງຂ້ອຍ ແລ້ວບອກ
ຂ້ອຍວ່າ ‘ຈົ່ງໄປລ້າງທີ່ສະຊີໂລ
ອາມ,’ ຂ້ອຍຈິ່ງໄປລ້າງແລ້ວກໍ
ໄດ້ເຫັນຮຸ່ງ.”

12 ເຂົາຈິ່ງຖາມວ່າ, “ຜູ້ນັ້ນຢູ່ໃສ”
ລາວຕອບວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້.”

13 ເຂົາຈຶ່ງພາຄົນທີ່ຕາບອດ ແຕ່ກ່ອນນັ້ນໄປຫາພວກຟາຣີ ຊາຍ.

14 ອັນໜຶ່ງ, ວັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ ເຮັດຂັ້ຕົມ ແລະເປີດຕາຄົນນີ້ ແມ່ນວັນຊະບາໂຕ.

15 ພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງໄດ້ຖາມ ຜູ້ນັ້ນອີກເໝືອນກັນວ່າ, “ເຮັດ ແນວໃດ ລາວຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ” ສ່ວນຜູ້ນັ້ນໄດ້ບອກເຂົາວ່າ, “ເພິ່ນ ໄດ້ເອົາຂັ້ຕົມທາຕາຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປລ້າງ ແລະກໍ ເຫັນຮຸ່ງໄດ້.”

16 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍ ບາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະເພິ່ນບໍ່ຖື ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ” ແຕ່ຄົນອື່ນ ເວົ້າວ່າ, “ຄົນບາບຈະເຮັດການ ອັດສະຈັນແນວນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ” ແລະກໍເກີດມີການແຕກແຍກໃນ ຖ້າມກາງພວກເຂົາ.

17 ເຂົາຈຶ່ງຖາມຄົນຕາບອດອີກ

ວ່າ, “ເຈົ້າເດ, ເຈົ້າເວົ້າຢ່າງໃດ ເລື່ອງຄົນນັ້ນ ແລະການທີ່ເພິ່ນ ໄດ້ເປີດຕາຂອງເຈົ້າ.” ຜູ້ນັ້ນ ຕອບວ່າ, “ທ່ານເປັນຜູ້ປະກາດ ພຣະຄຳ.”

18 ແຕ່ພວກຍິວບໍ່ເຊື່ອວ່າຊາຍ ຄົນນັ້ນເປັນຕາບອດແລ້ວກັບ ເຫັນຮຸ່ງໄດ້ ຈົນເຂົາໄດ້ເອິ້ນພໍ່ ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນມາ,

19 ແລ້ວຖາມເຂົາວ່າ, “ຊາຍຄົນ ນີ້ເປັນລູກຂອງພວກເຈົ້າຫຼື ທີ່ ພວກເຈົ້າເວົ້າວ່າເປັນຕາບອດ ແຕ່ກຳເນີດມາ ເປັນຢ່າງໃດດຽວ ນີ້ລາວຈຶ່ງເຫັນຮຸ່ງໄດ້.”

20 ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ນີ້ເປັນລູກ ຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຮູ້ວ່າລາວ ເປັນຕາບອດແຕ່ກຳເນີດມາ.

21 ແຕ່ທີ່ລາວເຫັນຮຸ່ງໄດ້ດຽວນີ້ ນັ້ນ ພວກຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນຜູ້ໃດໄດ້ເປີດຕາຂອງ ລາວ ຈຶ່ງຖາມລາວເອງ ອາຍຸ

ໂຍຮັນ

ລາວກໍພົ້ນກະສຽນແລ້ວ ລາວຄົງ
ເວົ້າເລື່ອງຕົນເອງໄດ້.”

22 ທີ່ພໍ່ແມ່ຂອງຜູ້ນັ້ນເວົ້າດັ່ງ
ນີ້ ກໍເພາະພວກເຂົາຢ້ານພວກ
ຍິວ ດ້ວຍວ່າພວກຍິວຕົກລົງ
ກັນແລ້ວວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຍອມຮັບ
ພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິດ ຈະ
ຕ້ອງຖືກໄລ່ອອກຈາກໂຮງທຳມະ
ເທດສະໜາ.

23 ເພາະສະນັ້ນ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ
ຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງຖາມລາວເອງ
ເພາະອາຍຸລາວກໍພົ້ນກະສຽນ
ແລ້ວ.”

24 ເຫດສັນນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນຄົນ
ທີ່ໄດ້ເປັນຕາບອດນັ້ນມາເປັນ
ເທື່ອທີສອງ ແລະບອກລາວວ່າ,
“ຈຶ່ງສັ່ນລະເສີນພຣະເຈົ້າເຖິດ
ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າ ຊາຍຄົນນັ້ນ
ເປັນຄົນບາບ.”

25 ລາວຕອບວ່າ, “ເພິ່ນເປັນຄົນ
ບາບ ຫຼືບໍ່ເປັນ ຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້
ຂ້ານ້ອຍຮູ້ແຕ່ສິ່ງດຽວຄື ແຕ່ກ່ອນ

ຂ້ານ້ອຍເປັນຕາບອດ ແຕ່ດຽວ
ນີ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນຮຸ່ງໄດ້ແລ້ວ.”

26 ເຂົາຈຶ່ງຖາມລາວອີກວ່າ, “ຜູ້
ນັ້ນໄດ້ເຮັດຫຍັງໃຫ້ເຈົ້າແດ່ ແລະ
ລາວເປີດຕາຂອງເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ.”

27 ຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົາວ່າ,
“ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກພວກທ່ານ
ແລ້ວແລະທ່ານບໍ່ຟັງ ເປັນຫຍັງ
ພວກທ່ານຈຶ່ງມີໃຈຢາກຟັງອີກ
ພວກທ່ານຢາກເປັນສາວິກຂອງ
ເພິ່ນເໝືອນກັນຫຼື.”

28 ເຂົາຈຶ່ງເຍີ້ຍຄົນນັ້ນວ່າ, “ມືງ
ນັ້ນແຫຼະ, ເປັນສາວິກຂອງມັນ
ແຕ່ພວກເຮົາເປັນສາວິກຂອງໂມ
ເຊ.

29 ຝ່າຍພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊ ແຕ່ຄົນ
ນັ້ນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນມາແຕ່
ໃສ.”

30 ຊາຍຄົນນັ້ນຕອບເຂົາວ່າ, “ນີ້
ກໍເປັນໜ້າປະຫຼາດໃຈແທ້ ທີ່
ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານຜູ້ນັ້ນມາ

ແຕ່ໃສ, ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເປີດຕາຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ.

31 ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່
ຊົງຟັງຄົນບາບ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດ
ເປັນຜູ້ທີ່ນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ
ແລະ ເຮັດໄປຕາມນ້ຳພຣະໄທ
ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງຟັງ
ຜູ້ນັ້ນ.

32 ຕັ້ງແຕ່ເດີມມີໂລກມາ ບໍ່
ທ່ອນໄດ້ຍິນວ່າ ມີຜູ້ໃດໄດ້ເປີດ
ຕາ ຂອງຄົນທີ່ເປັນຕາບອດແຕ່
ກຳເນີດໄດ້.

33 ຖ້າທ່ານຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າແລ້ວກໍບໍ່ສາມາດຈະ
ເຮັດສິ່ງໃດໄດ້.”

34 ເຂົາຈຶ່ງກ່າວຕອບຄົນນັ້ນວ່າ,
“ມືງກໍເກີດມາໃນການບາບທັງ
ນັ້ນ ແລະມືງຈະມາສອນພວກ
ເຮົາຫຼື” ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງໄລ່ຄົນນັ້ນ
ອອກເສຍ.

35 ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນວ່າເຂົາ
ໄດ້ໄລ່ຄົນນັ້ນອອກແລ້ວ ແລະ

ເມື່ອພຣະອົງຊົງພົບລາວຈຶ່ງຊົງ
ຖາມລາວວ່າ, “ເຈົ້າເຊື່ອໃນພຣະ
ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼື.”

36 ຊາຍຄົນນັ້ນທູນຕອບພຣະ
ອົງວ່າ, “ນາຍເອີຍ, ພຣະອົງນັ້ນ
ຄືຜູ້ໃດ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະເຊື່ອໃນ
ເພິ່ນ.”

37 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບລາວ
ວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ເຫັນເພິ່ນແລ້ວ ຄື
ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ທີ່ກຳລັງເວົ້າຢູ່ກັບ
ເຈົ້າ.”

38 ລາວຈຶ່ງທູນວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ
ຂ້າ, ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອແລ້ວ” ແລະ
ລາວໄດ້ນະມັດສະການພຣະອົງ.

39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາ
ໄດ້ມາໃນໂລກນີ້ສຳລັບການພິພາກ
ສາ ເພື່ອຄົນທັງຫຼາຍທີ່ບໍ່ເຫັນ
ຈະໄດ້ເຫັນ ແລະເພື່ອຄົນທັງ
ຫຼາຍທີ່ເຫັນແລ້ວ ຈະກາຍເປັນ
ຕາບອດ.”

40 ແລະເມື່ອພວກຟາຣີຊາຍບາງ
ຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນ

ໂຍຮັນ

ຈິ່ງທຸນຖາມວ່າ, “ຝ່າຍພວກເຮົາ ເດ, ກໍເປັນຕາບອດເໝືອນກັນ ຫຼື.”

41 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານເປັນຄົນຕາບອດ ພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ ພວກທ່ານເວົ້າວ່າ ‘ພວກເຮົາເຫັນຢູ່’, ເຫດສັນນັ້ນ ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານ ຈິ່ງຍັງມີຢູ່.”

ບົດທີ 10

1 “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ ໃນຄອກແກະທາງປະຕູ ແຕ່ ປົນເຂົ້າໄປທາງອື່ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນ ຂະໂມຍແລະໂຈນ.

2 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຂົ້າທາງປະຕູກໍເປັນຜູ້ ລ້ຽງແກະ.

3 ນາຍປະຕູກໍໄຂປະຕູໃຫ້ແກ່ຜູ້ ນັ້ນ ແລະຜູ້ແກະກໍຍອມຟັງສຽງ ຂອງເພິ່ນ ແລະເພິ່ນເອີ້ນແກະ

ຂອງຕົນຕາມຊື່ແລະພາເຂົາອອກ ໄປ.

4 ເມື່ອເພິ່ນໃຫ້ແກະຂອງຕົນ ອອກໄປໝົດແລ້ວ ເພິ່ນກໍນຳ ໜ້າເຂົາໄປແລະຜູ້ແກະກໍຕາມ ເພິ່ນໄປເພາະເຂົາຮູ້ຈັກສຽງຂອງ ເພິ່ນ.

5 ສ່ວນຄົນແປກໜ້າ, ຜູ້ແກະ ຈະບໍ່ຕາມໄປ ມີແຕ່ຈະໜີຈາກ ຄົນນັ້ນ ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກສຽງ ຂອງຄົນແປກໜ້ານັ້ນ.”

6 ຄຳປຽບທຽບນີ້ພຣະເຢຊູຊົງ ກ່າວຕໍ່ເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ວ່າ ຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.

7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາອີກວ່າ “ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນ ປະຕູຂອງແກະທັງຫຼາຍ.

8 ບັນດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອນເຮົານັ້ນກໍ ເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ ແຕ່ຜູ້ ແກະບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາ.

9 ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນປະຕູ ຖ້າຜູ້
ໃດເຂົ້າທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ພົ້ນ
ແລະ ຈະເຂົ້າອອກທັງຈະພົບ
ອາຫານ.

10 ຂະໂມຍມາກໍພຽງແຕ່ຈະລັກ,
ຈະຂ້າ ແລະທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ
ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີ
ວິດ ແລະຈະໄດ້ຢ່າງຄົບບໍລິບູນ.

11 ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ
ທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີນັ້ນຍ່ອມ
ສະຫຼະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອຝູງ
ແກະ.

12 ແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບຈ້າງ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ແລະຝູງ
ແກະບໍ່ແມ່ນຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນ
ໝາໄນມາຜູ້ນັ້ນກໍປະຖິ້ມຝູງແກະ
ແລ້ວປົບໜີໄປ ໝາໄນກໍຄາບ
ຍາດເອົາແກະໄປເສຍ ແລະເຮັດ
ໃຫ້ຝູງແກະແຕກຊະກັນໄປ.

13 ຜູ້ຮັບຈ້າງນັ້ນໜີໄປກໍເພາະ
ເປັນລູກຈ້າງ ແລະບໍ່ເປັນຫ່ວງ
ນຳຝູງແກະ.

14 ເຮົານີ້ແຫຼະ ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ
ແລະເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາແລະ
ແກະຂອງເຮົາກໍຮູ້ຈັກເຮົາ,

15 ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກ
ເຮົາ ເຮົາກໍຮູ້ຈັກພຣະບິດາດ້ວຍ
ແລະເຮົາສະຫຼະຊີວິດຂອງເຮົາ
ເພື່ອຝູງແກະ.

16 ແກະອື່ນອີກທີ່ບໍ່ແມ່ນແຕ່
ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີຢູ່ ແກະເຫຼົ່ານັ້ນ
ເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນກັນ ແລະ
ເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລ້ວ
ຈະຮວມເປັນຝູງດຽວ ແລະມີຜູ້
ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ.

17 ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາຈົ່ງຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສະ
ຫຼະຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຈະຮັບຊີ
ວິດນັ້ນຄືນອີກ.

18 ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍາດເອົາຊີວິດໄປ
ຈາກເຮົາ ແຕ່ເຮົາຍອມສະຫຼະ
ຊີວິດດ້ວຍໃຈສະໝັກຂອງເຮົາ
ເອງ ເຮົາມີສິດທີ່ຈະສະຫຼະຊີວິດ
ນັ້ນ ແລະມີສິດທີ່ຈະຮັບຄືນອີກ

ໂຍຮັນ

ຄໍາສັ່ງນີ້ ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະ
ບິດາຂອງເຮົາ.”

19 ເຫດສະນັ້ນ ຈິ່ງເກີດມີການ
ແຕກແຍກກັນໃນຖ້າມກາງພວກ
ຍິວຍ້ອນຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້.

20 ມີຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາເວົ້າ
ວ່າ, “ມັນມີຜິສິງຢູ່ ແລະເປັນບ້າ
ແລ້ວ ຟັງມັນເຮັດຫຍັງ.”

21 ພວກອື່ນອີກກໍເວົ້າວ່າ, “ຄໍາ
ເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄໍາເວົ້າຂອງຄົນທີ່ມີ
ຜິສິງ ຜິຈະເປີດຕາຂອງຄົນຕາ
ບອດໄດ້ຫຼື.”

22 ເວລານັ້ນເປັນເທດສະການ
ສະຫຼອງພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມ ແລະເປັນລະດູໜາວ.

23 ເມື່ອພຣະເຢຊູກໍາລັງສະເດັດ
ໄປມາໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານທີ່ລະ
ບຽງຂອງຊາໂລໂມນ.

24 ພວກຍິວກໍພາກັນມາລ້ອມ
ພຣະອົງແລ້ວທູນວ່າ, “ຈະໃຫ້
ພວກເຮົາສົງໃສຢູ່ເທິງປານໃດ

ຖ້າທ່ານເປັນພຣະຄຣິດ ຈິ່ງບອກ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ
ເສຍ.”

25 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ
ແລະພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ກິດ
ຈະການທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນພຣະ
ນາມພຣະບິດາຂອງເຮົາກໍເປັນ
ພະຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

26 ແຕ່ພວກທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ເພາະ
ພວກທ່ານບໍ່ແມ່ນຜູງແກະຂອງ
ເຮົາ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ບອກພວກ
ທ່ານແລ້ວ.

27 ແກະຂອງເຮົາກໍຟັງສຽງຂອງ
ເຮົາ ແລະເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູງແກະນັ້ນ
ແລະເຂົາຕາມເຮົາໄປ.

28 ຝ່າຍເຮົາກໍປະທານຊີວິດອັນ
ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ແກະ
ນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຈົບຫາຍຈັກ
ເທື່ອ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍາດເຂົາ
ອອກຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້.

29 ພຣະບິດາຂອງເຮົາຜູ້ຊົງປະ

ທານເຂົາໃຫ້ເຮົາກໍຊົງເປັນໃຫຍ່
ກວ່າສັບພະທຸກສິ່ງ ແລະບໍ່ມີຜູ້
ໃດຈະອາດຍາດເຂົາອອກຈາກ
ພຣະທັດພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້.

30 ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນ
ໜຶ່ງອັນດຽວກັນ.”

31 ດັ່ງນັ້ນ ພວກຍິວຈຶ່ງຈັບເອົາ
ກ້ອນຫີນຂຶ້ນມາອີກຈະຄວ່າງໃສ່
ພຣະອົງ.

32 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍ
ເຫັນການດີຫຼາຍປະການທີ່ມາ
ຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເພາະ
ເຫດຂໍ້ໃດໃນການດີທັງຫຼາຍນັ້ນ
ພວກທ່ານຈຶ່ງຈະຄວ່າງກ້ອນຫີນ
ໃສ່ເຮົາ.”

33 ພວກຍິວທູນພຣະອົງວ່າ, “ທີ່
ພວກເຮົາຈະຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່
ເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການດີ ແຕ່
ເພາະຄວາມໝັ້ນປະໝາດພຣະ
ເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າເປັນພຽງມະນຸດ
ແຕ່ຕັ້ງຕົວເປັນພຣະເຈົ້າ.”

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ໃນພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານທັງ
ຫຼາຍມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼື
ວ່າ ‘ຝ່າຍເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານ
ທັງຫຼາຍເປັນພຣະ.’

35 ຖ້າພຣະອົງຊົງເອີ້ນຜູ້ຮັບພຣະ
ຄຳຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ ‘ເຂົາເປັນ
ພຣະ’ ແລະພຣະຄຳພີນັ້ນຈະຖືກ
ລົບລ້າງເສຍບໍ່ໄດ້,

36 ທ່ານທັງຫຼາຍຈະກ່າວຫາທ່ານ
ຜູ້ທີ່ພຣະບິດາຊົງຕັ້ງໄວ້ ແລະໄດ້
ຊົງໃຊ້ເຂົ້າມາໃນໂລກວ່າ, ‘ເຈົ້າ
ກ່າວຄຳໝັ້ນປະໝາດພຣະເຈົ້າ’
ເພາະເຮົາໄດ້ກ່າວວ່າ ເຮົາເປັນ
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງນັ້ນຫຼື.

37 ຖ້າເຮົາບໍ່ເຮັດພຣະລາຊະກິດ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ກໍຢ່າໄດ້ເຊື່ອ
ເຮົາ.

38 ແຕ່ຖ້າເຮົາເຮັດພຣະລາຊະ
ກິດນັ້ນ ເຖິງວ່າທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່
ເຊື່ອເຮົາກໍຈຶ່ງເຊື່ອພຣະລາຊະ
ກິດນັ້ນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮູ້

ໂຢຮັນ

ແລະເຊື່ອວ່າ ພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນ
ເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່ໃນພຣະບິດາ.”

39 ເຫດສະນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງ
ພະຍາຍາມຈັບພຣະອົງອີກ ແຕ່
ພຣະອົງກໍສະເດັດໜີພົ້ນຈາກມື
ຂອງເຂົາໄປໄດ້.

40 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ສະເດັດ
ຂ້າມແມ່ນ້ຳຢໍດາເນອີກ ໄປເຖິງ
ບ່ອນທີ່ໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ເທື່ອທຳອິດນັ້ນ ແລະພຣະອົງກໍ
ຊົງປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

41 ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ພາກັນມາຫາ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ໂຢຮັນບໍ່
ໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຈັກຢ່າງ
ແຕ່ທຸກສິ່ງທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຖິງທ່ານ
ຜູ້ນີ້ກໍເປັນຄວາມຈິງທັງໝົດ.”

42 ໃນທີ່ນັ້ນມີຫຼາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ
ໃນພຣະອົງ.

ບົດທີ່ 11

1 ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຊື່ລາຊະໂຣ
ກຳລັງປ່ວຍຢູ່ທີ່ບ້ານເບດທາເນຍ

ຄືບ້ານຂອງນາງມາຣິອາ ແລະ
ມາທາສອງເອື້ອຍນ້ອງ.

2 (ຄືນາງມາຣິອາຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເອົາ
ນ້ຳຫອມຫົດສົງອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ແລະໄດ້ໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດ
ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ລາຊະ
ໂຣຜູ້ທີ່ປ່ວຍຢູ່ນັ້ນກໍເປັນນ້ອງ
ຊາຍຂອງຍິງຜູ້ນີ້.)

3 ເອື້ອຍທັງສອງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປ
ເຝົ້າພຣະເຢຊູທູນວ່າ, “ນາຍເຈົ້າ
ເອີຍ, ເບິ່ງແມ່ ຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກແພງ
ນັ້ນກຳລັງປ່ວຍຢູ່.”

4 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຍິນດັ່ງ
ນັ້ນແລ້ວກໍຊົງກ່າວວ່າ, “ການປ່ວຍ
ນີ້ ບໍ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍດອກ,
ແຕ່ເກີດຂຶ້ນເພື່ອສະຫງ່າລາສີ
ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດເພາະ
ການປ່ວຍນີ້.”

5 ສ່ວນພຣະເຢຊູກໍຊົງຮັກມາທາ
ແລະນ້ອງສາວຂອງນາງກັບລາ
ຊະໂຣ.

6 ຄັນພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນວ່າ ລາ
ຊະໂຣປ່ວຍຢູ່ ພຣະອົງຈົ່ງຊົງພັກ
ຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງຢູ່ນັ້ນອີກ
ສອງວັນ.

7 ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວ
ກັບພວກສາວົກວ່າ, “ພວກເຮົາ
ພາກັນເຂົ້າໄປໃນແຂວງຢູດາຍອີກ
ເທາະ.”

8 ພວກສາວົກໄດ້ທູນພຣະອົງ
ວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ເມື່ອ
ບໍ່ເທິງນີ້ພວກຍິວຫາໂອກາດເອົາ
ຫີນຄວ່າງໃສ່ທ່ານໃຫ້ຕາຍແລ້ວ
ທ່ານຍັງຈະກັບໄປທີ່ນັ້ນອີກຫຼື.”

9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ກາງເວັນ
ມີສິບສອງຊົ່ວໂມງບໍ່ແມ່ນຫຼື ຖ້າ
ຄົນໃດຫາກຢ່າງໄປໃນເວລາກາງ
ເວັນກໍຈະບໍ່ຊຸມສະດຸດ ເພາະເພິ່ນ
ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກນີ້.

10 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຫາກຢ່າງໄປໃນ
ເວລາກາງຄືນກໍຈະຊຸມສະດຸດ
ເພາະວ່າເພິ່ນບໍ່ມີຄວາມສະຫວ່າງ
ໃນຕົວ.”

11 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນີ້
ແລ້ວກໍຊົງບອກພວກສາວົກວ່າ,
“ລາຊະໂຣເພື່ອນຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ນອນຫຼັບຢູ່ ແຕ່ເຮົາໄປເພື່ອ
ຈະປຸກລາວໃຫ້ຕົ້ນຈາກການຫຼັບ.”

12 ພວກສາວົກຈົ່ງທູນພຣະອົງ
ວ່າ, “ນາຍເຈົ້າເອີຍ ຖ້າລາວ
ນອນຫຼັບຢູ່ລາວກໍຄົງຈະສະບາຍ
ດີ.”

13 ສ່ວນພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກ່າວ
ເຖິງການຕາຍຂອງລາຊະໂຣ,
ແຕ່ເຂົາຄິດວ່າພຣະອົງຊົງກ່າວ
ເຖິງການນອນຫຼັບໃຫ້ຫາຍເມື່ອຍ.

14 ເມື່ອນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງບອກ
ເຂົາໂດຍແຈ່ມແຈ້ງວ່າ, “ລາຊະ
ໂຣໄດ້ຕາຍແລ້ວ.

15 ແລະເຮົາຍິນດີທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່
ນັ້ນ ເພາະເຫັນແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ,
ແຕ່ຢ່າງໃດກໍດີໃຫ້ພວກເຮົາພາ
ກັນໄປຫາລາວເທາະ.”

16 ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າແຜດໄດ້ເວົ້າ

ໂຍຮັນ

ກັບເພື່ອນສາວິກວ່າ, “ໃຫ້ພວກ
ເຮົາພາກັນໄປເໝືອນກັນ ເພື່ອ
ຈະໄດ້ຕາຍດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ.”

17 ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາ
ເຖິງກໍຊົງເຫັນວ່າ ລາຊະໂຣຢູ່ໃນ
ອຸບໂມງຝັງສົບໄດ້ສີ່ວັນແລ້ວ.

18 ອັນໜຶ່ງ, ບ້ານເບດທາເນຍ
ນັ້ນຢູ່ໄກຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມປະ
ມານພັນຫ້າຮ້ອຍວາ.

19 ພວກຍິວຫຼາຍຄົນໄດ້ມາທາ
ນາງມາທາແລະມາຣິອາ ເພື່ອ
ເລົ່າໂລມໃຈເຂົາເນື່ອງດ້ວຍນ້ອງ
ຊາຍຂອງເຂົາ.

20 ເມື່ອມາທາໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢ
ຊູກຳລັງສະເດັດມາ ນາງກໍໄດ້
ອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ແຕ່
ສ່ວນມາຣິອານັ້ນຍັງນັ່ງຢູ່ໃນເຮືອນ.

21 ນາງມາທາທຸນພຣະເຢຊູວ່າ,
“ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ ຖ້າພຣະອົງຢູ່
ທີ່ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງ
ບໍ່ຕາຍ.

22 ແຕ່ເຖິງບັດນີ້ກໍດີ, ຂ້ານ້ອຍ

ຊາບວ່າສິ່ງໃດ ໆ ທີ່ທ່ານທຸນຂໍ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງ
ໂຜດປະທານແກ່ທ່ານ.”

23 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ,
“ນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຄົນ
ມາອີກ.”

24 ນາງມາທາທຸນພຣະອົງວ່າ,
“ຂ້ານ້ອຍກໍຊາບແລ້ວວ່າ ລາວ
ຈະເປັນຄົນມາອີກໃນການເປັນ
ຄົນມາຈາກຕາຍ ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ນັ້ນ.”

25 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ນາງວ່າ,
“ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນ
ທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີ
ວິດ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາເຖິງແມ່ນວ່າ
ຕາຍໄປແລ້ວກໍຍັງຈະມີຊີວິດຢູ່.

26 ແລະທຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່
ແລະເຊື່ອໃນເຮົາກໍຈະບໍ່ຕາຍຈັກ
ເທື່ອ ເຈົ້າເຊື່ອຂໍນີ້ຫຼື.”

27 ມາທາຈິ່ງທຸນພຣະອົງວ່າ,
“ເຊື່ອຢູ່ແລ້ວ, ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ

ຂ້ານ້ອຍເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນພຣະ

ຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່
ຈະສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກ.”

28 ເມື່ອທູນດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງຈຶ່ງ
ກັບໄປເອີ້ນມານີອານ້ອງສາວຂອງ

ຕົນໂດຍເວົ້າຢ່າງລັບໆວ່າ, “ອາ
ຈານມາແລ້ວ ແລະເອີ້ນຫາເຈົ້າ.”

29 ຫັນທີທີ່ມານີອາໄດ້ຍິນດັ່ງ
ນັ້ນ ນາງກໍຟ້າວລຸກຂຶ້ນຢ່າງໄວ
ໄປເຝົ້າພຣະອົງ.

30 ສ່ວນພຣະເຢຊູຍັງບໍ່ໄດ້ສະ
ເດັດເຂົ້າໄປໃນບ້ານ ແຕ່ປະທັບ
ຢູ່ບ່ອນທີ່ມາທາໄດ້ພົບພຣະອົງ
ນັ້ນ.

31 ເມື່ອພວກຍິງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນ
ກັບມານີອາກໍາລັງເລົ່າໂລມລາວ
ຢູ່ ໄດ້ເຫັນມານີອາຟ້າວລຸກຂຶ້ນ
ອອກໄປ ເຂົາຈຶ່ງຕາມໄປເວົ້າກັນ
ວ່າ, ນາງໄປທີ່ອຸບໂມງເພື່ອຈະ
ຮ້ອງໄທ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

32 ຄັນນາງມານີອາມາເຖົງບ່ອນ
ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະທັບຢູ່ ແລະ
ເຫັນພຣະອົງແລ້ວຈຶ່ງຂາບລົງທີ່

ພຣະບາດຂອງພຣະອົງທູນວ່າ,
“ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຖ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່
ນີ້ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຄົງບໍ່
ຕາຍ.”

33 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນນາງ
ຮ້ອງໄທ້ ແລະພວກຍິງທີ່ມາກັບ
ນາງກໍາລັງຮ້ອງໄທ້ເໝືອນກັນ
ພຣະອົງກໍຊົງເປັນທຸກ ແລະຄວນ
ຄາງໃນຈິດວິນຍານ.

34 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມວ່າ, “
ພວກເຈົ້າໄດ້ເອົາສິບລາວໄວ້ທີ່
ໃດ” ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ,
“ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ເຊີນມາເບິ່ງ
ແມ.”

35 ສ່ວນພຣະເຢຊູຊົງພຣະກັນ
ແສງ.

36 ພວກຍິງຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “
ເບິ່ງດູ, ເພິ່ນຮັກລາວພຽງໃດໜໍ.”

37 ແລະລາງຄົນກໍເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້
ໄດ້ເປີດຕາຂອງຄົນຕາບອດນັ້ນ
ແລ້ວ ຈະເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ບໍ່ຕາຍ ບໍ່
ໄດ້ຫຼີ.”

ໂຍຮັນ

38 ພຣະເຢຊູຊົງຄວນຄາງໃນ ພຣະອົງເອງອີກ ຈົ່ງສະເດັດມາ ເຖິງອຸບໂມງຝັງສົບ ອຸບໂມງນັ້ນ ເປັນຖ້ຳມີຫີນກ້ອນໜຶ່ງວາງອັດ ປາກໄວ້.

39 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຍົກ ກ້ອນຫີນອອກເສຍ” ມາທາ ເອ້ອຍຂອງຜູ້ຕາຍນັ້ນທູນພຣະ ອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ ປານ ນີ້ສົບມີກິ່ນເໝັນແລ້ວ ເພາະ ລາວຕາຍໄດ້ສິ້ວ້ນແລ້ວ.”

40 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບນາງວ່າ “ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼື ວ່າ ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອ ເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.”

41 ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈົ່ງຍົກເອົາກ້ອນ ຫີນອອກຈາກບ່ອນທີ່ສົບຂອງຜູ້ ຕາຍວາງໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງ ເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະບິດາ, ຂ້ານ້ອຍ ຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ ເພາະ ພຣະອົງຊົງໂຜດຟັງຂ້ານ້ອຍ.

42 ຂ້ານ້ອຍຂາບວ່າພຣະອົງຊົງ ຟັງຂ້ານ້ອຍຢູ່ສະເໝີ ແຕ່ທີ່ຂ້າ ນ້ອຍເວົ້າຢ່າງນີ້ກໍເພາະເຫັນແກ່ ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຍືນອ້ອມຢູ່ທີ່ນີ້, ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະ ອົງນັ້ນແຫຼະ, ທີ່ຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍ ມາ.”

43 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງນັ້ນ ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເບິ່ງພຣະສຸລະ ສຽງອັນດັງວ່າ, “ລາຊະໂຣເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາເສຍ.”

44 ຜູ້ຕາຍນັ້ນກໍໄດ້ອອກມາ ມີ ຜ້າພັນຕີນພັນມີ ແລະມີຜ້າພັນ ໜ້າໄວ້ ແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງບອກ ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງແກ້ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ ລາວໄປເສຍ.”

45 ເມື່ອນັ້ນພວກຍິວຫຼາຍຄົນທີ່ ໄດ້ມາຫາມາຣິອາ ແລະໄດ້ເຫັນ ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດນັ້ນກໍໄດ້ ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

46 ແຕ່ລາງຄົນໃນພວກເຂົານັ້ນ ໄດ້ໄປຫາພວກຟາຣີຊາຍເລົ່າ

ເລື່ອງການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງ
ເຮັດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ.

47 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂລຫິດຕົນ
ໃຫຍ່ກັບພວກຟາຣີຊາຍ ຈຶ່ງເອີ້ນ
ສະມາຊິກສະພາມາປະຊຸມໂດຍ
ກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວ
ໃດ ເພາະວ່າຊາຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເຮັດ
ການອັດສະຈັນຫຼາຍປະການ.

48 ຖ້າພວກເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ລາວ
ເຮັດຢ່າງນີ້ ຄົນທັງປວງກໍຈະເຊື່ອ
ໃນລາວ ແລ້ວພວກໂຣມກໍຈະ
ມາຍຶດເອົາທັງຕຳແໜ່ງ ແລະ
ປະເທດຊາດຂອງພວກເຮົາໄປ
ເສຍ.”

49 ແຕ່ຜູ້ໜຶ່ງໃນພວກເຂົາຊື່ກາ
ຢະຟາ ເປັນມະຫາປະໂລຫິດ
ປະຈຳການໃນປີນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່
ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງ
ເລີຍ,

50 ແລະບໍ່ຄິດເຫັນວ່າມັນຈະ
ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ
ທີ່ຈະໃຫ້ຄົນຜູ້ດຽວຕາຍແທນທີ່

ຈະໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະໝົດທັງ
ປະເທດຊາດຈົບຫາຍ.”

51 ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນກໍ
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ ແຕ່
ເພາະທ່ານເປັນມະຫາປະໂລ
ຫິດໃນປີນັ້ນ ຈຶ່ງທຳນວາຍລ່ວງ
ໜ້າໄວ້ກ່ອນວ່າ ພຣະເຢຊູຈະ
ສິ້ນພຣະຊົນແທນປະເທດຊາດ
ນັ້ນ.

52 ແລະບໍ່ແມ່ນແທນປະເທດ
ຊາດນັ້ນຢ່າງດຽວ ແຕ່ເພື່ອຈະ
ຮວບຮວມບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະ
ເຈົ້າທີ່ແຕກຊະກັນໄປແລ້ວນັ້ນ
ໃຫ້ເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັນ.

53 ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາ ພວກເຂົາ
ໄດ້ປຶກສາຮ່ວມກັນເພື່ອຈະຂ້າ
ພຣະອົງເສຍ.

54 ເພາະເຫດນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງ
ບໍ່ໄດ້ສະເດັດໄປມາໃນຖ້ຳມກາງ
ພວກຍິວຢ່າງເປີດເຜີຍອີກ ແຕ່
ໄດ້ສະເດັດຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງທ້ອງ
ຖິ່ນທີ່ຢູ່ໃກ້ປ່າກັນດານເຖິງເມືອງ

ໂຍຮັນ

ໜຶ່ງຊື່ ເອຟາອິມ ແລະຊົງປະທັບ ຢູ່ທີ່ນັ້ນກັບພວກສາວົກ.

55 ແລະເທດສະການປັດສະ ຄາຂອງຊາດຍິວກໍໃກ້ຈະມາເຖິງ ແລ້ວ ຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກຈາກບ້ານ ເມືອງຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ກ່ອນປັດສະຄາເພື່ອຈະຊຳລະຕົວ.

56 ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຊອກ ຫາພຣະເຢຊູ ແລະຂະນະທີ່ເຂົາ ຢືນຢູ່ໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານຈຶ່ງ ເວົ້າກັນວ່າ, “ພວກທ່ານຄິດເຫັນ ຢ່າງໃດ ເພິ່ນຄົງຈະບໍ່ມາໃນງານ ເທດສະການນີ້ຕໍ່.”

57 ຝ່າຍພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ອອກຄຳ ສັ່ງໄວ້ວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າພຣະອົງ ຢູ່ໃສ ໃຫ້ມາບອກເຂົາເພື່ອຈະ ໄດ້ໄປຈັບພຣະອົງ.

ບົດທີ 12

1 ດັ່ງນັ້ນກ່ອນເທດສະການປັດ ສະຄາຫົກວັນ ພຣະເຢຊູໄດ້

ສະເດັດມາທີ່ບ້ານເບດທາເນຍ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນຢູ່ຂອງລາຊະໂຣຜູ້ ທີ່ໄດ້ຕາຍແລ້ວ ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ.

2 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງເພື່ອ ພຣະອົງ ມາທາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້, ແຕ່ລາຊະໂຣເປັນຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ນັ່ງ ຮ່ວມຮັບປະທານໃນໂຕະກັບພຣະ ອົງ.

3 ນາງມາຣີອາໄດ້ເອົານ້ຳມັນ ຫອມລິຕຣາໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີລາຄາແພງ ຫຼາຍມາສົງພຣະບາດພຣະເຢຊູ ແລ້ວໃຊ້ຜົມຂອງຕົນເຊັດພຣະບາດ ຂອງພຣະອົງຈົນທົ່ວເຮືອນນັ້ນກໍ ຫອມກຸ້ມດ້ວຍກິ່ນນ້ຳມັນນັ້ນ.

4 ແຕ່ສາວົກຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະ ອົງຊື່ຢູດາອີສະກາຣີອິດ ຄືຜູ້ທີ່ ຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວ ວ່າ,

5 “ເຫດໃດຈຶ່ງບໍ່ຂາຍນ້ຳມັນນີ້ ຕໍ່ລາຄາສາມຮ້ອຍເດນາຣີອິນ ແລ້ວແຈກໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ.”

6 ລາວເວົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່ແມ່ນເພາະ
ລາວທ່ວງໂຍຕໍ່ຄົນຍາກຈົນ ແຕ່
ເພາະລາວເປັນຂະໂມຍ ແລະ
ເປັນຜູ້ຖືຖືງເງິນ ແລະເຄີຍລັກ
ເອົາເງິນທີ່ຢູ່ໃນຖືງນັ້ນ.

7 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າ, “ຊ່າງ
ນາງເທາະ ລາວໄດ້ຮັກສາສິ່ງນີ້
ໄວ້ສຳລັບວັນຝັງສົບຂອງເຮົາ.

8 ດ້ວຍວ່າຄົນຍາກຈົນມີຢູ່ກັບ
ພວກທ່ານສະເໝີ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ,
ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ສະເໝີ.”

9 ຝ່າຍພວກຍິວຈຳນວນຫຼາຍ
ໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ທີ່
ນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ພາກັນມາ
ບໍ່ແມ່ນເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຢາກເຫັນລາຊະໂຣ
ຜູ້ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້
ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນດ້ວຍ.

10 ດັ່ງນັ້ນພວກປະໂລທົດຕິນ
ໃຫຍ່ຈຶ່ງປຶກສາກັນ ເພື່ອຈະຂ້າ
ລາຊະໂຣເສຍເໝືອນກັນ.

11 ເພາະລາຊະໂຣເປັນຕົ້ນເຫດ

ເຮັດໃຫ້ຄົນຍິວຫຼາຍຄົນອອກ
ຈາກພວກເຂົາໄປເຊື່ອໃນພຣະ
ເຢຊູ.

12 ວັນຕໍ່ມາປະຊາຊົນຫຼວງຫຼາຍ
ທີ່ໄດ້ມາໃນງານເທດສະການນັ້ນ
ເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງ
ສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມ,

13 ເຂົາກໍພາກັນຖືກ້ານຕານ
ອອກໄປຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ໂຫ່
ຮ້ອງວ່າ, “ໂຮຊັນນາ, ຂໍໃຫ້ພຣະ
ມະຫາກະສັດຂອງຊາດອິດສະ
ຣາເອນທີ່ສະເດັດມາໃນພຣະ
ນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງ
ພຣະຈະເລີນ.”

14 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງພົບລໍມັອຍ
ໂຕໜຶ່ງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຂຶ້ນປະທັບ
ລໍມັ້ນ ເໝືອນດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້
ວ່າ,

15 “ບຸດຍິງຂອງຊີໂອນເອີຍ, ຢ່າ
ຊູ່ຢ້ານເທາະ ນີ້ແຫຼະ, ມະຫາ
ກະສັດຂອງທ່ານກໍປະທັບເທິງລໍ
ມັອຍສະເດັດມາ.”

ໂຍຮັນ

16 ແຕ່ຫົວທີພວກສາວິກຂອງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈເຫດການ ເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເມື່ອພຣະເຢຊູ ໄດ້ຊົງຮັບສະຫງ່າລາສີແລ້ວເຂົາ ຈົ່ງລະນຶກໄດ້ວ່າ ມີຄຳຢ່າງນັ້ນ ຂຽນໄວ້ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງ ແລະ ມີຄົນໄດ້ເຮັດຢ່າງນັ້ນຖວາຍແກ່ ພຣະອົງ.

17 ຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຢູ່ກັບພຣະ ອົງ ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນ ລາຊະໂຮໃຫ້ອອກມາຈາກອຸບ ໂມງຝັງສົບ ແລະຊົງບັນດານ ໃຫ້ລາວເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ນັ້ນ ກໍເປັນພະຍານເລື່ອງການ ເຫຼົ່ານັ້ນ.

18 ເພາະເຫດນີ້ແຫຼະ, ປະຊາ ຊົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງພາກັນອອກໄປ ຫາພຣະອົງ ກໍເພາະໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດການອັດສະ ຈັນນັ້ນ.

19 ຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເວົ້າ ກັນວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເຫັນຫຼື

ວ່າ ພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຊະນະຈັກ ຢ່າງ ເບິ່ງແມ, ໝົດທັງໂລກໄດ້ ຕິດຕາມມັນໄປ.”

20 ໃນໝູ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຂຶ້ນ ໄປນະມັດສະການໃນງານເທດ ສະການນັ້ນມີຊາວກຣີກແດ່.

21 ແລະຊາວກຣີກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ໄປ ຫາຟີລິບ ຊຶ່ງມາຈາກບ້ານເບດ ຊາອີດາແຂວງຄາລີເລ ຈຶ່ງຮ້ອງ ຂໍທ່ານວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ພວກ ຂ້ານ້ອຍຢາກເຫັນທ່ານເຢຊູ.”

22 ຟີລິບຈຶ່ງໄປບອກອັນເດອາ ແລ້ວອັນເດອາກັບຟີລິບໄດ້ໄປ ທູນພຣະເຢຊູ.

23 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຕອບ ເຂົາວ່າ, “ເວລາທີ່ບຸນມະນຸດຈະ ຮັບສະຫງ່າລາສີນັ້ນກໍມາເຖິງ ແລ້ວ.

24 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າເມັດເຂົ້າບໍ່ຕົກ

ລົງໃນດິນແລະບໍ່ຕາຍໄປ ກໍຄົງ
ຈະເປັນຢູ່ແຕ່ເມັດດງວ ແຕ່ຖ້າ
ມັນຕາຍໄປກໍຈະເກີດຜົນຫຼາຍ.

25 ຜູ້ທີ່ຮັກຊີວິດຂອງຕົນກໍຈະ
ເສຍຊີວິດ ແລະຜູ້ທີ່ກຽດຊັງຊີວິດ
ຂອງຕົນໃນໂລກນີ້ກໍຈະຮັກສາ
ຊີວິດນັ້ນໄວ້ສຳລັບຊີວິດອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດ.

26 ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ເຮົາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ຕິດຕາມເຮົາມາ ແລະເຮົາຢູ່ທີ່
ໃດ ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ເຮົາກໍຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ
ເໝືອນກັນ ຖ້າຜູ້ໃດຮັບໃຊ້ເຮົາ
ພຣະບິດາຈະຊົງປະທານກຽດຕິ
ຍົດແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

27 ບັດນີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາເປັນທຸກ
ແລະເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າ,
'ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້ຂ້າ
ນ້ອຍລອດພື້ນຈາກຊົ່ວໂມງນີ້
ແດ່ທ້ອນ' ຢ່າງນັ້ນຫຼື ກໍວ່າບໍ່ໄດ້
ເພາະທີ່ເຮົາໄດ້ມາເຖິງຊົ່ວໂມງນີ້
ກໍເພື່ອການນີ້ແຫຼະ.

28 ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍໃຫ້

ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບ
ກຽດ” ແລ້ວກໍມີພຣະສຸລະສຽງ
ດັງມາຈາກຟ້າວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້
ຮັບກຽດແລ້ວແລະເຮົາຈະໃຫ້ໄດ້
ຮັບກຽດອີກ.”

29 ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຍິນຢູ່ຫັ້ນໄດ້
ຍິນສຽງນີ້ ແລະເວົ້າວ່າ, “ສຽງ
ຟ້າຮ້ອງ” ຄົນອື່ນໆ ກໍເວົ້າວ່າ,
“ເທວະດາຕົນໜຶ່ງ ໄດ້ສົນທະນາ
ກັບທ່ານ.”

30 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ສຽງ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນສຳລັບເຮົາ
ແຕ່ແມ່ນສຳລັບທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນ
ແຫຼະ.

31 ບັດນີ້ເຖິງເວລາຂອງການພິ
ພາກສາໂລກນີ້ ແລະບັດນີ້ຜູ້
ປົກຄອງໂລກນີ້ຈະຖືກຖິ້ມອອກ
ໄປເສຍ.

32 ຝ່າຍເຮົາ, ຖ້າເຮົາຖືກຍົກຂຶ້ນ
ຈາກແຜ່ນດິນໂລກແລ້ວ ເຮົາກໍ
ຈະຊັກນຳຄົນທັງຫຼາຍມາຫາເຮົາ.”

33 ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອ

ໂຍຮັນ

ສະແດງວ່າພຣະອົງຈະສິ້ນພຣະ
ຊົນຢ່າງໃດ.

34 ຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງທູນພຣະອົງ
ວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະ
ບັນຍັດວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງຕັ້ງຢູ່ຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດ ແລ້ວເຫດໃດ
ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າບຸດມະນຸດຕ້ອງ
ຖືກຍົກຂຶ້ນ ບຸດມະນຸດນັ້ນຄືຜູ້
ໃດ?”

35 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ ຄວາມສະຫວ່າງຈະຍັງຢູ່ກັບ
ທ່ານທັງຫຼາຍອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ເມື່ອ
ຍັງມີຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ກໍຈຶ່ງຢ່າງ
ໄປເທາະ ເພາະຢ້ານວ່າຄວາມ
ມືດຈະຕາມມາທັນພວກທ່ານ
ເພາະຜູ້ທີ່ທຽວໄປໃນຄວາມມືດກໍ
ບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນກຳລັງໄປໃສ.

36 ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຍັງມີ
ຄວາມສະຫວ່າງຢູ່ ຈຶ່ງເຊື່ອໃນ
ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ ເພື່ອຈະໄດ້
ເປັນລູກຂອງຄວາມສະຫວ່າງ.”
ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນ

ແລ້ວພຣະອົງກໍສະເດັດອອກ
ຈາກເຂົາໄປລີ້ຕົວເສຍ.

37 ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້
ຊົງເຮັດການອັດສະຈັນຫຼາຍປະ
ການຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ ເຂົາກໍຍັງ
ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

38 ທັງນີ້ເພື່ອຈະສຳເລັດຕາມຄຳ
ຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ
ຊຶ່ງກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ,
ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຊື່ອສິ່ງທີ່ພວກຂ້າພະ
ອົງໄດ້ປະກາດ ແລະພຣະກອນ
ຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ຜູ້
ໃດ.”

39 ເຫດສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອບໍ່ໄດ້
ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ອີກ
ວ່າ,

40 “ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຕາ
ຂອງເຂົາບອດໄປ ແລະໃຫ້ໃຈ
ຂອງເຂົາແຂງກະດ້າງ ເພື່ອວ່າ
ເຂົາຈະບໍ່ເຫັນດ້ວຍຕາ ແລະບໍ່
ສັງເກດຮູ້ດ້ວຍໃຈ ແລ້ວຈະກັບໃຈ
ໃໝ່ ແລະເຮົາຈະຮັກສາໃຫ້ເຂົາດີ.”

41 ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີ ຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ກ່າວເຖິງ ເລື່ອງພຣະອົງ.

42 ເຖິງປານນັ້ນກໍຕີຍັງມີຫຼາຍ ຄົນໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ ປະກາດຍອມຮັບພຣະອົງເພາະ ຢ້ານວ່າພວກຟາຣີຊາຍຈະຂັບ ໄລ່ເຂົາອອກຈາກໂຮງທຳມະເທດ ສະໜາ.

43 ດ້ວຍວ່າເຂົາຮັກກຽດຕິຍົດ ຈາກມະນຸດຫຼາຍກວ່າກຽດຕິຍົດ ຈາກພຣະເຈົ້າ.

44 ພຣະເຢຊູຊົງເປັ້ງສຽງກ່າວ ວ່າ, “ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍບໍ່ແມ່ນ ເຊື່ອໃນເຮົາ ແຕ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

45 ແລະຜູ້ທີ່ເຫັນເຮົາກໍເຫັນພຣະ ອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

46 ເຮົາເປັນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອທຸກ ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ຄວາມມົດ.

47 ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຂອງ ເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຖ້ອຍຄຳ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍບໍ່ພິພາກສາ ຜູ້ນັ້ນ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອ ພິພາກສາໂລກ ແຕ່ມາເພື່ອ ໂຜດເອົາໂລກໃຫ້ພົ້ນ.

48 ຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມເຮົາ ແລະບໍ່ຮັບ ເອົາຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາກໍມີສິ່ງທີ່ ພິພາກສາຕົນແລ້ວ ຖ້ອຍຄຳທີ່ ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນແຫຼະ, ຈະພິ ພາກສາຜູ້ນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ.

49 ເພາະເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຕາມລຳ ພັງໃຈຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຊຶ່ງເຮົາ ກ່າວແລະເວົ້ານັ້ນ ພຣະບິດາຜູ້ ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ, ພຣະອົງນັ້ນເອງ ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

50 ແລະ ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັນຊາ ຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຊີວິດອັນ

ໂຍຮັນ

ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເຫດສັນ
ນັ້ນ ສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າເຮົາກໍເວົ້າຕາມ
ທີ່ພຣະບິດາຊົງບັນຊາໄວ້ແກ່ເຮົາ.”

ບົດທີ 13

1 ແລະກ່ອນເຖິງເວລາເຫດສະ
ການປັດສະຄາ ພຣະເຢຊູຊົງ
ຊາບວ່າເວລາຂອງພຣະອົງທີ່ຈະ
ສະເດັດຈາກໂລກນີ້ເມື່ອທາພຣະ
ບິດາມາເຖິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້
ຊົງຮັກພວກຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນ
ໂລກນີ້ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກເຂົາ
ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

2 ຂະນະເມື່ອການຮັບປະທານ
ອາຫານແລງເສັດແລ້ວ ມານ
ໄດ້ເຂົ້າດົນໃຈຢູ່ດາອີສະກາຣີອິດ
ລູກຂອງຊີໂມນ ໃຫ້ທໍລະຍົດຕໍ່
ພຣະອົງ,

3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ພຣະບິ
ດາໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງທັງປວງໃຫ້
ຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະ
ຊົງຊາບວ່າພຣະອົງສະເດັດມາ

ຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະສະເດັດໄປ
ທາພຣະເຈົ້າ.

4 ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການ
ຮັບປະທານອາຫານ, ຊົງຖອດ
ເຄື່ອງຊົງຊັ້ນນອກອອກວາງໄວ້,
ແລະຊົງເອົາຜ້າເຊັດຕົວມາຫັດ
ແອວພຣະອົງ.

5 ພຣະອົງຊົງຖອກນ້ຳໃສ່ອ່າງ
ແລ້ວຊົງຕັ້ງຕົ້ນລ້າງຕີນຂອງພວກ
ສາວົກ ແລະເຊັດດ້ວຍຜ້າຮັດ
ແອວນັ້ນ.

6 ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ
ເຖິງຊີໂມນເປໂຕ ແລະເປໂຕໄດ້
ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ
ຂ້າ, ພຣະອົງຈະລ້າງຕີນຂອງ
ຂ້າ ນ້ອຍຫຼື.”

7 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ,
“ ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໃນເວລານີ້ທ່ານ
ຍັງບໍ່ຮູ້ເລື່ອງ ແຕ່ພາຍຫຼັງທ່ານ
ຈະເຂົ້າໃຈ. ”

8 ເປໂຕຈິ່ງທູນພຣະອົງວ່າ,
“ ພຣະອົງຈະລ້າງຕີນຂອງຂ້າ

ນ້ອຍບໍ່ໄດ້ຈັກເທື່ອ” ພຣະເຢຊູ ຊົງຕອບເປໂຕວ່າ, “ຖ້າເຮົາບໍ່ລ້າງ ທ່ານ ທ່ານກໍບໍ່ມີສ່ວນໃນເຮົາ.”

9 ຊີໂມນເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຕີນ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີແລະຫົວຂອງຂ້າ ນ້ອຍເໝືອນກັນ.”

10 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຜູ້ທີ່ອາບນ້ຳແລ້ວບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ລ້າງຕົວອີກ ລ້າງແຕ່ຕີນເທົ່ານັ້ນ ເພາະສະອາດໝົດທັງຕົວແລ້ວ ພວກທ່ານກໍສະອາດແລ້ວ ແຕ່ ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນ.”

11 ເພາະພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວວ່າ ໃຜຈະທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະ ເຫດນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ສະອາດທຸກ ຄົນ.”

12 ເຫດສະນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຊົງ ລ້າງຕີນຂອງເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງ ກໍຊົງໃສ່ເຄື່ອງຊົງຊັ້ນນອກຂອງ ຕີນອີກ ແລ້ວໄດ້ນັ່ງລົງອີກຊົງ

ກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍ ຮູ້ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກທ່ານ ແລ້ວຫຼີ.

13 ທ່ານທັງຫຼາຍເອີ້ນເຮົາວ່າ ‘ພຣະອາຈານ’ ແລະ ‘ອົງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ’ ພວກທ່ານເອີ້ນຖືກ ຕ້ອງແລ້ວເພາະເຮົາເປັນຢ່າງນັ້ນ.

14 ເຫດສະນັ້ນ ຖ້າເຮົາຜູ້ເປັນ ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ’ ແລະ ‘ພຣະ ອາຈານ’ ຂອງພວກທ່ານໄດ້ລ້າງ ຕີນຂອງພວກທ່ານ ພວກທ່ານ ກໍຄວນລ້າງຕີນຂອງກັນແລະກັນ ເໝືອນກັນ.

15 ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້ວາງແບບຢ່າງ ໃຫ້ພວກທ່ານແລ້ວ ເພື່ອທ່ານ ຈະໄດ້ເຮັດເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ເຮັດ ຕໍ່ພວກທ່ານແລ້ວ.

16 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍ ຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຂ້າໃຊ້ບໍ່ຫ່ອນ ໃຫຍ່ກວ່ານາຍຂອງຕີນ ແລະຜູ້ ທີ່ຖືກໃຊ້ໄປບໍ່ຫ່ອນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ ໃຊ້ຕີນໄປນັ້ນ.

ໂຍຮັນ

17 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະເຮັດຕາມ ທ່ານກໍເປັນສຸກ.

18 ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງພວກ ທ່ານທຸກຄົນ ຝ່າຍເຮົາກໍຮູ້ຈັກຜູ້ ທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ ແຕ່ເພື່ອ ໃຫ້ສຳເລັດໃນພຣະຄຳພີທີ່ວ່າ, ‘ຜູ້ ທີ່ຮັບປະທານອາຫານກັບເຮົາກໍ ຍົກສົ້ນຕົນໃສ່ເຮົາ.’

19 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາບອກທ່ານທັງ ຫຼາຍກ່ອນການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອ ວ່າເມື່ອມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກ ທ່ານຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າເຮົານີ້ແຫຼະ, ແມ່ນຜູ້ນັ້ນ.

20 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ, ຜູ້ໃດຕ້ອນຮັບຜູ້ທີ່ ເຮົາໃຊ້ໄປກໍຕ້ອນຮັບເຮົາເໝືອນ ກັນ ແລະຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບເຮົາກໍ ຕ້ອນຮັບພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາ ມາ.”

21 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງ ນັ້ນແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງເປັນທຸກ

ໃນຈິດວິນຍານ ແລະຊົງກ່າວ ເປັນພະຍານວ່າ, “ເຮົາບອກ ພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຄົນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານຈະທໍລະ ຍົດຕໍ່ເຮົາ.”

22 ແລ້ວພວກສາວົກກໍເບິ່ງໜ້າ ກັນແລະກັນສົງໄສວ່າ ຄົນທີ່ ພຣະອົງກ່າວເຖິງນັ້ນຄືຜູ້ໃດ.

23 ມີສາວົກຄົນໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູ ຊົງຮັກໄດ້ເນີ້ງກາຍລົງອົງພຣະ ຊວງຂອງພຣະເຢຊູ.

24 ຊີໂມນເປໂຕ ຈົ່ງຍົກໜ້າໃສ່ ສາວົກຜູ້ນັ້ນກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງຖາມ ວ່າຄົນທີ່ເພິ່ນເວົ້ານັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ.”

25 ຂະນະທີ່ຍັງອົງພຣະຊວງຂອງ ພຣະອົງ ສາວົກຜູ້ນັ້ນກໍທຸນຖາມ ພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ແມ່ນຜູ້ໃດ.”

26 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາ ຈະເອົາອາຫານຄຳນີ້ຈຳແລ້ວ ຍົນໃຫ້ຜູ້ໃດກໍແມ່ນຜູ້ນັ້ນແຫຼະ.”

ເມື່ອຊົງຈຳອາຫານຄຳນັ້ນແລ້ວ

ພຣະອົງຊົງຍິນໃຫ້ແກ່ຢູດາອີສະ
ກາຣີອົດລູກຊາຍຂອງຊີໂມນ.

27 ຫຼັງຈາກຢູດາໄດ້ກິນອາຫານ
ຄຳນັ້ນແລ້ວ ຊາຕານກໍເຂົ້າຢູ່ໃນ
ໃຈລາວ ແລະພຣະເຢຊູຈົ່ງຊົງ

ບອກຢູດາວ່າ, “ອັນທີ່ທ່ານຈະ
ເຮັດນັ້ນ ກໍຈົ່ງເຮັດໄວ ໆ ແມ່.”

28 ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ນັ່ງຮ່ວມໂຕະຢູ່
ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ໂດຍ
ເຫດໃດພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່
ລາວຢ່າງນັ້ນ.

29 ເພາະວ່າລາງຄົນກໍຄິດວ່າ
ເປັນເພາະຢູດາຖືຖົງເງິນ ພຣະ
ເຢຊູຈົ່ງຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ, “ຈົ່ງ
ຊື້ສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ສຳລັບງານເທດສະການນີ້” ຫຼື
ເພື່ອຈະໃຫ້ລາວແຈກສິ່ງຂອງບາງ
ຢ່າງແກ່ຄົນຍາກຈົນ.

30 ພາຍຫຼັງທີ່ຢູດາໄດ້ຮັບອາ
ຫານຄຳນັ້ນແລ້ວລາວກໍອອກໄປ
ທັນທີ ໃນຂະນະນັ້ນເປັນເວລາ
ກາງຄືນ.

31 ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອຢູດາໄດ້
ອອກໄປແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງກ່າວ
ວ່າ, “ບັດນີ້ບຸດມະນຸດໄດ້ຮັບກຽດ
ຕິຍົດ ແລະພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮັບ
ກຽດຕິຍົດໃນພຣະອົງ.

32 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບກຽດຕິຍົດ
ເພາະບຸດມະນຸດ ພຣະເຈົ້າຈະ
ຊົງປະທານໃຫ້ບຸດມະນຸດມີກຽດ
ຕິຍົດໃນພຣະອົງເອງ ແລະຈະ
ຊົງໃຫ້ມີກຽດຕິຍົດໃນບັດນີ້.

33 ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຮົາຍັງ
ຈະຢູ່ກັບພວກເຈົ້າອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ
ພວກເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາ ແລະ
ເໝືອນກັບເຮົາໄດ້ບອກກັບພວກ
ຍິວແລ້ວວ່າ ‘ບ່ອນເຮົາຈະໄປນັ້ນ
ພວກເຈົ້າໄປບໍ່ໄດ້’, ບັດນີ້ເຮົາກໍ
ບອກພວກເຈົ້າເໝືອນກັນ.

34 ເຮົາໃຫ້ບັນຍັດໃໝ່ແກ່ເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍຄື ໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັກກັນ
ແລະກັນ ເຮົາຮັກເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ມາແລ້ວຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈົ່ງ
ຮັກກັນແລະກັນດ້ວຍຢ່າງນັ້ນ.

ໂຍຮັນ

35 ຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍມີຄວາມຮັກ ເຊິ່ງກັນແລະກັນ ດັ່ງນີ້ແຫຼະ, ຄົນ ທັງປວງກໍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເຈົ້າທັງ ຫຼາຍເປັນສາວິກຂອງເຮົາ.”

36 ຝ່າຍຊີໂມນເປໂຕໄດ້ທູນ ພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ພຣະອົງຈະໄປໃສ?” ພຣະເຢຊູ ຊົງຕອບລາວວ່າ, “ບ່ອນທີ່ເຮົາ ຈະໄປນັ້ນທ່ານຈະຕາມເຮົາໄປ ດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ພາຍຫຼັງທ່ານ ຈະຕາມໄປ.”

37 ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະ ອົງເຈົ້າຂ້າ, ເປັນຫຍັງຂ້ານ້ອຍ ຈົ່ງຕາມພຣະອົງໄປດຽວນີ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສະຫຼະຊີວິດຂອງຂ້າ ນ້ອຍເພື່ອພຣະອົງ.”

38 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, “ທ່ານຈະສະຫຼະຊີວິດຂອງທ່ານ ເພື່ອເຮົາຫຼື ເຮົາບອກທ່ານຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ໄກ້ຈະບໍ່ຂັນ ຈົນ ກວ່າທ່ານຈະປະຕິເສດເຮົາເຖິງ ສາມເທື່ອ.”

ບົດທີ 14

1 “ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ຫວັ່ນວາຍໄປ ທ່ານທັງຫຼາຍເຊື່ອ ໃນພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງເຊື່ອໃນເຮົາ ເໝືອນກັນ.

2 ໃນຜາສາດພຣະບິດາຂອງເຮົາ ມີທີ່ຢູ່ຫຼາຍບ່ອນ ຖ້າບໍ່ມີເຮົາຄົງ ໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວ ເພາະເຮົາ ໄປຈັດແຈງບ່ອນໄວ້ສຳລັບທ່ານ ທັງຫຼາຍ.

3 ແລະຖ້າເຮົາໄປຈັດແຈງບ່ອນ ໄວ້ສຳລັບພວກທ່ານ ເຮົາຈະກັບ ມາອີກຮັບພວກທ່ານໄປຢູ່ກັບ ເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຢູ່ທີ່ໃດພວກ ທ່ານຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເໝືອນກັນ.

4 ແລະທ່ານຮູ້ວ່າເຮົາຈະໄປໃສ ແລະທາງນັ້ນທ່ານກໍຮູ້ຈັກ.”

5 ໂທມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະ ອົງເຈົ້າຂ້າ, ພວກຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າ ທ່ານຈະໄປໃສ ພວກຂ້ານ້ອຍ ຈະຮູ້ຈັກທາງນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ.”

6 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ,

“ ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ ນອກຈາກຈະມາທາງເຮົາ.

7 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ຈັກເຮົາ ແລ້ວ ທ່ານກໍຄົງຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ຂອງເຮົາເໝືອນກັນ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປ ພວກທ່ານກໍຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເຫັນພຣະອົງ.”

8 ຟີລິບທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະ ອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂໍສະແດງພຣະບິດາ ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນ ພວກ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະພໍໃຈແລ້ວ.”

9 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, “ຟີ ລິບເອີຍ, ເຮົາໄດ້ຢູ່ກັບພວກທ່ານ ເທິງມາເຖິງພຽງນີ້ ແລະທ່ານຍັງ ບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາອີກຫຼີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນ ເຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ ເປັນ ສັນໃດທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ຂໍສະ ແດງພຣະບິດາໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍ ເຫັນ.

10 ທ່ານບໍ່ເຊື່ອຫຼືວ່າ ເຮົາຢູ່ໃນ

ພຣະບິດາ ແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ ໃນເຮົາ ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ ທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ ໂດຍລຳພັງເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະ ບິດາຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາໄດ້ຊົງ ກະທຳພຣະລາຊະກິດນັ້ນ.

11 ຈົ່ງເຊື່ອເຮົາວ່າ ເຮົາຢູ່ໃນພຣະ ບິດາແລະພຣະບິດາຊົງຢູ່ໃນເຮົາ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍຈົ່ງເຊື່ອເພາະກິດ ຈະການເຫຼົ່ານັ້ນ.

12 ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມ ຄວາມຈິງວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາກໍ ຈະເຮັດກິດຈະການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ ນັ້ນເໝືອນກັນ ແລະຜູ້ນັ້ນ ຈະເຮັດການໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາໄປເຖິງພຣະ ບິດາຂອງເຮົາ.

13 ສິ່ງໃດທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຂໍໃນ ນາມຂອງເຮົາ ເຮົາກໍຈະເຮັດສິ່ງ ນັ້ນເພື່ອວ່າພຣະບິດາຈະຊົງຮັບ ກຽດຕິຍົດດ້ວຍພຣະບຸດ.

14 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຂໍສິ່ງໃດໃນ

ໂຍຮັນ

ນາມຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາກໍຈະ
ເຮັດສິ່ງນັ້ນ.

15 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຮັກເຮົາ
ຈົ່ງຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ.

16 ຝ່າຍເຮົາຈະທູນຂໍພຣະບິດາ
ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທານພຣະ
ຜູ້ເລົ່າໂລມອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ພວກ
ທ່ານ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບພວກທ່ານ
ຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ,

17 ຄືພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມ
ຈິງ ຊຶ່ງໂລກບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້
ເພາະໂລກບໍ່ເຫັນພຣະອົງແລະບໍ່
ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ທ່ານທັງຫຼາຍ
ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງ
ສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະຈະ
ຊົງປະທັບຢູ່ໃນພວກທ່ານ.

18 ເຮົາຈະບໍ່ປະຖົມທ່ານທັງຫຼາຍ
ໄວ້ໃຫ້ເປັນກຳພ້າ ເຮົາຈະມາຫາ
ພວກທ່ານ.

19 ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງໂລກຈະບໍ່ເຫັນ
ເຮົາ ແຕ່ພວກທ່ານຈະເຫັນເຮົາ

ເພາະເຮົາມີຊີວິດຢູ່, ທ່ານທັງ
ຫຼາຍກໍຈະມີຊີວິດຢູ່ເໝືອນກັນ.

20 ໃນວັນນັ້ນທ່ານຈະຮູ້ວ່າເຮົາ
ຢູ່ໃນພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະ
ພວກທ່ານຢູ່ໃນເຮົາ ແລະເຮົາຢູ່
ໃນພວກທ່ານ.

21 ຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາແລະ
ຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນ
ແຫຼະ, ເປັນຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ແລະຜູ້ທີ່
ຮັກເຮົາພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງ
ຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລະຝ່າຍເຮົາຈະຮັກຜູ້
ນັ້ນ ພ້ອມທັງສະແດງຕົວເຮົາໃຫ້
ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.”

22 ຢູດາ (ບໍ່ແມ່ນ ອີສະກາຣີອິດ)
ທູນພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ
ຂ້າ, ດ້ວຍເຫດໃດ ທ່ານຈົ່ງສະ
ແດງຕົວໃຫ້ປາກົດແກ່ພວກຂ້າ
ນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ປາກົດແກ່ໂລກ.”

23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ,
“ຖ້າຜູ້ໃດຮັກເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະຖື
ຮັກສາຖ້ອຍຄຳທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ
ແລະ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຈະຊົງ

ຮັກຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວເຮົາທັງສອງຈະ
ມາຫາຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຕັ້ງຢູ່ກັບຜູ້
ນັ້ນ.

24 ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກເຮົາກໍບໍ່ຖືຮັກສາ
ຖ້ອຍຄຳທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ ເພາະ
ພຣະຄຳທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນ
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ແຕ່ແມ່ນ
ຂອງພຣະບິດາຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

25 ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່
ທ່ານທັງຫຼາຍ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ກັບ
ພວກທ່ານ.

26 ແຕ່ພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມ ຄືພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ພຣະບິດາຈະ
ຊົງໃຊ້ມາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະ
ອົງນັ້ນແຫຼະ, ຈະຊົງສອນທ່ານ
ທັງຫຼາຍທຸກໆ ສິ່ງ ແລະຈະ
ເຕືອນພວກທ່ານໃຫ້ລະນຶກເຖິງ
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົານີ້ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກ
ທ່ານແລ້ວນັ້ນ.

27 ເຮົາມອບຄວາມສະຫງົບສຸກ
ໄວ້ກັບທ່ານທັງຫຼາຍ ຄວາມສະ
ຫງົບສຸກຂອງເຮົາ ເຮົາປະທານ

ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ຝ່າຍເຮົາ
ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານບໍ່ເໝືອນໂລກ
ໃຫ້ນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານ
ຫວັ່ນວາຍໄປ ແລະຢ່າຊູ່ຢ້ານ.

28 ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນເຮົາກ່າວ
ແກ່ພວກທ່ານແລ້ວວ່າ ເຮົາຈະ
ຈາກໄປແລະຈະກັບມາຫາພວກ
ທ່ານ ຖ້າພວກທ່ານຮັກເຮົາພວກ
ທ່ານກໍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ເຮົາໄປ
ຫາພຣະບິດາ ເພາະພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າເຮົາ.

29 ບັດນີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງ
ຫຼາຍກ່ອນເຫດການນັ້ນຈະເກີດ
ຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າເມື່ອເຫດການນັ້ນ
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້
ເຊື່ອ.

30 ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະບໍ່ສົນທະ
ນາຫຼາຍຄຳກັບພວກທ່ານ ເພາະ
ວ່າຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ຈະມາ ແລະ
ຜູ້ນັ້ນບໍ່ມີສິດອັນໃດໃນເຮົາ.

31 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະ
ບິດາໄດ້ຊົງບັນຊາ ເພື່ອໂລກຈະ

ໂຍຮັນ

ໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາຮັກພຣະບິດາ ຈົ່ງ
ລຸກຂຶ້ນ, ເຮົາທັງຫຼາຍພາກັນໄປ
ຈາກທີ່ນີ້ກັນເທາະ.”

ບົດທີ 15

1 “ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນອັນແທ້
ຈິງ ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງເປັນ
ຜູ້ບົວລະບັດ.

2 ກິ່ງທຸກກິ່ງໃນເຮົາທີ່ບໍ່ເກີດຜົນ
ພຣະອົງຊົງລິເສຍ ແລະກິ່ງທຸກກິ່ງ
ທີ່ເກີດຜົນ ພຣະອົງຊົງຕອນເພື່ອ
ໃຫ້ເກີດຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ.

3 ບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍກໍສະອາດ
ແລ້ວ ດ້ວຍພຣະຄຳທີ່ເຮົາໄດ້
ກ່າວຕໍ່ພວກທ່ານ.

4 ຈົ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່
ໃນພວກທ່ານ ກິ່ງຈະເກີດຜົນ
ເອງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະຕິດຢູ່ກັບ
ເຄືອສັນໃດ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈະ
ເກີດຜົນບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຈະຕັ້ງຢູ່
ໃນເຮົາສັນນັ້ນ.

5 ເຮົາເປັນເຄືອອະງຸ່ນ ທ່ານທັງ

ຫຼາຍເປັນກິ່ງ ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາ
ແລະເຮົາຕັ້ງຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນ ແມ່ນຜູ້
ນັ້ນແຫຼະ, ຈະເກີດຜົນຫຼາຍເພາະ
ຖ້າແຍກຈາກເຮົາແລ້ວພວກທ່ານ
ບໍ່ສາມາດຈະເຮັດສິ່ງໃດໄດ້.

6 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາ ຜູ້ນັ້ນ
ຈະຕ້ອງຖືກຕັດຖິ້ມເສຍເໝືອນ
ກິ່ງ ແລ້ວກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປແລະຖືກ
ເກັບເອົາໄປເຜົາໄຟເສຍ.

7 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຕັ້ງຢູ່ໃນເຮົາ
ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາຝັງຢູ່ໃນ
ພວກທ່ານແລ້ວ ພວກທ່ານຈະ
ປາດຖະໜາສິ່ງໃດຈົ່ງຂໍແລ້ວສິ່ງ
ນັ້ນຈະເກີດມີແກ່ພວກທ່ານ.

8 ໃນການນີ້ແຫຼະ ພຣະບິດາຂອງ
ເຮົາໄດ້ຊົງຮັບສະຫງ່າລາສີຄືເມື່ອ
ພວກທ່ານເກີດຜົນຫຼາຍ ພວກ
ທ່ານຈົ່ງເກີດເປັນສາວິກຂອງເຮົາ.

9 ພຣະບິດາໄດ້ຊົງຮັກເຮົາຢ່າງ
ໃດ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານ
ຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ ຈົ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນ
ຄວາມຮັກຂອງເຮົາ.

10 ຖ້າພວກທ່ານຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ ທ່ານກໍຈະຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.

11 ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ ເພື່ອຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນພວກທ່ານ ແລະຄວາມຍິນດີຂອງພວກທ່ານຈະຄົບບໍລິບູນ.

12 ນີ້ແຫຼະ, ເປັນຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ ຄືໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍຮັກກັນ ແລະກັນ ເໝືອນດັ່ງເຮົາໄດ້ຮັກພວກທ່ານ.

13 ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮັກໃຫຍ່ກວ່ານີ້ ຄືການທີ່ຜູ້ໜຶ່ງຈະໄດ້ສະຫຼະຊີວິດຂອງຕົວເອງແທນມິດສະຫາຍຂອງຕົນ.

14 ພວກທ່ານເປັນມິດສະຫາຍຂອງເຮົາ ຖ້າພວກທ່ານເຮັດຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງເຮົາ.

15 ຕໍ່ໄປເຮົາບໍ່ເອີ້ນທ່ານທັງຫຼາຍວ່າຂ້ອຍໃຊ້ ເພາະວ່າຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ຮູ້ວ່ານາຍຂອງຕົນເຮັດອັນໃດ ແຕ່ເຮົາເອີ້ນທ່ານທັງຫຼາຍວ່າມິດສະຫາຍ ເພາະວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຍິນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ເຮົາກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຊາບແລ້ວ.

16 ບໍ່ແມ່ນທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ເລືອກເອົາເຮົາ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ໄປເກີດຜົນ ແລະເພື່ອຜົນຂອງພວກທ່ານຈະຕັ້ງຢູ່ຖາວອນເພື່ອວ່າ, ເມື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະທູນຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາພຣະອົງກໍຈະຊົງປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

17 ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ເຮົາກໍບັນຍັດໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະຮັກກັນແລະກັນ.

18 ຖ້າໂລກຫາກກຽດຊັງທ່ານ

ໂຍຮັນ

ທັງຫຼາຍ ພວກທ່ານກໍຈົ່ງຮູ້ວ່າ
ມັນໄດ້ກຽດຊັງເຮົາກ່ອນມັນກຽດ
ຊັງພວກທ່ານ.

19 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຂອງ
ຝ່າຍໂລກ ໂລກກໍຈະຮັກແພງ
ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງມັນ ແຕ່ເພາະ
ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່ເປັນຂອງຝ່າຍ
ໂລກ ແລະຝ່າຍເຮົາໄດ້ເລືອກ
ເອົາພວກທ່ານອອກຈາກໂລກ
ສັນນັ້ນໂລກຈົ່ງກຽດຊັງພວກທ່ານ.

20 ຈົ່ງລະນຶກເຖິງຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາ
ໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍວ່າ,
ຂ້ອຍໃຊ້ບໍ່ທ່ອນໃຫຍ່ກວ່ານາຍ
ຂອງຕົນ ຖ້າເຂົາຂົ່ມເຫງເຮົາ
ເຂົາກໍຈະຂົ່ມເຫງທ່ານທັງຫຼາຍ
ເໝືອນກັນ ຖ້າເຂົາຖືຮັກສາຂໍ້
ຄວາມຂອງເຮົາ ເຂົາກໍຈະຖືຮັກ
ສາຂໍ້ຄວາມຂອງພວກທ່ານເໝືອນ
ກັນ.

21 ແຕ່ສິ່ງທັງປວງນີ້ເຂົາຈະເຮັດ
ຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພາະເຫັນແກ່
ນາມຂອງເຮົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່

ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ.

22 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ມາກ່າວແກ່ເຂົາ
ເຂົາກໍຈະບໍ່ມີຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້
ເຂົາບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໃນເລື່ອງຄວາມ
ຜິດບາບຂອງເຂົາ.

23 ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຮົາກໍກຽດຊັງ
ພຣະບິດາຂອງເຮົາເໝືອນກັນ.

24 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດກິດຈະການ
ຖ້າມກາງເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍ
ເຮັດນັ້ນ ເຂົາກໍຄົງບໍ່ມີຜິດບາບ
ແຕ່ບັດນີ້ເຂົາໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້
ກຽດຊັງທັງເຮົາແລະພຣະບິດາ
ຂອງເຮົາເໝືອນກັນ.

25 ແຕ່ການນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຄຳທີ່
ຂຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດຂອງເຂົາ
ຈະສຳເລັດ ຄືວ່າ, 'ເຂົາໄດ້ກຽດ
ຊັງເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດ.'

26 ແຕ່ເມື່ອພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມຜູ້ທີ່
ເຮົານີ້ຈະໃຊ້ມາຈາກພຣະບິດາ
ຫາທ່ານທັງຫຼາຍ ຄືພຣະວິນຍານ
ແຫ່ງຄວາມຈິງຊຶ່ງອອກຈາກພຣະ
ບິດາໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະ

ອົງນັ້ນແຫຼະ, ຈະຊົງເປັນພະຍານ ໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

27 ສ່ວນທ່ານທັງຫຼາຍກໍຈະເປັນ ພະຍານເໝືອນກັນ ເພາະວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຢູ່ກັບເຮົາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ມາແລ້ວ.”

ບົດທີ 16

1 “ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ບອກທ່ານ ທັງຫຼາຍແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກ ທ່ານເກີດຄວາມສະດຸດໃຈ.

2 ເຂົາຈະໄລ່ທ່ານທັງຫຼາຍອອກ ຈາກໂຮງທຳມະເທດສະໜາ ຈະ ມີເວລາໜຶ່ງ ເມື່ອບຸກຄົນທີ່ຂ້າ ພວກທ່ານ ຈະຄິດວ່າຕົນເຮັດ ການນັ້ນເພື່ອເປັນການປະຕິບັດ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.

3 ເຂົາຈະເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກ ທ່ານ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະ ບິດາ ແລະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກເຮົາ.

4 ແຕ່ທີ່ເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ ທ່ານທັງຫຼາຍກໍເພື່ອວ່າ, ເມື່ອ

ເວລານັ້ນມາເຖິງແລ້ວ ພວກ ທ່ານຈະໄດ້ລະນຶກວ່າ ຝ່າຍເຮົາ ໄດ້ບອກພວກທ່ານໄວ້ແລ້ວ ເຮົາ ບໍ່ໄດ້ບອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ທ່ານທັງ ຫຼາຍຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນມາ ເພາະວ່າ ເຮົາຍັງຢູ່ກັບພວກທ່ານ.

5 ແຕ່ບັດນີ້ເຮົາຈວນຈະໄປຫາ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາ ແລະບໍ່ ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຖາມເຮົາວ່າ ທ່ານຈະໄປໃສ.

6 ແຕ່ເພາະເຮົາໄດ້ບອກສິ່ງເຫຼົ່າ ນີ້ຕໍ່ພວກທ່ານ ໃຈຂອງພວກ ທ່ານຈຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ.

7 ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາກໍບອກ ຄວາມຈິງຕໍ່ພວກທ່ານທັງຫຼາຍ ວ່າ ການທີ່ເຮົາຈາກໄປນັ້ນເປັນ ປະໂຫຍດແກ່ພວກທ່ານ ເພາະ ວ່າຖ້າເຮົາບໍ່ໄປ ພຣະຜູ້ເລົ່າໂລມ ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາຫາພວກ ທ່ານ ແຕ່ຖ້າເຮົາໄປແລ້ວ ເຮົາ ກໍຈະໃຊ້ພຣະອົງນັ້ນມາຫາພວກ ທ່ານ.

ໂຍຮັນ

8 ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ ແລ້ວ ພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ, ຈະຊົງ ບັນດານໃຫ້ໂລກຮູ້ແຈ້ງໃນເລື່ອງ ຄວາມຜິດບາບ ແລະຄວາມ ຊອບທຳ ແລະການພິພາກສາ.

9 ໃນເລື່ອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຄື ເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ,

10 ໃນເລື່ອງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ ຄື ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ ຂອງເຮົາ ແລະພວກທ່ານຈະບໍ່ ເຫັນເຮົາອີກ.

11 ສ່ວນເລື່ອງການພິພາກສາ ນັ້ນ ຄືເພາະຜູ້ປົກຄອງໂລກນີ້ໄດ້ ຖືກພິພາກສາແລ້ວ.

12 ເຮົາຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະ ບອກແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ ແຕ່ວ່າ ດຽວນີ້ພວກທ່ານບໍ່ອາດຈະຮັບ ໄວ້ໄດ້.

13 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງນັ້ນ ຄືພຣະ ວິນຍານແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະ ເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງຈະນຳ ທ່ານທັງຫຼາຍໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງ

ໝົດ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ກ່າວ ແຕ່ລຳພັງຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນສິ່ງໃດກໍຈະຊົງ ກ່າວສິ່ງນັ້ນ ແລະຈະຊົງປະກາດ ໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍຮູ້ເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.

14 ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮັບ ກຽດ ເພາະວ່າພຣະອົງຈະຊົງ ເອົາສິ່ງທີ່ເປັນຂອງເຮົາມາປະ ກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.

15 ທຸກ ໆ ສິ່ງທີ່ພຣະບິດາຊົງມີ ຢູ່ນັ້ນກໍເປັນຂອງເຮົາ ເຫດສັນ ນັ້ນເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ພຣະອົງຊົງ ເອົາສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງເຮົານັ້ນມາ ປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.

16 ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍ ຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ແລະຍັງອີກ ໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນ ເຮົາ ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ.”

17 ດັ່ງນັ້ນສາວິກຂອງພຣະອົງ ລາງຄົນຈຶ່ງຖາມກັນວ່າ, “ທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ກ່າວຕໍ່ພວກເຮົາວ່າ, ‘ຍັງ

ໜ້ອຍໜຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ' ແລະ 'ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ' ແລະ 'ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບິດາ.' ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ."

18 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, " 'ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງ' ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງກຳລັງເວົ້າຫຍັງ."

19 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບວ່າ ເຂົາຢາກທູນຖາມພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫຼາຍຖາມກັນໃນເລື່ອງທີ່ເຮົາກ່າວນັ້ນຫຼື ວ່າ 'ຍັງໜ້ອຍໜຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ' ແລະ 'ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງພວກທ່ານກໍຈະເຫັນເຮົາ.'

20 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະຮ້ອງໄຫ້ຮູ້ໄຮ ແຕ່ໂລກນີ້ຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ສ່ວນພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ຄວາມທຸກ

ໂສກຂອງພວກທ່ານນັ້ນຈະກັບກາຍເປັນຄວາມຍິນດີ.

21 ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເກີດລູກ ນາງກໍມີຄວາມທຸກ ເພາະເຖິງເວລາກຳນົດຂອງນາງແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອເກີດລູກແລ້ວ ນາງກໍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງຄວາມເຈັບປວດນັ້ນອີກ ເພາະມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ຄົນຜູ້ໜຶ່ງເກີດມາໃນໂລກ.

22 ດັ່ງນັ້ນໃນບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍກໍມີຄວາມທຸກໂສກ ແຕ່ເຮົາຈະເຫັນພວກທ່ານອີກ ແລະໃຈຂອງພວກທ່ານຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເອົາຄວາມຍິນດີນັ້ນອອກໄປຈາກພວກທ່ານໄດ້.

23 ໃນວັນນັ້ນທ່ານທັງຫຼາຍຈະບໍ່ຖາມເຮົາເຖິງສິ່ງໃດ ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າພວກທ່ານຈະຂໍສິ່ງໃດຈາກພຣະບິດາໃນນາມຂອງເຮົາ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດປະທານສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ.

ໂຍຮັນ

24 ມາເຖິງບັດນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍບໍ່
ໄດ້ຂໍສິ່ງໃດໃນນາມຂອງເຮົາ ຈຶ່ງ
ຂໍແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບ ເພື່ອ
ຄວາມຍິນດີຂອງພວກທ່ານຈະ
ເຕັມບໍລິບູນ.

25 ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຮົາໄດ້ກ່າວຕໍ່
ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຄໍາປຽບທຽບ
ເມື່ອເຖິງເວລາໜຶ່ງເຮົາຈະບໍ່ກ່າວ
ເປັນຄໍາປຽບທຽບຕໍ່ພວກທ່ານ
ອີກ ແຕ່ຈະສະແດງໃຫ້ພວກ
ທ່ານຮູ້ເລື່ອງພຣະບິດາຢ່າງແຈ່ມ
ແຈ້ງ.

26 ໃນວັນນັ້ນ ທ່ານທັງຫຼາຍຈະ
ທູນຂໍໃນນາມຂອງເຮົາ ແລະ
ເຮົາຈະບໍ່ບອກພວກທ່ານວ່າ
ເຮົາຈະອ້ອນວອນພຣະບິດາ
ເພື່ອພວກທ່ານ,

27 ດ້ວຍວ່າພຣະບິດາເອງກໍຊົງ
ຮັກທ່ານທັງຫຼາຍ ເພາະວ່າພວກ
ທ່ານໄດ້ຮັກເຮົາ ແລະໄດ້ເຊື່ອ
ວ່າ ເຮົາອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າ.

28 ເຮົາໄດ້ອອກມາຈາກພຣະ
ບິດາ ແລະໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ
ແລ້ວເຮົາຈະຈາກໂລກໄປຫາ
ພຣະບິດາອີກ.”

29 ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, “ນີ້ແຫຼະ
, ບັດນີ້ ພຣະອົງຊົງກ່າວຢ່າງ
ແຈ່ມແຈ້ງແລ້ວບໍ່ໄດ້ກ່າວເປັນຄໍາ
ປຽບທຽບ.

30 ບັດນີ້ພວກຂ້ານ້ອຍຮູ້ແລ້ວ
ວ່າພຣະອົງຮູ້ຈັກສັບພະທຸກສິ່ງ
ແລະ ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ຜູ້ໃດຈະຖາມ
ພຣະອົງອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກ
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງເຊື່ອວ່າພຣະອົງມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.”

31 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບເຂົາວ່າ,
“ດຽວນີ້ທ່ານທັງຫຼາຍເຊື່ອແລ້ວຫຼີ.

32 ເບິ່ງແມ, ເວລາຈະມາແລະ
ເວລານັ້ນກໍມາເຖິງແລ້ວ ທີ່ທ່ານ
ທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງແຕກຊະກັນໄປ
ບ້ານໃຜເຮືອນມັນ ແລະຈະປະ
ເຮົາໄວ້ຜູ້ດຽວ ແຕ່ວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້

ຢູ່ຜູ້ດຽວ ເພາະພຣະບິດາຊົງສະ
ຖິດຢູ່ກັບເຮົາ.

33 ເຮົາໄດ້ບອກເລື່ອງນີ້ແກ່ທ່ານ
ທັງຫຼາຍ ເພື່ອພວກທ່ານຈະມີ
ຄວາມສະຫງົບສຸກໃນເຮົາ ໃນ
ໂລກນີ້ພວກທ່ານຈະມີຄວາມທຸກ
ລຳບາກ ແຕ່ຈົ່ງຊົມໃຈເທາະ
ຝ່າຍເຮົາໄດ້ຂະນະໂລກແລ້ວ.”

ບົດທີ 17

1 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່າ
ນີ້ ແລະຊົງເງິຍພຣະພັກຂຶ້ນເບິ່ງ
ຟ້າໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະບິດາ
ເອີຍ, ເຖິງເວລາແລ້ວ ຂໍຊົງ
ໂຜດໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ຮັບກຽດຕິຍົດ ເພື່ອພຣະບຸດ
ຈະໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະ
ອົງ,

2 ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະ
ທານໃຫ້ພຣະບຸດມີສິດອຳນາດ
ເໜືອເນື້ອກາຍທັງປວງ ເພື່ອໃຫ້
ພຣະບຸດປະທານຊີວິດອັນຕະ

ຫຼອດໄປເປັນນິດ ແກ່ທຸກຄົນທີ່
ພຣະອົງໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ແກ່ພຣະ
ບຸດນັ້ນ.

3 ນີ້ແຫລະ, ແມ່ນຊີວິດອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດ ຄືທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງ
ແທ້ອົງດຽວ ແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູ
ຄຣິດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ.

4 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດ
ຕິຍົດແດ່ພຣະອົງໃນໂລກ ຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ເຮັດກິດຈະການທີ່ພຣະ
ອົງຊົງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຮັດນັ້ນສຳເລັດ
ແລ້ວ.

5 ບັດນີ້ພຣະບິດາເອີຍ, ຂໍຊົງ
ໂຜດໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີກຽດຕິຍົດຕໍ່
ພຣະພັກຂອງພຣະອົງເອງ ຄື
ກຽດຕິຍົດທີ່ຂ້ານ້ອຍມີກັບພຣະ
ອົງກ່ອນໂລກບໍ່ທັນມີນັ້ນ.

6 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ສະແດງພຣະນາມ
ຂອງພຣະອົງ ແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່
ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ຈາກໂລກ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຂອງ

ໂຍຮັນ

ພຣະອົງແລ້ວ ແລະພຣະອົງໄດ້
ຊົງປະທານເຂົາໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ແລະ ເຂົາໄດ້ຖືຮັກສາພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງແລ້ວ.

7 ບັດນີ້ເຂົາຊາບແລ້ວວ່າ ທຸກ
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່
ຂ້ານ້ອຍນັ້ນມາຈາກພຣະອົງ.

8 ເພາະວ່າຖ້ອຍຄຳທັງຫຼາຍທີ່
ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າ
ນ້ອຍນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຫ້ເຂົາ
ແລ້ວ ແລະເຂົາໄດ້ຮັບໄວ້ ແລະ
ໄດ້ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ຂ້າ
ນ້ອຍມາຈາກພຣະອົງ ທັງເຊື່ອ
ວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍມາ.

9 ຂ້ານ້ອຍອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໂລກ
ແຕ່ເພື່ອຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ ພຣະອົງ
ໄດ້ຊົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍເພາະ
ວ່າເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ.

10 ທຸກສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຂ້ານ້ອຍ
ກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະທຸກສິ່ງ
ຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະອົງກໍເປັນຂອງ

ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍມີກຽດຕິ
ຍົດໃນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.

11 ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ຢູ່ໃນໂລກ
ນີ້ອີກ ແຕ່ເຂົາຍັງຢູ່ໃນໂລກນີ້
ຝ່າຍຂ້ານ້ອຍກຳລັງເມື່ອຫາພຣະ
ອົງ ໂອ, ພຣະບິດາຜູ້ບໍລິສຸດ ຂໍ
ພຣະອົງຊົງໂຜດພິທັກຮັກສາເຂົາ
ໄວ້ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
ຄືຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະ
ທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ເພື່ອ
ເຂົາຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ
ເໝືອນດັ່ງເຮົາທັງສອງ.

12 ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ກັບເຂົາໃນ
ໂລກນີ້ ຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ພິທັກຮັກ
ສາເຂົາໄວ້ ໂດຍພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງ, ພວກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງປະທານແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ຂ້າ
ນ້ອຍໄດ້ປົກປັກຮັກສາເຂົາໄວ້
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເສຍໄປ ເວັ້ນ
ໄວ້ແຕ່ລູກແຫ່ງຄວາມຈິບຫາຍ
ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດໄປຕາມຂໍ້ພຣະ
ຄຳພີ.

13 ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຈະ ເມື່ອຫາພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍ ກ່າວເຖິງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນໂລກ ເພື່ອ ເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຂອງຂ້ານ້ອຍຢ່າງບໍລິບູນໃນເຂົາ ເອງ.

14 ຝ່າຍຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບພຣະ ຄຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ແລະ ໂລກນີ້ໄດ້ກຽດຊັງເຂົາ ເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ ເໝືອນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກນັ້ນ.

15 ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ຂໍພຣະອົງເອົາ ເຂົາອອກຈາກໂລກນີ້ ແຕ່ໄດ້ຂໍ ຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກການ ຊົ່ວຮ້າຍ.

16 ເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກເໝືອນດັ່ງ ຂ້ານ້ອຍນີ້ບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ.

17 ຂໍຊົງໂຜດຊຳລະເຂົາໃຫ້ບໍລິ ສຸດດ້ວຍຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມ ຈິງ.

18 ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍມາໃນ

ໂລກສັນໃດ ຂ້ານ້ອຍກໍໃຊ້ເຂົາ ໄປໃນໂລກສັນນັ້ນ.

19 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຊຳລະຕົວເອງຕັ້ງ ໄວ້ເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາ ຈະໄດ້ຮັບການຊົງຊຳລະຕັ້ງໄວ້ ດ້ວຍຄວາມຈິງເໝືອນກັນ.

20 ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ພວກດຽວ ແຕ່ເພື່ອ ຄົນທັງປວງທີ່ຈະເຊື່ອໃນຂ້ານ້ອຍ ເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ.

21 ເພື່ອເຂົາທັງໝົດຈະເປັນອັນ ໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຄື ພຣະບິດາຊົງສະຖິດໃນຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍໃນພຣະອົງ ເພື່ອ ເຂົາຈະໄດ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ກັບເຮົາທັງສອງເໝືອນກັນ ເພື່ອ ໂລກຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນພຣະອົງ ນັ້ນແຫຼະ, ຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍມາ.

22 ແລະກຽດຕິຍົດທີ່ພຣະອົງຊົງ ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ຂ້າ ນ້ອຍກໍໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາ ຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນເໝືອນ

ໂຍຮັນ

ດັ່ງເນົາທັງສອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນ
ດຽວກັນນັ້ນ.

23 ຂ້ານ້ອຍຢູ່ໃນເຂົາ ແລະພຣະ
ອົງຊົງຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອເຂົາ
ຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງ
ສົມບູນ ເພື່ອໂລກຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ
ແມ່ນພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ, ຊົງໃຊ້
ຂ້ານ້ອຍມາ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກ
ເຂົາເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກ
ຂ້ານ້ອຍ.

24 ໂອ ພຣະບິດາເອີຍ, ຊຶ່ງ
ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍກໍປາດຖະໜາຢາກ
ໃຫ້ເຂົາຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍໃນບ່ອນຊຶ່ງ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ນັ້ນເໝືອນກັນ ເພື່ອ
ເຂົາຈະໄດ້ເຫັນສະຫງ່າລາສີຂອງ
ຂ້ານ້ອຍ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານ
ໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພາະພຣະອົງ
ຊົງຮັກຂ້ານ້ອຍກ່ອນຊົງສ້າງໂລກ.

25 ໂອ ພຣະບິດາຜູ້ຊອບທຳ,
ໂລກນີ້ບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແຕ່ຝ່າຍ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະ

ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າແມ່ນພຣະອົງ
ນັ້ນແຫຼະ ຊົງໃຊ້ຂ້ານ້ອຍມາ.

26 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກ
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຈະ
ເຮັດໃຫ້ເຂົາຮູ້ຈັກອີກ ເພື່ອວ່າ
ຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັກ
ຂ້ານ້ອຍຈະຢູ່ໃນເຂົາ ແລະຂ້າ
ນ້ອຍຢູ່ໃນເຂົາ.”

ບົດທີ 18

1 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຖ້ອຍ
ຄຳເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ສະເດັດອອກໄປກັບພວກສາວົກ
ຂອງພຣະອົງ ຂ້າມຫ້ວຍເກັດ
ໂຮນບ່ອນມີສວນ ພຣະອົງສະ
ເດັດເຂົ້າໄປໃນສວນນັ້ນກັບພວກ
ສາວົກ.

2 ຝ່າຍຢູດາຜູ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະ
ອົງກໍຮູ້ຈັກບ່ອນນັ້ນເໝືອນກັນ
ເພາະວ່າທີ່ນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ປະ
ຊຸມກັນກັບພວກສາວົກຫຼາຍເທື່ອ
ແລ້ວ.

3 ດັ່ງນັ້ນ ຢູດາໄດ້ພາພວກທະຫານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ມາຈາກພວກປະໂລທິດຕົນໃຫຍ່ກັບ ພວກຟາວິຊາຍ ຖືໂຄມ, ກະບອງ ແລະ ເຄື່ອງອາວຸດເຂົ້າມາໃນທີ່ນັ້ນ.

4 ຝ່າຍພຣະເຢຊູຊົງຊາບທຸກສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ ຈຶ່ງສະເດັດອອກໄປຊົງຖາມພວກເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍຊອກຫາໃຜ?”

5 ເຂົາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ” ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫຼະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ຢູດາຜູ້ທໍລະຍົດຕໍ່ພຣະອົງກໍຍືນຢູ່ກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ.

6 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫຼະ, ຄືຜູ້ນັ້ນ” ເຂົາໄດ້ຖອຍຫຼັງລົ້ມລົງເທິງດິນ.

7 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຖາມເຂົາອີກວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍຊອກຫາໃຜ” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ເຢຊູໂທນາຊາເຣັດ.”

8 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົາໄດ້

ບອກພວກທ່ານແລ້ວວ່າ ແມ່ນເຮົານີ້ແຫຼະ ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພວກທ່ານຊອກຫາເຮົາ ກໍຈົ່ງປະໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄປເສຍ.”

9 ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ກໍບໍ່ໄດ້ສູນເສຍໄປແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ.”

10 ຊີໂມນເປໂຕມິດາບຈຶ່ງຖອດອອກມາພັນຂ້ອຍໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາປະໂລທິດຖືກຫູເບື້ອງຂວາຂາດ ຂ້າໃຊ້ຄົນນັ້ນຊື່ວ່າມາລະໂຂ.

11 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວຕໍ່ເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງເອົາດາບໃສ່ຝັກໄວ້ເສຍຈອກທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເຮົາຈະບໍ່ຕົ້ມຫຼີ.”

12 ກອງທະຫານກັບນາຍພັນພ້ອມດ້ວຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງພວກຍິວໄດ້ຫຸ້ມຈັບພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ມັດພຣະອົງໄວ້.

ໂຍຮັນ

13 ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາພຣະອົງໄປ
ຫາອັນນາກ່ອນ ເພາະອັນນາ
ເປັນພໍ່ເມຍຂອງກາຢະຟາ ຜູ້ຊື່ງ
ເປັນມະຫາປະໂລຫິດປະຈຳການ
ໃນປີນັ້ນ.

14 ກາຢະຟາຜູ້ນີ້ແຫຼະ, ທີ່ແນະ
ນຳພວກຍິວວ່າ, ຈະເປັນປະ
ໂຫຍດຖ້າໃຫ້ຄົນໜຶ່ງຕາຍແທນ
ພົນລະເມືອງທັງໝົດ.

15 ຊີໂມນເປໂຕກັບສາວິກອີກ
ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປ ສາ
ວິກຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກກັນກັບມະຫາ
ປະໂລຫິດ ເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປກັບ
ພຣະເຢຊູເຖິງເດີນບ້ານຂອງມະ
ຫາປະໂລຫິດ.

16 ຝ່າຍເປໂຕຍືນຢູ່ຮີມປະຕູ
ຂ້າງນອກ ສາວິກຄົນນັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກ
ກັບມະຫາປະໂລຫິດໄດ້ອອກໄປ
ເວົ້າກັບຜູ້ຍິງທີ່ເຝົ້າປະຕູ ແລ້ວກໍ
ພາເປໂຕເຂົ້າໄປ.

17 ມີຍິງໃຊ້ທີ່ເຝົ້າປະຕູໄດ້ຖາມ
ເປໂຕວ່າ, “ໂຕກໍເປັນສາວິກຂອງ

ຄົນນັ້ນເໝືອນກັນຫຼື” ລາວຕອບ
ວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນດອກ.”

18 ພວກຂ້ອຍໃຊ້ກັບພວກຍາມ
ກໍຍືນຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໄດ້ເອົາຖ່ານມາດັງ
ໄຟເພາະວ່າອາກາດໜາວ ຈຶ່ງ
ພາກັນຍືນຝົງໄຟຢູ່ ແລະເປໂຕ
ກໍຍືນຝົງໄຟນຳເຂົາເໝືອນກັນ.

19 ຝ່າຍມະຫາປະໂລຫິດໄດ້
ທູນຖາມພຣະເຢຊູເຖິງພວກສາ
ວິກຂອງພຣະອົງ ແລະເຖິງຄຳ
ສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ.

20 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບທ່ານວ່າ,
“ເຮົາໄດ້ກ່າວໃຫ້ໂລກຟັງຢ່າງເປັດ
ເຜີຍ ເຮົາໄດ້ສັ່ງສອນສະເໝີໃນ
ໂຮງທຳມະເທດສະໜາ ແລະ
ໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານທີ່ພວກ
ຍິວຊຸມນຸມກັນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວ
ສິ່ງໃດໃນທີ່ລັບລີ້.

21 ທ່ານຖາມເຮົາເຮັດຫຍັງ ຈຶ່ງ
ຖາມຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຟັງເຮົາວ່າ
ເຮົາໄດ້ເວົ້າອັນໃດກັບເຂົາ ຄົນ

ເຫຼົ່ານັ້ນແຫຼະ, ໄດ້ຮູ້ອັນທີ່ເຮົາໄດ້
ເວົ້ານັ້ນ.”

22 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນ
ແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ຍືນຢູ່
ທີ່ນັ້ນໄດ້ຕົບພຣະພັກພຣະເຢຊູ
ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຕອບມະຫາ
ປະໂລຫິດຢ່າງນັ້ນຫຼື.”

23 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ຖ້າ
ເຮົາເວົ້າຜິດ ຈົ່ງເປັນພະຍານໃນ
ການຜິດນັ້ນ ແຕ່ຖ້າເຮົາເວົ້າຖືກ
ທ່ານຕົບເຮົາເຮັດຫຍັງ”

24 ອັນນາຈິ່ງໃຫ້ພາພຣະເຢຊູທີ່
ຊົງຖືກມັດໄວ້ນັ້ນໄປຫາກາຢະຟາ
ຜູ້ເປັນມາຫາປະໂລຫິດ.

25 ຂະນະນັ້ນ ຊີໂມນເປໂຕກຳ
ລັງຍືນຝັງໄຟຢູ່ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈິ່ງ
ຖາມເປໂຕວ່າ, “ໂຕກຳເປັນສາ
ວິກຂອງຄົນນັ້ນເໝືອນກັນ ບໍ່
ແມ່ນຫຼື” ລາວຕອບປະຕິເສດ
ວ່າ, “ເຮົາບໍ່ແມ່ນດອກ.”

26 ຂ້ອຍໃຊ້ຄົນໜຶ່ງຂອງມະຫາ
ປະໂລຫິດ ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງກັບ

ຄົນທີ່ເປໂຕຟັນຫູຂາດນັ້ນກໍໄດ້
ຖາມວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ເຫັນເຈົ້າຢູ່
ກັບຄົນນັ້ນໃນສວນ ບໍ່ແມ່ນຫຼື.”

27 ເປໂຕໄດ້ຕອບປະຕິເສດອີກ
ແລະ ທັນໃດນັ້ນໄກ່ກໍຂັ້ນ.

28 ເຂົາກໍໄດ້ນຳພຣະເຢຊູ
ອອກຈາກເຮືອນຂອງກາຢະຟາ
ໄປຍັງໂຮງສານເປັນເວລາແຕ່
ເຂົ້າ ແຕ່ສ່ວນພວກຢົວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າ
ໄປໃນໂຮງສານນັ້ນ ເພາະຍ້ານ
ວ່າຈະບໍ່ສະອາດເພື່ອຈະກິນປັດ
ສະຄາໄດ້.

29 ດັ່ງນັ້ນປີລາດຈິ່ງອອກມາ
ຫາເຂົາຖາມວ່າ, “ພວກທ່ານມີ
ເລື່ອງອັນໃດມາຟ້ອງຄົນນີ້.”

30 ເຂົາຕອບທ່ານວ່າ, “ຖ້າຄົນ
ນີ້ບໍ່ເປັນຜູ້ຮ້າຍ ພວກເຮົາກໍຄົງ
ຈະບໍ່ໄດ້ມອບລາວໃຫ້ທ່ານ.”

31 ປີລາດຈິ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
“ພວກທ່ານຈິ່ງເອົາຄົນນີ້ໄປຕັດ
ສິນຕາມກົດໝາຍຂອງພວກ

ໂຍຮັນ

ທ່ານເສຍ.” ພວກຍິວຈຶ່ງຕອບ
ທ່ານວ່າ, “ຕາມກົດໝາຍຂອງ
ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດຈະປະທານຊີ
ວິດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ.”

32 ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມ
ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງໄດ້
ຊົງກ່າວໄວ້ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງຈະຊົງສິ້ນພຣະຊົນດ້ວຍ
ວິທີໃດ.

33 ປີລາດຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນໂຮງ
ສານອີກ ແລະເອີ້ນພຣະເຢຊູມາ
ແລ້ວທູນຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນ
ກະສັດຂອງຊາດຍິວຫຼື.”

34 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ທ່ານ
ຖາມຢ່າງນັ້ນແຕ່ລຳພັງຂອງທ່ານ
ເອງຫຼື ຫຼືວ່າຄົນອື່ນບອກທ່ານ
ເຖິງເລື່ອງເຮົາ.”

35 ປີລາດທູນຕອບວ່າ, “ ຂ້ອຍ
ແມ່ນຊາດຍິວຫຼື ຊົນຊາດຂອງ
ເຈົ້າເອງ ແລະພວກປະໂລຫິດ
ຕົນໃຫຍ່ໄດ້ມອບເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ຂ້ອຍ
ເຈົ້າໄດ້ເຮັດອັນໃດ.”

36 ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, “ອານາ
ຈັກຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້
ຖ້າອານາຈັກຂອງເຮົາແມ່ນຂອງ
ໂລກນີ້ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຄົງຈະ
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກມອບໄວ້ແກ່
ພວກຍິວ ແຕ່ບັດນີ້ອານາຈັກ
ຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້.”

37 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ,
“ ຖ້າດັ່ງນັ້ນເຈົ້າເປັນກະສັດຫຼື ”
ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, “ທ່ານເວົ້າ
ແລ້ວວ່າເຮົາເປັນກະສັດ ຝ່າຍ
ເຮົາເກີດມາ ແລະເຂົ້າມາໃນ
ໂລກນີ້ກໍເພາະເຫດນີ້ແຫຼະ ຄື
ເພື່ອຈະເປັນພະຍານເຖິງຄວາມ
ຈິງ ທຸກໆ ຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍຄວາມຈິງ
ຍ່ອມຟັງສຽງຂອງເຮົາ.”

38 ປີລາດກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ,
“ຄວາມຈິງນັ້ນຄືອັນໃດ.” ເມື່ອ
ປີລາດເວົ້າດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍອອກໄປ
ຫາພວກຍິວອີກ ແລະບອກເຂົາ
ວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດ
ໃນຜູ້ນີ້ຈັກປະການ.

39 ແຕ່ພວກທ່ານມີທຳນຽມໃຫ້
ເຮົາປ່ອຍຄົນໜຶ່ງໃນເທດສະການ
ປັດສະຄາ ພວກທ່ານຢາກໃຫ້
ເຮົາປ່ອຍກະສັດຂອງຊາດຍິວ
ໃຫ້ພວກທ່ານຫຼື.”

40 ຄົນທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນອີກ
ວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້, ແຕ່ແມ່ນ
ບາຣາບາ” ສ່ວນບາຣາບານັ້ນ
ເປັນໂຈນ.

ບົດທີ 19

1 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງເອົາພຣະເຢຊູ
ໄປໃຫ້ເຂົາຂັງ.

2 ແລະ ພວກທະຫານໄດ້ເອົາ
ເຄືອໝາມມາຖັກເປັນໂຄ້ງແທນ
ມົງກຸດສຸບໃສ່ພຣະສຽນຂອງພຣະ
ອົງ ພ້ອມທັງເອົາເສື້ອຄຸມສີມ່ວງ
ອ່ອນມານຸ່ງໃຫ້ພຣະອົງ.

3 ແລະທູນວ່າ, “ກະສັດຂອງ
ຊາດຍິວເອີຍ, ຈຶ່ງຊົງພຣະຈະ
ເລີນເຫັນ” ແລະເຂົາກໍຕົບພຣະ
ອົງດ້ວຍມືຂອງເຂົາ.

4 ເຫດສະນັ້ນປີລາດໄດ້ອອກ
ໄປອີກ ແລະກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງ
ແມ, ເຮົາພາຄົນນີ້ອອກມາຫາ
ທ່ານທັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກທ່ານ
ຮູ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ເຫັນຄວາມຜິດໃນຜູ້
ນີ້ຈັກປະການ.”

5 ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະເດັດອອກມາ
ຊົງມົງກຸດທີ່ເຮັດດ້ວຍເຄືອໝາມ
ນັ້ນ ແລະນຸ່ງເສື້ອຄຸມສີມ່ວງອ່ອນ
ປີລາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງ
ຄົນນີ້ແມ !.”

6 ເມື່ອພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່
ແລະ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ໄດ້ເຫັນ
ພຣະອົງ ເຂົາກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົງ
ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້
ກາງແຂນ” ປີລາດຈຶ່ງກ່າວຕໍ່
ເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໄປຄົງ
ໄວ້ເສຍ ເພາະຝ່າຍເຮົາບໍ່ເຫັນ
ຄວາມຜິດໃນຜູ້ນີ້.”

7 ພວກຍິວໄດ້ຕອບວ່າ “ພວກ
ເຮົາມີກົດໝາຍ ແລະຕາມກົດ
ໝາຍຂອງພວກເຮົານັ້ນຄົນນີ້

ໂຍຮັນ

ຄວນຕາຍ ເພາະມັນຕັ້ງຕົວເອງ ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

8 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ທ່ານກໍແຮງຢ້ານຫຼາຍຂຶ້ນ.

9 ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນໂຮງສານ ອີກ ແລ້ວທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ເຈົ້າມາແຕ່ໃສ?” ແຕ່ພຣະເຢຊູ ບໍ່ໄດ້ຕອບປະການໃດ.

10 ປີລາດຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບເຮົາຫຼື ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຼື ວ່າ ເຮົາມີສິດອຳນາດຈະຄົງເຈົ້າ ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະມີສິດ ອຳນາດຈະປ່ອຍເຈົ້າ.”

11 ພຣະເຢຊູຕອບທ່ານວ່າ, “ທ່ານຈະບໍ່ມີສິດອຳນາດເໜືອ ເຮົາຈັກປະການ ເວັ້ນແຕ່ອຳນາດນັ້ນຈະຊົງປະທານແຕ່ເບື້ອງ ເທິງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ເຫດສັນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ມອບເຮົາໄວ້ກັບທ່ານກໍມີ ຄວາມຜິດບາບຫຼາຍກວ່າທ່ານ.”

12 ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາປີລາດຈຶ່ງຊອກ

ຫາໂອກາດທີ່ຈະປ່ອຍພຣະອົງ ເສຍ ແຕ່ພວກຍິວຮ້ອງສຽງດັງ ຂຶ້ນວ່າ, “ຖ້າທ່ານປ່ອຍຄົນນີ້ ທ່ານກໍບໍ່ເປັນມົດຂອງກາຍຊາ ທຸກຄົນທີ່ຕັ້ງຕົວເປັນກະສັດກໍ ປະກາດຕົວຕໍ່ສູ້ກາຍຊາ.”

13 ເມື່ອປີລາດໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງພາພຣະເຢຊູອອກມາ ແລ້ວ ນັ່ງບັນລັງພິພາກສາໃນບ່ອນທີ່ ເອີ້ນວ່າເດິນປູຫິນ, ແຕ່ພາສາ ເຮັບເຮົາເອີ້ນວ່າ ຄັບບາທາ.

14 ວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດແຈງປັດ ສະຄາ ເວລາປະມານທ່ຽງວັນ ທ່ານໄດ້ກ່າວກັບພວກຍິວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່ ! ກະສັດຂອງທ່ານ ທັງຫຼາຍ.”

15 ຝ່າຍເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນ ວ່າ, “ເອົາມັນໄປເສຍ, ເອົາມັນ ໄປເສຍ ຄົງມັນໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງ ແຂນ” ປີລາດຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຈະໃຫ້ເຮົາຄົງກະສັດ

ຂອງພວກທ່ານທີ່ໄມ້ກາງແຂນຫຼື”
ພວກປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ຕອບວ່າ,
“ເວັ້ນແຕ່ກາຍຊາແລ້ວພວກເຮົາ
ບໍ່ມີກະສັດ.”

16 ແລ້ວປີລາດຈຶ່ງມອບພຣະອົງ
ໃຫ້ເຂົາ ເພື່ອເອົາໄປຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້
ກາງແຂນເຂົາຈຶ່ງຄຸມພຣະອົງໄປ.

17 ແລະພຣະອົງຊົງແບກໄມ້ກາງ
ແຂນຂອງພຣະອົງສະເດັດໄປ
ເຖິງບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ກະໂຫຼກຫົວ
(ພາສາເຮັບເຮີເອີ້ນວ່າ ໂຄລະ
ໂຄທາ).

18 ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ຄົງພຣະອົງໄວ້ທີ່
ໄມ້ກາງແຂນກັບອີກສອງຄົນ
ຄົນລະຂ້າງ ແລະພຣະເຢຊູຊົງ
ຢູ່ເຄິ່ງກາງ.

19 ປີລາດໃຫ້ຂຽນປ້າຍຕິດ
ໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນອ່ານວ່າ, “ ເຢ
ຊູໂທນາຊາເຣັດ ກະສັດຂອງ
ຊາດຢິວ.”

20 ຄົນຢິວຫຼາຍຄົນໄດ້ອ່ານປ້າຍ

ນີ້ ເພາະບ່ອນທີ່ເຂົາຄົງພຣະເຢ
ຊູນັ້ນຢູ່ໃກ້ກຸງ ແລະປ້າຍນັ້ນເຂົາ
ໄດ້ຂຽນເປັນພາສາເຮັບເຮີ, ພາ
ສາໂຣມ ແລະພາສາກຣີກ.

21 ແລ້ວພວກປະໂລຫິດຕົນ
ໃຫຍ່ຂອງຊາດຢິວຈຶ່ງຮຽນປີລາດ
ວ່າ, “ຂໍຢ່າຂຽນວ່າ ‘ກະສັດຂອງ
ຊາດຢິວ’ ແຕ່ຂຽນວ່າ, ‘ຄົນນີ້
ບອກວ່າ ເຮົາເປັນກະສັດຂອງ
ຊາດຢິວ.’”

22 ປີລາດຕອບວ່າ, “ສິ່ງທີ່ເຮົາ
ຂຽນແລ້ວກໍແລ້ວໄປ.”

23 ເມື່ອພວກທະຫານໄດ້ຄົງ
ພຣະເຢຊູໄວ້ແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາ
ເຄື່ອງຊົງຂອງພຣະອົງມາແບ່ງ
ເປັນສີ່ພູດ ແລ້ວກໍປັນກັນຄົນລະ
ພູດ ແລະຍັງເອົາສະຫຼອງຊັ້ນໃນ
ຂອງພຣະອົງຊຶ່ງບໍ່ມີດູກ ແຕ່ຕໍ່າ
ດ້ວຍຜ້າທັງຜືນ.

24 ເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ, “ພວກ
ເຮົາຢ່າຈິກປັນກັນເທາະ ແຕ່ໃຫ້

ໂຢຮັນ

ຈົກສະຫຼາກເອົາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເປັນຂອງຜູ້ໃດ” ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ ສຳເລັດຕາມພຣະຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ ວ່າ, “ເສື້ອຜ້າຂອງພຣະອົງເຂົາ ໄດ້ແບ່ງປັນກັນ ສ່ວນເສື້ອຂອງ ພຣະອົງນັ້ນ ເຂົາກໍຈົກສະຫຼາກ ກັນ” ເຫດສະນັ້ນພວກທະຫານ ຈິ່ງໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ.

25 ຝ່າຍມານດາແລະນ້ຳສາວ ຂອງພຣະອົງ ກັບນາງມາຣິອາ ເມຍຂອງກະໂລປາແລະນາງມາ ຣິອາໄທມັກດາລາ ກໍຍືນຢູ່ໃກ້ໄມ້ ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູ.

26 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເຫັນມານ ດາຂອງພຣະອົງ ແລະສາວິກທີ່ ພຣະອົງຊົງຮັກຍືນຢູ່ໃກ້ ພຣະອົງ ຈິ່ງຊົງກ່າວກັບມານດາຂອງພຣະ ອົງວ່າ, “ນາງເອີຍ, ນີ້ແຫລະ, ລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ.”

27 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບ ສາວິກຜູ້ນັ້ນວ່າ, “ນີ້ແຫລະ,

ມານດາຂອງທ່ານ.” ຕັ້ງແຕ່ ເວລານັ້ນມາສາວິກຄົນນັ້ນກໍຮັບ ເອົານາງມາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນ.

28 ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງ ຊາບວ່າທຸກສິ່ງສຳເລັດແລ້ວເພື່ອ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະຄຳພີພຣະ ອົງຈິ່ງຊົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາຢາກນຳ້.”

29 ທີ່ນັ້ນມີອ່າງເຕັມດ້ວຍນ້ຳອະ ງຸ່ນສົ້ມ ແລະເຂົາຈິ່ງເອົາຟອງນ້ຳ ຈຸ່ມເອົານ້ຳອະງຸ່ນສົ້ມແລ້ວສຽບ ໃສ່ປາຍໄມ້ຫູສົບຍືນໃສ່ພຣະໂອດ ຂອງພຣະອົງ.

30 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຮັບນ້ຳອະ ງຸ່ນສົ້ມແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ, “ ສຳເລັດແລ້ວ ” ແລະເມື່ອ ຊົງກັມພຣະສຽນລົງພຣະອົງຊົງ ມອບຈິດວິນຍານໄວ້.

31 ເນື່ອງຈາກວັນນັ້ນເປັນວັນຈັດ ແຈງ ພວກຍິວຈິ່ງຂໍນຳປີລາດໃຫ້ ຫັກກະດູກຂາຂອງຜູ້ທີ່ຖືກຄົງໄວ້ ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາສົບໄປເສຍ

ເພາະເຂົາບໍ່ຢາກໃຫ້ສົບນັ້ນຄ້າງຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນໃນວັນຊະບາໂຕ (ເພາະວັນຊະບາໂຕນັ້ນເປັນວັນໃຫຍ່).

32 ດັ່ງນັ້ນພວກທະຫານຈຶ່ງມາທຸບຂາຜູ້ທີ່ໜຶ່ງ ແລະຜູ້ທີ່ສອງທີ່ຖືກຄົງໄວ້ພ້ອມກັບພຣະອົງ.

33 ແຕ່ເມື່ອເຂົາມາເຖິງພຣະເຢຊູ ແລະເຫັນວ່າພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ທຸບພຣະອຸລຸຂອງພຣະອົງ.

34 ແຕ່ທະຫານຄົນໜຶ່ງໄດ້ເອົາຫອກແທງທີ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງ ແລະ ໂລຫິດກັບນ້ຳໄຫຼອອກມາທັນທີ.

35 ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນນັ້ນກໍເປັນພະຍານ ຄຳພະຍານຂອງຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຈິງ ແລະເພິ່ນກໍຮູ້ວ່າເພິ່ນເວົ້າຄວາມຈິງ ເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຊື່ອ.

36 ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່

ວ່າ, “ກະດູກຂອງທ່ານຈະບໍ່ຖືກຫັກເສຍຈັກເຫຼັ້ມ.”

37 ແລະ ມີຂໍ້ພຣະຄຳອີກຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ວ່າ, “ເຂົາຈະມອງເບິ່ງທ່ານຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ແທງ.”

38 ຫຼັງຈາກນັ້ນໂຢເຊບໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງເປັນລູກສິດຢ່າງລັບໆ ຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະທ່ານຢ້ານພວກຢິວ ກໍໄດ້ຂໍພຣະສົບພຣະເຢຊູຈາກປີລາດປີລາດກໍຍອມໃຫ້ ໂຢເຊບຈຶ່ງມາອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູໄປ.

39 ຝ່າຍນິໂກເດມຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູໃນເວລາກາງຄືນແຕ່ຫົວທີ່ນັ້ນກໍມາເໝືອນກັນ ທ່ານໄດ້ເອົາເຄື່ອງຫອມປະສົມມານຳ ຄືຢາງໄມ້ກັບອາໂລເອ ຫັກປະມານຮ້ອຍລິຕຣາ.

40 ເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະເຢຊູລົງມາແລ້ວ ເຂົາເອົາ

ໂຍຮັນ

ຜ້າປ່ານກັບເຄື່ອງຫອມພັນພຣະ
ສົບນັ້ນຕາມທຳນຽມມັ່ງນສົບຂອງ
ຊາດຍິວ.

41 ອັນໜຶ່ງ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະອົງ
ຊົງຖືກຄົງໄວ້ນັ້ນມີສວນແຫ່ງໜຶ່ງ
ໃນສວນນັ້ນມີອຸບໂມງໃໝ່ ທີ່ຍັງ
ບໍ່ໄດ້ວາງສົບຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ.

42 ດັ່ງນັ້ນ ເນື່ອງຈາກວ່າວັນນັ້ນ
ເປັນວັນຈັດແຈງຂອງຊາດຍິວ
ແລະເນື່ອງຈາກວ່າອຸບໂມງນັ້ນຢູ່
ໃກ້ ເຂົາຈຶ່ງບັນຈຸພຣະສົບຂອງ
ພຣະເຢຊູໄວ້ທີ່ນັ້ນ.

ບົດທີ 20

1 ວັນຕົ້ນສັບປະດານັ້ນເວລາ
ເຊົ້າຍັງມີດຢູ່ ມາຣິອາໄທມັກ
ດາລາໄດ້ມາເຖິງອຸບໂມງ ນາງ
ໄດ້ເຫັນກ້ອນຫີນຖືກຍ້າຍອອກ
ຈາກປາກອຸບໂມງແລ້ວ.

2 ນາງຈຶ່ງແລ່ນໄປຫາຊີໂມນເປ
ໂຕ ແລະສາວົກອີກຄົນຜູ້ໜຶ່ງທີ່
ພຣະເຢຊູຊົງຮັກນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າ

ກັບເຂົາວ່າ, “ເຂົາໄດ້ເອົາສົບ
ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກ
ຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ແລະພວກ
ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າ ເຂົາເອົາໄປໄວ້ທີ່
ໃດ.”

3 ເປໂຕກັບສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງພາກັນອອກມາເຖິງອຸບໂມງ.

4 ເຂົາທັງສອງພ້ອມກັນແລ່ນມາ
ແຕ່ສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງນັ້ນໄດ້ແລ່ນ
ໄວກວ່າເປໂຕຈຶ່ງມາເຖິງອຸບໂມງ
ກ່ອນ.

5 ເມື່ອເພິ່ນກົມລົງເບິ່ງກໍເຫັນຜ້າ
ປ່ານກອງຢູ່ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປ
ທາງໃນ.

6 ສ່ວນຊີໂມນເປໂຕທີ່ຕາມມາ
ນັ້ນກໍມາຮອດເໝືອນກັນ ແລ້ວ
ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນອຸບໂມງ ແລະໄດ້
ເຫັນຜ້າປ່ານກອງຢູ່,

7 ແລະຜ້າປົກພຣະສຽນຂອງ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກອງຢູ່ກັບຜ້າອື່ນ
ແຕ່ພັບໄວ້ຢູ່ຕ່າງຫາກ.

8 ແລ້ວສາວົກອີກຄົນໜຶ່ງທີ່ມາ

ເຖິງກ່ອນນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າໄປເໝືອນ
ກັນ ກໍໄດ້ເຫັນແລະເຊື່ອ.

9 ເພາະວ່າຂະນະນັ້ນເຂົາຍັງບໍ່
ໄດ້ຮູ້ຈັກຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຂຽນໄວ້
ວ່າ, ພຣະອົງຈະຕ້ອງຄືນມາ
ຈາກຄວາມຕາຍ.

10 ແລ້ວພວກສາວົກນັ້ນກໍກັບ
ໄປຍັງບ້ານຂອງຕົນ.

11 ຝ່າຍມານີອາຢິນຮ້ອງໄຫ້ຢູ່
ນອກອຸບໂມງ ຂະນະທີ່ຮ້ອງໄຫ້
ຢູ່ນາງໄດ້ກິມລົງຫຼົງໄປທາງອຸບ
ໂມງ.

12 ແລະ ນາງໄດ້ເຫັນເທວະດາ
ສອງຕົນທີ່ນຸ່ງທີ່ມເສື້ອຂາວນັ່ງຢູ່
ບ່ອນທີ່ເຂົາວາງພຣະສິບພຣະເຢ
ຊູ ຕົນໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະສຽນ ຕົນ
ໜຶ່ງຢູ່ເບື້ອງພຣະບາດ.

13 ເຂົາໄດ້ຖາມນາງວ່າ, “ນາງ
ເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ”
ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເພາະເຂົາໄດ້
ເອົາພຣະສິບຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍໄປແລ້ວ ແລະ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາເອົາໄປວາງ
ໄວ້ບ່ອນໃດ.”

14 ເມື່ອເວົ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວນາງໄດ້
ຫຼົງມາເຫັນພຣະເຢຊູຢືນຢູ່ ແຕ່
ບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ.

15 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມນາງວ່າ,
“ນາງເອີຍ, ເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເຮັດຫຍັງ
ເຈົ້າຊອກຫາຜູ້ໃດ” ນາງຄິດວ່າ
ແມ່ນຄົນເຝົ້າສວນຈຶ່ງຕອບວ່າ,
“ນາຍເອີຍ, ຖ້າແມ່ນທ່ານໄດ້
ເອົາພຣະສິບເພິ່ນໄປ ຂໍບອກຂ້າ
ນ້ອຍວ່າທ່ານໄດ້ເອົາໄປວາງໄວ້
ທີ່ໃດ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໄປຍົກ
ເອົາເສຍ.”

16 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບນາງວ່າ,
“ມານີອາເອີຍ” ມານີອາກໍຫັນ
ໜ້າມາ ແລະທູນພຣະອົງເປັນ
ພາສາເຮັບເຮີວ່າ, “ຮັບໂບນີ” ທີ່
ແປວ່າ “ພຣະອາຈານເອີຍ.”

17 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບມານີອາ
ວ່າ, “ຢ່າແຕະຕ້ອງເຮົາ ເພາະ

ໂຍຮັນ

ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແຕ່ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະບອກເຂົາວ່າເຮົາຈະຂຶ້ນເມື່ອຫາພຣະບິດາຂອງເຮົາ ແລະພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານ, ຈະເມື່ອຫາພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ.”

18 ນາງມາຣິອາມັກດາລາຈຶ່ງໄປບອກຂ່າວນີ້ແກ່ພວກສາວິກວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແລະໄດ້ບອກເຂົາວ່າພຣະອົງໄດ້ກ່າວຄຳເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຕົນ.

19 ຄຳວັນດຽວກັນນັ້ນຄື ຄຳວັນຕົ້ນສັບປະດາ ເມື່ອພວກສາວິກອັດປະຕູທີ່ເຂົາຢູ່ຮ່ວມກັນນັ້ນ ເພາະຢ້ານພວກຍິວ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາ ແລ້ວຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍເຖິດ.”

20 ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນ

ແລ້ວ ພຣະອົງກໍສະແດງພຣະທັດແລະຂ້າງຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຂົາເບິ່ງ ແລ້ວພວກສາວິກກໍເກີດຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

21 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາອີກວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍເຖິດ ພຣະບິດາໄດ້ໃຊ້ເຮົາມາຢ່າງໃດ ຝ່າຍເຮົາກໍໃຊ້ທ່ານທັງຫຼາຍໄປຢ່າງນັ້ນ.”

22 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ພຣະອົງກໍໄດ້ລະບາຍລົມອອກຈາກພຣະໂອດໃສ່ເຂົາໂດຍກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງຮັບເອົາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

23 ຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍຈະຍົກຜິດບາບຂອງຜູ້ໃດ ຄວາມຜິດບາບຂອງຜູ້ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເສຍແລ້ວ ແລະຖ້າທ່ານທັງຫຼາຍກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ພຣະເຈົ້າໄດ້ກັກຄວາມຜິດບາບໃຫ້ຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນແລ້ວ.”

24 ຝ່າຍໂທມາທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ແຜດ ຊຶ່ງເປັນສາວິກຜູ້ໜຶ່ງໃນສິບສອງຄົນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາເມື່ອພຣະເຢຊູສະເດັດມານັ້ນ.

25 ສາວິກອື່ນໆ ຈຶ່ງບອກໂທມາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ” ແຕ່ໂທມາຕອບເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ, “ຖ້າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນຮອຍຕະບູທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ເອົານິ້ວມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຮອຍຕະບູນັ້ນແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມືຂອງຂ້ອຍແປະໃສ່ຂ້າງຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຂ້ອຍຈະບໍ່ເຊື່ອ.”

26 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ແປດວັນແລ້ວ ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ເຮືອນນັ້ນອີກ ແລະໂທມາກໍຢູ່ກັບເຂົາ ແລະປະຕູກໍອັດໄວ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາຢືນຢູ່ຖ້າມກາງເຂົາແລ້ວ ຊົງກ່າວວ່າ, “ສັນຕິສຸກຈຶ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍເຖິດ.”

27 ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວກັບໂທມາວ່າ, “ຈຶ່ງເດີນິ້ວມືຂອງທ່ານມາລູບເບິ່ງຝາມືຂອງເຮົາ ແລະຈຶ່ງເດີນິ້ວມືຂອງທ່ານມາໃສ່ຂ້າງຂອງເຮົາ ຢ່າຂາດຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຈຶ່ງເຊື່ອ.”

28 ໂທມາທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ.”

29 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບລາວວ່າ, “ໂທມາເອີຍ ເພາະທ່ານໄດ້ເຫັນເຮົາທ່ານຈຶ່ງເຊື່ອ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຫັນເຮົາແຕ່ໄດ້ເຊື່ອ ກໍເປັນສຸກ.”

30 ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໝາຍສຳຄັນອື່ນ ໆ ອີກຫຼາຍປະການ ຕໍ່ໜ້າພວກສາວິກເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈົດໄວ້ໃນໜັງສືເຫຼົ່ານີ້.

31 ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈົດເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂຍຮັນ

ແລະ ເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະນາມ ຂອງພຣະອົງ.

ບົດທີ 21

1 ຫຼັງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູ ໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງເອງແກ່ ພວກສາວິກທີ່ທະເລຕິເບເຣຍ ພຣະອົງຊົງສະແດງພຣະອົງຢ່າງ ນີ້ຄື.

2 ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ພ້ອມກັນມີ ຊີໂມນເປໂຕ, ໂທມາທີ່ເອີ້ນວ່າ, ແຜດ, ນະທານາເອນໄທບ້ານ ການາແຂວງຄາລີເລ, ລູກຊາຍ ທັງສອງຂອງເຊເບດາຍ ແລະ ສາວິກຂອງພຣະອົງອີກສອງຄົນ.

3 ຊີໂມນເປໂຕເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຂ້ອຍຈະໄປຫາປາ” ຝ່າຍເຂົາ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກເຮົາຈະໄປນຳ ເຈົ້າດ້ວຍ” ແລ້ວທັນທີນັ້ນເຂົາກໍ ອອກໄປລົງເຮືອ ແຕ່ໃນຄືນນັ້ນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ປາຈັກໂຕ.

4 ເມື່ອກຳລັງຮຸ່ງເຮົ້າພຣະເຢຊູ ປະທັບຍືນຢູ່ທີ່ຝັງ ແຕ່ພວກສາ ວິກບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະເຢຊູ.

5 ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ລູກເອີຍ, ພວກເຈົ້າມີຂອງກິນ ບໍ່” ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ບໍ່ມີ.”

6 ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຖິ້ມມອງລົງເບື້ອງຂວາຂອງ ເຮືອແລ້ວຈະໄດ້ປາ” ເຂົາຈຶ່ງຖິ້ມ ມອງລົງແລະຖືກປາຫຼາຍຈົນດຶງ ຂຶ້ນບໍ່ໄດ້.

7 ເຫດສັນນັ້ນ ສາວິກທີ່ພຣະ ເຢຊູຊົງຮັກໄດ້ບອກເປໂຕວ່າ, “ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫຼະ” ເມື່ອຊີໂມນເປໂຕໄດ້ຍິນວ່າ ເປັນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ ຈັບເອົາເສື້ອຫາປາມານຸ່ງ(ເພາະ ທ່ານເປືອຍໂຕຢູ່) ແລ້ວກໍໂຕນ ລົງນ້ຳ.

8 ແຕ່ພວກສາວິກຄົນອື່ນໆ ນັ້ນ ໄດ້ເອົາເຮືອນ້ອຍລາກມອງທີ່ຖືກ ປາມາ (ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກ

ຝັງ ໂກປະມານສອງຮ້ອຍສອກ ເທົ່ານັ້ນ).

9 ເມື່ອເຂົາຂຶ້ນຕະຝັງແລ້ວກໍ ເຫັນຖ່ານຕິດໄຟຢູ່ພ້ອມທັງມີປາ ແລະເຂົ້າຈີ່ຂາງຢູ່.

10 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ປາທີ່ພວກເຈົ້າຫາມາໄດ້ມື້ກໍນີ້ ຈົ່ງເອົາມາບາງໂຕ.”

11 ຊີໂມນເປໂຕຈົ່ງເຂົ້າໃນເຮືອ ດົງມອງຂຶ້ນຝັງ ແລະມີປາໃຫຍ່ ເຕັມຢູ່ 153 ໂຕ ເຖິງວ່າມີປາ ຫຼາຍປານນັ້ນມອງກໍບໍ່ຂາດ.

12 ພຣະເຢຊູຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ພາກັນມາກິນເຂົ້າເທາະ” ໃນ ພວກສາວິກບໍ່ມີໃຜກ້າຖາມພຣະ ອົງວ່າ, “ທ່ານຄືໃຜ” ເພາະເຂົາ ຮູ້ຢູ່ວ່າ ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

13 ພຣະເຢຊູຊົງເຂົ້າມາຈັບເອົາ ເຂົ້າຈີ່ແຈກໃຫ້ເຂົາ ແລະເອົາປາ ແຈກໃຫ້ເໝືອນກັນ.

14 ນີ້ເປັນເທື່ອທີ່ສາມທີ່ພຣະເຢ ຊູຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ພວກ

ສາວິກ ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງຖືກຂົງ ບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນຂຶ້ນມາຈາກ ຕາຍແລ້ວ.

15 ເມື່ອເຂົາໄດ້ກິນເຂົ້າແລ້ວ ພຣະເຢຊູກ່າວກັບຊີໂມນເປໂຕ ວ່າ, “ຊີໂມນລູກໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າ ຮັກເຮົາຫຼາຍກວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຫຼື” ເປໂຕທູນພຣະອົງວ່າ, “ໂດຍພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າ ຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະອົງ” ພຣະອົງ ຊົງສັ່ງເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະ ນ້ອຍຂອງເຮົາເນີ.”

16 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕ ເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ຊີໂມນລູກ ຂອງໂຢຮັນເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາຫຼື.” ທ່ານທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ໂດຍ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງ ຊາບວ່າຂ້ານ້ອຍຮັກພຣະອົງ.” ພຣະອົງຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງ ຮັກສາແກະຂອງເຮົາເນີ.”

17 ພຣະອົງຊົງກ່າວກັບເປໂຕ ເປັນເທື່ອທີ່ສາມວ່າ, “ຊີໂມນ

ໂຍຮັນ

ລູກໂຢນາເອີຍ, ເຈົ້າຮັກເຮົາ ຫຼື.” ເປໂຕກໍເປັນທຸກໃຈທີ່ພຣະ ອົງຊົງຖາມທ່ານເປັນເທື່ອທີ່ສາມ ວ່າ, “ເຈົ້າຮັກເຮົາຫຼື.” == ລາວ ຈົ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ພຣະອົງຊົງຊາບ ທຸກສິ່ງ ພຣະອົງຊົງຊາບວ່າ ຂ້າ ນ້ອຍຮັກພຣະອົງ” ພຣະເຢຊູ ຊົງສັ່ງທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລ້ຽງແກະ ຂອງເຮົາເນີ.

18 ເຮົາບອກແກ່ເຈົ້າຕາມຄວາມ ຈົງວ່າ ເມື່ອເຈົ້າຍັງໜຸ່ມເຈົ້າເຄີຍ ຄາດແອວຂອງເຈົ້າເອງ ແລະ ທຽວໄປມາໃສ່ໄດ້ຕາມໃຈເຈົ້າມັກ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າເຖົ້າແລ້ວ, ເຈົ້າຈະ ຢຽດມືຂອງເຈົ້າອອກ ແລະຄົນ ອື່ນຈະຄາດແອວໃຫ້ແລະພາໄປ ບ່ອນເຈົ້າບໍ່ຢາກໄປ.”

19 ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ກໍ ໝາຍຄວາມວ່າເປໂຕຈະຖວາຍ ກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການ ຕາຍຢ່າງໃດ ເມື່ອພຣະອົງ

ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງຊົງສັ່ງ ເປໂຕວ່າ, “ເຈົ້າຈົ່ງຕາມເຮົາມາ” 20 ເປໂຕໝຽວຫຼັງເຫັນສາວິກທີ່ ພຣະເຢຊູຊົງຮັກກຳລັງຕາມມາ ຄືຜູ້ທີ່ເນັ້ງກາຍລົງອົງພຣະຂວງ ຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຮັບປະທານ ອາຫານແລງມື້ນັ້ນ ແລະທູນ ຖາມວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ ທີ່ທໍລະຍົດຕໍ່ທ່ານຄືຜູ້ໃດ.”

21 ເມື່ອເປໂຕເຫັນສາວິກຜູ້ນັ້ນ ຈົ່ງທູນຖາມພຣະເຢຊູວ່າ, “ ພຣະ ອົງເຈົ້າເອີຍ, ຜູ້ນີ້ເດ, ຈະເຮັດ ຫຍັງ.”

22 ພຣະເຢຊູຊົງຕອບລາວວ່າ, “ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍືນຢູ່ ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນຈະເປັນທຸລະ ອັນໃດກັບເຈົ້າໜໍ່ ສ່ວນເຈົ້າຈົ່ງ ຕາມເຮົາມາ.”

23 ເຫດສັນນັ້ນຄຳທີ່ວ່າ, ສາວິກ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ຈົ່ງຊໍາລືໄປໃນ ຖ້າມາກາງຂອງພວກພີ່ນ້ອງ ແຕ່ ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ ສາວິກ

ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຕາຍ ແຕ່ຊົງກ່າວວ່າ,
“ຖ້າເຮົາມີໃຈຢາກໃຫ້ຜູ້ນີ້ຍືນຢູ່
ຈົນເຖິງເຮົາມານັ້ນ ຈະເປັນທຸລະ
ອັນໃດກັບເຈົ້າໝໍ.”

24 ແມ່ນສາວິກນີ້ແຫຼະ, ທີ່ເປັນ
ພະຍານເຖິງເຫດການເຫຼົ່ານີ້ແລະ
ເປັນຜູ້ທີ່ຂຽນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ

ພວກເຮົາຊາບວ່າຄຳພະຍານຂອງ
ຜູ້ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ.

25 ຍັງມີອີກຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່
ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກະທຳ ຖ້າຈະ
ຂຽນໄວ້ຕາມລຳດັບທຸກປະການ
ຂ້າພະເຈົ້າຄາດວ່າໝົດທັງໂລກ
ກໍບໍ່ມີບ່ອນພໍໄວ້ທັງສີ່ຫຼ່ຽມນັ້ນ.
ອາແມນ.

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິ—ສຕະຈັກໃນ ກຸງ

ໂຣມ

ບົດທີ 1

1 ໂປໂລ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢ
ຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນໃຫ້
ເປັນອັກຄະສາວົກ ແລະໄດ້ຊົງ
ຄັດອອກຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວ
ປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ,

2 (ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້
ລ່ວງໜ້າ ໂດຍທາງຜູ້ປະກາດ
ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງໃນພຣະ
ຄຳພີອັນບໍລິສຸດ).

3 ຂ່າວປະເສີດນັ້ນກ່ຽວກັບພຣະ
ລາຊະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະ
ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ
ຜູ້ຊົງບັງເກີດໃນເຊື້ອວົງຂອງດາ
ວິດຝ່າຍເນື້ອກາຍ,

4 ແຕ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານແຫ່ງ
ຄວາມບໍລິສຸດນັ້ນ ຊົງບັງໄວ້

ດ້ວຍລິດທານຸພາບ ຄືໂດຍການ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້
ເປັນຄືນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍວ່າ
ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

5 ໂດຍທາງພຣະອົງນີ້ແຫຼະ, ເຮົາ
ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ ແລະຕຳແໜ່ງ
ເປັນອັກຄະສາວົກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກ
ຊົນຊາດເຊື່ອຟັງຄວາມເຊື່ອນັ້ນ
ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະ
ອົງ.

6 ຮ່ວມທັງພວກເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດເໝືອນກັນ.

7 ເຖິງ ບັນດາຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນ
ກຸງໂຣມ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັກ
ແລະໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນ
ຂອງພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນ

ໂຮມ

ແລະ ສັນຕິສຸກຊຶ່ງມາຈາກພຣະ
ເຈົ້າພຣະບິດາຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ
ແລະ ຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ
ຈິ່ງມີຢູ່ກັບທ່ານທັງຫຼາຍເທີນ.

8 ກ່ອນອື່ນເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໂດຍທາງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດເພາະພວກເຈົ້າ ດ້ວຍ
ວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກໍ
ລັງຊ່າລີໄປທົ່ວໂລກ.

9 ເພາະພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້
ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ໃນ
ການປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງ
ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງນັ້ນ ພຣະ
ອົງຊົງເປັນພະຍານຝ່າຍເຮົາວ່າ
ເມື່ອເຮົາອ້ອນວອນນັ້ນ ເຮົາກໍ
ລະນຶກເຖິງພວກເຈົ້າຢູ່ສະເໝີບໍ່
ຂາດ.

10 ເຮົາທູນຂໍວ່າຖ້າເປັນທີ່ຊອບ
ພຣະໄທພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໃຫ້ເຮົາ
ໄດ້ມີໂອກາດໃນທີ່ສຸດນີ້ມາຢັ້ງມ
ຢາມພວກເຈົ້າໄດ້ ດ້ວຍວິທີໜຶ່ງ
ວິທີໃດຊຶ່ງຈະເປັນຜົນອັນດີ.

11 ດ້ວຍວ່າເຮົາປາດຖະໜາຢາກ
ເຫັນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ເພື່ອຈະເອົາ
ຂອງພຣະລາຊະທານຝ່າຍຈິດ
ວິນຍານບາງຢ່າງມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ
ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຕັ້ງຢູ່ຢ່າງ
ໝັ້ນຄົງ.

12 ຄືວ່າ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງ
ເຮົາທັງສອງຝ່າຍນັ້ນຈະໄດ້ໝູນ
ໃຈກັນແລະກັນ.

13 ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຮົາ
ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້
ຕັ້ງໃຈຫຼາຍເທື່ອແລ້ວວ່າຈະມາ
ຢາມພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບ
ຜົນບາງຢ່າງໃນຖ້າມກາງພວກ
ເຈົ້າ ເໝືອນດັ່ງໃນຖ້າມກາງ
ຊາວຕ່າງປະເທດອື່ນ ໆ ແລ້ວ
ແຕ່ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນກໍຍັງມີເຫດຂັດ
ຂວາງຢູ່.

14 ເຮົາເປັນໜີ້ພວກກຣິກແລະ
ພວກຕໍາຊ້າ ເປັນໜີ້ທັງພວກຄົນ
ມີປັນຍາແລະພວກຄົນບໍ່ມີປັນຍາ
ດ້ວຍ.

15 ເພາະເຫດນັ້ນ, ເຮົາຮີບຮ້ອນ ທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ ເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຮມເໝືອນ ກັນ.

16 ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ມີຄວາມລະ ອາຍໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະ ຄຣິດ ດ້ວຍວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເປັນລິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອ ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມ ພົ້ນ ພວກຍົວກ່ອນ ແລະພວກ ຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

17 ເພາະໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ປາກົດ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນກໍຄວາມ ເຊື່ອສຸດທ້າຍກໍຄວາມເຊື່ອເໝືອນ ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວ ວ່າ, “ຄົນຊອບທຳຈະດຳເນີນຊີ ວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.”

18 ດ້ວຍວ່າພຣະພິໂລດຂອງ ພຣະເຈົ້າກໍປາກົດມາຈາກສະ ຫວັນຕໍ່ສູ້ບັນດາຄວາມບໍ່ຊອບທຳ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກປະການ

ຂອງຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຖືຄວາມຈິງ ໃນຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.

19 ເຫດວ່າທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເທົ່າໃດນັ້ນກໍໄດ້ປາກົດແຈ້ງ ຄັກໃນໃຈເຂົາ ດ້ວຍວ່າພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດສະແດງໃຫ້ເຂົາຮູ້ ແລ້ວ.

20 ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ແຮກເນລະ ມິດສ້າງໂລກມາ ພຣະລັກສະ ນະຂອງພຣະອົງທີ່ຕາເຫັນບໍ່ໄດ້ກໍ ປາກົດແຈ້ງໃຫ້ເຂົາໃຈໄດ້ໃນສັບ ພະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ຄື ວ່າລິດທານຸພາບອັນຕະຫຼອດໄປ ເປັນນິດແລະຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ ຂອງພຣະອົງ ສັນນັ້ນເຂົາທັງ ຫຼາຍຈິ່ງບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໄດ້.

21 ເພາະສະນັ້ນ, ເມື່ອເຂົາທັງ ຫຼາຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ ພຣະອົງໃຫ້ສົມກັບການຊົງເປັນ ພຣະເຈົ້າ, ທັງບໍ່ໄດ້ໂມທະນາ ພຣະຄຸນ, ແຕ່ວ່າຄວາມຄິດຂອງ

ໂຮມ

ເຂົາກາຍເປັນສິ່ງອັບປະໂຫຍດ
ແລະ ໃຈໂງ່ຂອງພວກເຂົາກໍມີດ
ມົວໄປ.

22 ພວກເຂົາອ້າງຕົວວ່າເປັນຄົນ
ມີປັນຍາ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນໂງ່
ໄປ,

23 ແລະ ໄດ້ເອົາສະຫງ່າລາສີ
ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຊື່ອມສູນເປັນ
ມາປຸງເປັນຮູບມະນຸດທີ່ຈະເຊື່ອມ
ສູນໄປ ກັບຮູບນົກ, ຮູບສັດສີ່ຕີນ
ແລະ ສັດເລືອຄານຕ່າງ ໆ.

24 ເພາະສັນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ
ຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ເຮັດການຊົ່ວຊ້າ
ຕາມລາຄະຕັ້ນຫາໃນໃຈຂອງ
ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງໜ້າອັບ
ອາຍທາງຮ່າງກາຍຕໍ່ກັນ,

25 ພວກເຂົາທີ່ໄດ້ເອົາຄວາມຈິງ
ເລື່ອງພຣະເຈົ້າມາປຸງເປັນຄຳ
ຕົວະ ແລະໄດ້ນະມັດສະການ
ທັງບົວລະບັດສິ່ງທີ່ຊົງເນລະມິດ
ສ້າງໄວ້ນັ້ນ ແທນພຣະອົງຜູ້ຊົງ
ເນລະມິດສ້າງ ຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນ

ຈະໄດ້ຮັບການສັ່ນລະເສີນເປັນ
ນິດ. ອາແມນ.

26 ເພາະເຫດນີ້, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ
ຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ມີລາຄະຕັ້ນຫາ
ອັນໜ້າອັບອາຍ ພວກຜູ້ຍິງຂອງ
ເຂົາກໍປຸງການສຳພັນຕາມທຳ
ມະຊາດໃຫ້ຜິດທຳມະຊາດໄປ.

27 ຝ່າຍຜູ້ຊາຍກໍເໝືອນກັນ ໄດ້
ເລິກການສຳພັນກັບຜູ້ຍິງຕາມ
ທຳມະຊາດ ແລະຮີບຮ້ອນດ້ວຍ
ໄຟແຫ່ງລາຄະຕັ້ນຫາທີ່ມີຕໍ່ກັນ
ຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຊາຍພາກັນເຮັດ
ການຊົ່ວໜ້າອັບອາຍຕໍ່ກັນ ເຂົາ
ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກຳອັນສົມຄວນກັບ
ຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາໃນຕົວ
ເຂົາເອງ.

28 ແລະເພາະພວກເຂົາບໍ່ມັກຈິດ
ຈຳພຣະເຈົ້າໃນຄວາມຮູ້ຂອງ
ເຂົາ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປ່ອຍໃຫ້
ເຂົາມີຄວາມຄິດຊົ່ວແລະເຮັດສິ່ງ
ທີ່ບໍ່ສົມຄວນ.

29 ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ ການ

ບົດທີ 2

ອະທຳທຸກຢ່າງ, ການລ່ວງປະເວ
 ນີ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຄວາມໂລບ,
 ຄວາມປອງຮ້າຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍ
 ຄວາມເທິງສາ, ການຂ້າຟັນ,
 ການວິວາດ, ການລໍ້ລວງ, ການ
 ຜູກພະຍາບາດ, ເປັນຄົນສັບສົ່,
 30 ຄົນເວົ້ານິນທາ, ຄົນກຽດຊັງ
 ພຣະເຈົ້າ, ຄົນຂີ້ອົ່ງໝົນປະ
 ໝາດ, ຄົນຈອງຫອງ, ຄົນອວດ
 ຕົວ, ຄົນປະດິດຄິດແຕ່ງການ
 ຊົ່ວຂຶ້ນ, ບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່,
 31 ໃຈບໍ່ສັງເກດການດີແລະຊົ່ວ,
 ຄົນບໍ່ຖືຄຳໝັ້ນສັນຍາ, ຂາດ
 ຄວາມຮັກແບບທຳມະຊາດ,
 ເປັນຄົນບໍ່ຍອມໃຫ້ອະໄພ, ບໍ່ມີ
 ຄວາມເມດຕາເອັນດູ.
 32 ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຮູ້ຈັກ
 ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າຄັກ
 ທີ່ກ່າວວ່າຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດຢ່າງ
 ນັ້ນກໍສົມຄວນຈະຕາຍ ເຖິງປານ
 ນັ້ນເຂົາກໍຍັງເຮັດຢູ່ ແລະທັງມີໃຈ
 ຍິນດີກັບຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ.

1 ເຫດສັນນັ້ນມະນຸດເອີຍ, ບໍ່
 ວ່າເຈົ້າຈະແມ່ນໃຜ ເມື່ອເຈົ້າ
 ກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ອື່ນເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ທີ່
 ຈະແກ້ຕົວໄດ້ ເພາະໃນເມື່ອເຈົ້າ
 ກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ອື່ນນັ້ນ ເຈົ້າກໍ
 ກ່າວໂທດໃສ່ຕົນເອງ ເພາະວ່າ
 ເຈົ້າທີ່ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາກໍຍັງເຮັດ
 ຢູ່ຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ.
 2 ແຕ່ເຮົາທັງຫຼາຍຮູ້ແນ່ນອນວ່າ
 ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າກໍ
 ເປັນຕາມຄວາມຈິງຕໍ່ສູ້ຄົນທັງ
 ຫຼາຍທີ່ເຮັດການຢ່າງນັ້ນ.
 3 ແຕ່ມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າຜູ້ຕັດສິນ
 ຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າເອງ
 ຍັງເຮັດຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ ເຈົ້າ
 ຄິດຫຼືວ່າ ຈະພົ້ນຈາກການຊົງພິ
 ພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ
 ໄດ້.
 4 ຫຼືວ່າເຈົ້າປະໝາດພຣະກະລຸ
 ນາອັນສົມບູນແລະຄວາມອົດກັ້ນ
 ພຣະໂທກັບຄວາມອົດທົນດົນ

ໂຮມ

ນານຂອງພຣະອົງ ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າ
ຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຊົງປະ
ສົງຈະນຳເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່.

5 ແຕ່ໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງ
ແລະບໍ່ຍອມກັບຕົວ ເຈົ້າຈຶ່ງກຳ
ລັງສ້າງສົມພຣະພິໂລດໄວ້ໃຫ້ຕົວ
ເອງໃນວັນແຫ່ງພຣະພິໂລດແລະ
ການມາປາກົດຂອງການຕັດສິນ
ລົງໂທດອັນຍຸດຕິທຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າ,

6 ຜູ້ທີ່ຈະຊົງປະທານຕອບແທນ
ແກ່ທຸກຄົນຕາມການກະທຳຂອງ
ເຂົາ.

7 ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມພຽນ
ອົດທົນເຮັດການດີ, ສະແຫວງ
ຫາສະຫງ່າລາສີ, ກຽດຕິຍົດ,
ແລະຄວາມບໍ່ຮູ້ຕາຍນັ້ນ ພຣະ
ອົງຈະຊົງປະທານຊີວິດອັນຕະ
ຫຼອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ.

8 ແຕ່ວ່າແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ມັກ
ຜິດຖຽງ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ
ແຕ່ເຊື່ອຟັງຄວາມບໍ່ຊອບທຳ

ພຣະອົງຈະປະທານຄວາມຄຽດ
ຮ້າຍ ແລະພຣະພິໂລດໃຫ້,

9 ຄວາມທຸກເວທະນາ ແລະ
ຄວາມທໍລະມານຈະເກີດມີແກ່
ທຸກຈິດໃຈຂອງຄົນທີ່ເຮັດການ
ຊົ່ວຄື ເກີດແກ່ຊາດຍິວກ່ອນ
ແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

10 ແຕ່ສະຫງ່າລາສີ, ກຽດຕິຍົດ
ກັບຄວາມສຸກສຳລານຈະເກີດມີ
ແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການດີ ຄືແກ່
ຊາດຍິວກ່ອນ ແລະແກ່ຄົນຕ່າງ
ຊາດດ້ວຍ.

11 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນ
ແກ່ໜ້າຜູ້ໃດເລີຍ.

12 ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ບໍ່ມີພຣະບັນ
ຍັດແລະເຮັດຜິດບາບ ຈະຕ້ອງ
ຈົບຫາຍໄປໂດຍບໍ່ອ້າງພຣະບັນ
ຍັດ ແຕ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ມີພຣະບັນ
ຍັດແລະເຮັດຜິດບາບກໍຈະຕ້ອງ
ຖືກໂທດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ,
13 (ດ້ວຍວ່າ ບໍ່ແມ່ນພວກຄົນທີ່
ຟັງພຣະບັນຍັດຈະເປັນຜູ້ຊອບທຳ

ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນຜູ້
ທີ່ໄດ້ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດເທົ່າ
ນັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທຳ.

14 ເພາະວ່າເມື່ອພວກຕ່າງຊາດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ຫາກໄດ້
ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນພຣະບັນ
ຍັດໂດຍທຳມະຊາດ ຄົນເຫຼົ່າ
ນັ້ນຖືງແມ່ນເຂົາບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ
ແຕ່ກໍຍັງເປັນພຣະບັນຍັດໃນຕົວ
ເຂົາເອງ.

15 ເຂົາໄດ້ສະແດງການກະທຳ
ຕາມພຣະບັນຍັດທີ່ໄດ້ຈາລຶກໄວ້
ໃນໃຈຂອງເຂົາ ແລະໃຈສຳນຶກ
ຜິດແລະຊອບຂອງເຂົາກໍເປັນພະ
ຍານແກ່ເຂົາເໝືອນກັນ ແມ່ນ
ຄວາມຄິດຂອງເຂົານັ້ນແຫຼະ, ທີ່
ກ່າວໂທດຕົວເຂົາ ຫຼືຈະແກ້ຕົວ
ໃຫ້ເຂົາ.)

16 ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຕັດສິນ
ຄວາມເລິກລັບຂອງມະນຸດທັງ
ຫຼາຍໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕາມ
ຂ່າວປະເສີດຂອງເຮົາ.

17 ເບິ່ງແມ, ເຈົ້າໄດ້ຊື່ວ່າເປັນ
ຊາດຍິວ ຈຶ່ງເພິ່ງພາອາໄສໃນ
ພຣະບັນຍັດ ແລະອວດວ່າມີ
ພຣະເຈົ້າ,

18 ແລະຮູ້ຈັກນຳພຣະໂທຂອງ
ພຣະອົງ, ທັງເຫັນຊອບໃນສິ່ງ
ປະເສີດ ເພາະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນ
ພຣະບັນຍັດ,

19 ແລະຖືໝັ້ນວ່າຕົວເປັນຜູ້ນຳ
ຄົນຕາບອດ, ເປັນແສງສະຫວ່າງ
ແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມ
ມືດ,

20 ເປັນຜູ້ອົບຮົມຄົນໂງ່, ເປັນ
ຄູສອນເດັກນ້ອຍ, ເປັນຜູ້ມີແບບ
ແຜນອັນລຶມບູນຂອງຄວາມຮູ້
ແລະຄວາມຈິງໃນພຣະບັນຍັດ.

21 ສັ້ນນັ້ນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜູ້ສອນ
ຄົນອື່ນຈະບໍ່ສອນຕົວເອງຫຼື ເຈົ້າ
ຜູ້ທີ່ປະກາດວ່າ, “ຢ່າລັກຊັບ”
ເຈົ້າເອງຍັງລັກຢູ່ຫຼີບໍ່.

22 ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກວ່າ “ຢ່າຫຼິ້ນ
ຊື່” ເຈົ້າເອງຍັງຫຼິ້ນຢູ່ຫຼີບໍ່. ເຈົ້າ

ໂຮມ

ຜູ້ກຽດຊັງພຣະທຽມ ຕົວເຈົ້າຍັງ
ລັກປຸ້ນວິຫານຢູ່ຫຼີບໍ່.

23 ເຈົ້າຜູ້ອວດອ້າງໃນພຣະບັນ
ຍັດ ຕົວເຈົ້າຍັງຫລຸ່ກຽດພຣະ
ເຈົ້າໂດຍເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະບັນຍັດ
ຫຼີບໍ່.

24 ເພາະພຣະຄຳພິຂຽນໄວ້ວ່າ,
“ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຖືກ
ໝິ່ນປະໝາດໃນຖ້ຳມກາງຄົນ
ຕ່າງຊາດກໍເພາະເຈົ້າທັງຫຼາຍ.”

25 ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ
ພິທີຕັດນັ້ນກໍເປັນປະໂຫຍດແທ້
ແຕ່ຖ້າເຈົ້າລ່ວງລະເມີດພຣະບັນ
ຍັດ ການທີ່ເຈົ້າຮັບພິທີຕັດນັ້ນກໍ
ເໝືອນບໍ່ໄດ້ຮັບ.

26 ສັນນັ້ນ ຖ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີ
ຕັດ ແຕ່ຍັງຖືສັກສາຕາມຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພຣະບັນຍັດຢູ່ການ
ທີ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຈະໄດ້ຖື
ເໝືອນກັບວ່າ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບພິທີ
ຕັດແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫຼີ.

27 ແລະຄົນທັງຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິ

ທີຕັດໂດຍທຳມະຊາດ ແຕ່ໄດ້
ເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ພວກເຂົາ
ນັ້ນແຫຼະຈະກ່າວໂທດໃສ່ພວກເຈົ້າ
ຜູ້ຊຶ້ງມີພຣະບັນຍັດຈາລຶກໄວ້
ແລະໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ແຕ່ຍັງ
ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນ.

28 ເພາະວ່າຄົນຍິວແທ້ບໍ່ແມ່ນ
ຄົນທີ່ເປັນຍິວແຕ່ພາຍນອກເທົ່າ
ນັ້ນ ແລະການຮັບພິທີຕັດແທ້ກໍ
ບໍ່ແມ່ນອັນທີ່ປາກົດໃນເນື້ອກາຍ
ເທົ່ານັ້ນ.

29 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເປັນຊາດຍິວແທ້
ຄື ຄົນທີ່ເປັນຍິວພາຍໃນ ແລະ
ການຮັບພິທີຕັດໃນຈິດໃຈແລະ
ໃນວິນຍານ, ບໍ່ແມ່ນຕາມຕົວອັກ
ສອນ ຄົນຢ່າງນັ້ນມະນຸດບໍ່ສັນ
ລະເສີນ ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ
ສັນລະເສີນ.

ບົດທີ 3

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ຄົນຍິວຈະໄດ້ປຽບ
ກວ່າຄົນອື່ນຢ່າງໃດ ຫຼືການຮັບ

ພິທີຕັດຈະມີປະໂຫຍດອັນໃດ.
 2 ກໍມີປະໂຫຍດຫຼາຍໃນທຸກສິ່ງ
 ເປັນຕົ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
 ມອບພຣະຄຳໃຫ້ພວກຍິວຮັກສາ.
 3 ເຖິງແມ່ນວ່າມີບາງຄົນບໍ່ເຊື່ອ
 ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົານັ້ນຈະ
 ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະ
 ເຈົ້າເສຍປະໂຫຍດໄປຫຼີ.
 4 ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ແມ່ນແລ້ວ,
 ເຖິງວ່າທຸກຄົນເປັນຄົນຂີ້ຕົວະກໍ
 ຕາມ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຈິງ
 ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ
 ວ່າ, “ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປາກົດ
 ວ່າຊົງເປັນຜູ້ທ່ຽງທຳ ໃນຖ້ອຍຄຳ
 ທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງມີ
 ໄຊເມື່ອເຂົາກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງ.”
 5 ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມບໍ່ຊອບທຳ
 ຂອງພວກເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ເຫັນ
 ຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ
 ແລ້ວ ພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະ
 ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົງໂທດນັ້ນບໍ່
 ຍຸດຕິທຳຫຼີ (ເຮົາເວົ້າຢ່າງມະນຸດ).

6 ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ຖ້າເປັນ
 ຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິ
 ພາກສາໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ.
 7 ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມຕົວະຂອງເຮົາ
 ເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະ
 ເຈົ້າໄດ້ປາກົດແຈ້ງຄັກຫຼາຍຂຶ້ນ
 ແລະເປັນທີ່ໃຫ້ເກີດກຽດຕິຍົດແກ່
 ພຣະເຈົ້າ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຍັງ
 ຖືກຊົງລົງໂທດເໝືອນເປັນຄົນ
 ຜິດບາບ.
 8 ແລະເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເຮັດ
 ຊົ່ວເພື່ອຄວາມດີຈະເກີດຂຶ້ນຈາກ
 ຄວາມຊົ່ວນັ້ນ (ຕາມທີ່ບາງຄົນ
 ເວົ້າໃສ່ຮ້າຍ ແລະຍືນຍັນຫາວ່າ
 ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນ) ການ
 ຕັດສິນລົງໂທດຂອງຄົນຢ່າງນັ້ນ
 ກໍຍຸດຕິທຳແລ້ວ.
 9 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງ
 ໃດ ພວກເຮົາດີກວ່າພວກເຂົາຫຼີ
 ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ດ້ວຍວ່າ
 ເຮົາໄດ້ຟ້ອງແລ້ວວ່າ ທັງຄົນຍິວ
 ແລະ ຄົນຕ່າງຊາດກໍຢູ່ໃຕ້ອຳ

ໂຣມ

ນາດຂອງຄວາມຜິດບາບທຸກຄົນ.

10 ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ແລ້ວວ່າ, “ບໍ່ມີຄົນຊອບທຳຈັກ ຄົນໜຶ່ງຄົນດຽວ.

11 ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈ ບໍ່ມີຄົນທີ່ ສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າ.

12 ທຸກຄົນໄດ້ຫຼົງທາງໄປ ພວກ ເຂົາພາກັນເປັນຄົນທີ່ໃຊ້ການບໍ່ ໄດ້ ຜູ້ເຮັດການດີບໍ່ມີຈັກຄົນໜຶ່ງ ຄົນດຽວ.

13 ລຳຄໍຂອງເຂົາຄືຊຸມຝັງຊາກ ສົບທີ່ໄຂຢູ່ ພວກເຂົາໃຊ້ລິ້ນຂອງ ເຂົາໃນການລໍ່ລວງ ຢູ່ໃຕ້ຮິມປາກ ຂອງເຂົາມີພິດຮູ້າຍ.

14 ປາກຂອງເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍ ຄຳປ້ອຍດ່າ ແລະຄຳຂົມຂຶ້ນ.

15 ຕີນຂອງເຂົາວ່ອງໄວໃນການ ເຮັດໃຫ້ນອງເລືອດ.

16 ຄວາມຈົບຫາຍ ແລະຄວາມ ທຸກເວທະນາມີຢູ່ໃນທາງຂອງເຂົາ.

17 ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຫົນທາງ ແຫ່ງຄວາມສະຫງົບສຸກ.

18 ໃນສາຍຕາຂອງເຂົາບໍ່ມີ ຄວາມຢາກເກງພຣະເຈົ້າ.”

19 ແຕ່ເຮົາທັງຫຼາຍຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະ ບັນຍັດທຸກຂໍ້ທີ່ໄດ້ກ່າວນັ້ນ ກໍ ກ່າວແກ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະ ບັນຍັດ ເພື່ອອັດປາກທຸກຄົນ ແລະເພື່ອໃຫ້ມະນຸດສະໂລກທຸກ ຄົນມີຄວາມຜິດຕໍ່ໜ້າພຣະພັກ ພຣະເຈົ້າ.

20 ເຫດສັນນັ້ນ ໃນສາຍພຣະ ເນດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີເນື້ອໜຶ່ງ ໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຜູ້ຊອບທຳ ດ້ວຍການເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ ສັງເກດຮູ້ຈັກຄວາມບາບ.

21 ແຕ່ບັດນີ້ຄວາມຊອບທຳ ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດນອກ ເໜືອຈາກພຣະບັນຍັດ (ມີພຣະ ບັນຍັດ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ ເປັນພະຍານຢູ່),

22 ຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະ

ເຈົ້າ ທີ່ມີມາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແກ່ທຸກຄົນ
ແລະເທິງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອ ເພາະ
ວ່າຄົນທັງຫຼາຍສະເໝີກັນທຸກ
ຄົນ.

23 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດ
ບາບ ແລະຂາດຈາກພຣະລັດ
ສະໝີຂອງພຣະເຈົ້າ.

24 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເຂົາເປັນ
ຄົນຊອບທຳ ດ້ວຍພຣະກະລຸນາ
ຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ຄິດຄ່າ ຄື
ດ້ວຍການຊົງໂຖ່ໄວ້ຊົງມີຢູ່ໃນພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ,

25 ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ປາກົດ
ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ໂຖ່ໂທດແທນບາບ
ໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະໂລຫິດ
ຂອງພຣະອົງ ອັນນີ້ກໍເພື່ອສະ
ແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຊອບທຳຂອງ
ພຣະອົງ ໃນການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້
ຊົງອິດກັນພຣະໂທໄວ້ ແລະບໍ່
ໄດ້ຊົງລົງໂທດມະນຸດທີ່ເຮັດຜິດ
ບາບໄປແລ້ວນັ້ນ,

26 ເພື່ອຈະຊົງສະແດງຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພຣະອົງໃນປັດຈຸ
ບັນວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຍຸດຕິ
ທຳ ແລະຊົງເປັນຜູ້ທີ່ຈະຊົງໂຜດ
ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຊອບ
ທຳດ້ວຍ.

27 ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ຈະ
ເອົາອັນໃດມາອວດ ກໍໝົດຫົນ
ທາງ ຈະອ້າງຫຼັກອັນໃດວ່າໝົດ
ຫົນທາງ ຈະອ້າງຫຼັກການປະຕິ
ບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫຼື ບໍ່ແມ່ນ
ດອກ ແຕ່ອ້າງເອົາຫຼັກຂອງ
ຄວາມເຊື່ອ.

28 ດ້ວຍວ່າພວກເຮົາເຫັນວ່າ
ຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າຊອບ
ທຳໄດ້ກໍໂດຍຄວາມເຊື່ອ ປາດ
ສະຈາກການປະຕິບັດຕາມພຣະ
ບັນຍັດ.

29 ຫຼືວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນຊົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຍິວຊາດດຽວ
ເທົ່ານັ້ນຫຼື ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນ
ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ

ໂຮມ

ຫຼື ແມ່ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງ ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ດ້ວຍ.

30 ເຫດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະ ເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ ທີ່ຈະຊົງໂຜດຖື ວ່າຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນເປັນຄົນ ຊອບທຳດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຈະຊົງໂຜດຖືວ່າຄົນທີ່ບໍ່ຮັບພິທີ ຕັດນັ້ນເປັນຄົນຊອບທຳ ໂດຍ ຄວາມເຊື່ອເໝືອນກັນ.

31 ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະລືບ ລ້າງພຣະບັນຍັດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຫຼື. ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ແຕ່ພວກ ເຮົາຍັງເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນ ພຣະບັນຍັດອີກດ້ວຍ.

ບົດທີ 4

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະວ່າ ຢ່າງໃດເຖິງການໄດ້ຮັບມາແລ້ວ ຂອງອັບຣາຮາມບັນພະບຸລຸດ ຂອງພວກເຮົາຕາມເນື້ອໜັງ.

2 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າ ອັບຣາ

ຮາມເປັນຄົນຊອບທຳດ້ວຍການ ປະຕິບັດ ທ່ານກໍມີທາງທີ່ຈະ ອວດໄດ້ ແຕ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະ ເຈົ້າທ່ານບໍ່ມີທາງຢ່າງນັ້ນ.

3 ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງໃດ ກໍກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອ ພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບ ທຳແກ່ທ່ານ.”

4 ຝ່າຍຄົນທີ່ເຮັດການກໍບໍ່ຖືວ່າ ຄ່າຈ້າງທີ່ຕົນໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນພຣະ ຄຸນ ແຕ່ຖືວ່າເປັນຄ່າແຮງງານ ທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດ.

5 ແຕ່ສ່ວນຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ອາໄສການ ປະຕິບັດ ແຕ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຜູ້ຊົງໂຜດຄົນຜິດບາບໃຫ້ເປັນຄົນ ຊອບທຳ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນ ນັ້ນກໍຂົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ.

6 ດັ່ງດາວິດໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມ ສຸກຂອງຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ ໂຜດຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳໂດຍ ບໍ່ໄດ້ອາໄສການປະຕິບັດ,

7 ວ່າ, “ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອະໄພ ແກ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນ ແລະ ການຜິດບາບຂອງຕົນໄດ້ ຊົງໂຜດປົກບັງໄວ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນ ແຫຼະ, ເປັນສຸກ.

8 ບຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຊົງຖືໂທດບາບ ກໍເປັນ ສຸກ.”

9 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສຸກ ມີແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດແຕ່ ພວກດຽວຫຼື ຫຼືວ່າມີແກ່ຄົນທີ່ ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດດ້ວຍ ເພາະ ເຮົາກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມໄດ້ ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອ ນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖືວ່າທ່ານເປັນ ຄົນຊອບທຳ.”

10 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືເມື່ອໃດ ເມື່ອທ່ານຮັບພິທີຕັດແລ້ວຫຼື ຫຼື ວ່າເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ເທື່ອ ບໍ່ແມ່ນເມື່ອຮັບພິທີຕັດ ແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ ພິທີຕັດເທື່ອ.

11 ແລະທ່ານໄດ້ຮັບພິທີຕັດນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນ ຄືເປັນ ກາປະທັບຂອງຄວາມຊອບທຳ ຊຶ່ງເກີດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານ ໄດ້ມີຢູ່ ເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບ ພິທີຕັດນັ້ນເທື່ອ ເພື່ອທ່ານຈະ ໄດ້ເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປວງທີ່ ເຊື່ອ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເປັນ ຄົນຊອບທຳເຖິງແມ່ນວ່າ ເຂົາບໍ່ ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຕາມ,

12 ແລະ ເພື່ອທ່ານຈະເປັນບິ ດາຂອງຄົນທັງປວງທີ່ຮັບພິທີຕັດ ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບພິທີຕັດເທົ່າ ນັ້ນ ແຕ່ວ່າມີຄວາມເຊື່ອຕາມ ແບບຂອງອັບຣາຮາມບິດາຂອງ ເຮົາທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງທ່ານມີຄວາມ ເຊື່ອເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ນັ້ນ.

13 ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍາທີ່ຊົງ ປະທານແກ່ອັບຣາຮາມ ແລະຜູ້ ສືບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທີ່ວ່າ ຈະ ໄດ້ທັງພິພົບໂລກເປັນມໍລະດົກນັ້ນ

ໂຮມ

ກໍບໍ່ໄດ້ມາທາງພຣະບັນຍັດ ແຕ່
ໄດ້ມາທາງຄວາມຊອບທຳທີ່ເກີດ
ຈາກຄວາມເຊື່ອ.

14 ຖ້າຄົນທີ່ຖືຕາມພຣະບັນຍັດ
ນັ້ນ ຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍລະດົກ
ແລ້ວຄວາມເຊື່ອກໍບໍ່ມີປະໂຫຍດ
ອັນໃດ ແລະພຣະສັນຍາກໍເສຍ
ປະໂຫຍດເໝືອນກັນ.

15 ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດເປັນ
ເຫດໃຫ້ມີການຊົງພຣະພິໂລດ
ເພາະບ່ອນໃດບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ
ບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ມີການລ່ວງລະເມີດ
ພຣະບັນຍັດ.

16 ເພາະເຫດນັ້ນແຫຼະ, ການ
ທີ່ໄດ້ຮັບມໍລະດົກນັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບ
ຄວາມເຊື່ອເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຕາມ
ພຣະຄຸນ ເພື່ອພຣະສັນຍານັ້ນ
ຈະເປັນທີ່ແນ່ນອນແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອ
ສາຍຂອງທ່ານທຸກຄົນ ບໍ່ແມ່ນ
ແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ຖືພຣະບັນ
ຍັດພວກດຽວ ແຕ່ແກ່ບັນດາຄົນ
ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນກັບ

ອັບຣາຮາມ ຜູ້ເປັນບິດາຂອງ
ເຮົາທັງໝົດ.

17(ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະ
ຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຫ້
ເຈົ້າເປັນບິດາຂອງມວນປະຊາ
ຊາດ”) ຕັ້ງໄວ້ຈຳເພາະພຣະ
ພັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ເຊື່ອນັ້ນ
ຄື ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນ
ທີ່ຕາຍແລ້ວມີຊີວິດຄືນມາ ແລະ
ຊົງເອີ້ນສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນໃຫ້ເປັນ
ຢູ່ແລ້ວ.

18 ຝ່າຍອັບຣາຮາມນັ້ນເມື່ອບໍ່ມີ
ຫວັງທີ່ໜ້າໄວ້ວາງໃຈແລ້ວກໍຍັງ
ເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈ ມີຄວາມຫວັງວ່າ
ຈະໄດ້ເປັນ “ບິດາຂອງມວນປະ
ຊາຊາດ” ຕາມຄຳທີ່ຊົງກ່າວໄວ້
ແລ້ວວ່າ, “ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະ
ເປັນຢ່າງນັ້ນແຫຼະ.”

19 ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້
ລົດມ້ອຍຖອຍລົງເລີຍ ເຖິງແມ່ນ
ວ່າອາຍຸສັງຂານຂອງຕົນໄດ້ປະ
ມານຮ້ອຍປີແລ້ວກໍຕາມ ທ່ານ

ໂຮມ

ກໍບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າຮ່າງກາຍຂອງຕົນ
ປຽບເໝືອນກັບຕາຍແລ້ວ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າທ້ອງຂອງນາງຊາຮາ
ເປັນໝັນ.

20 ທ່ານບໍ່ໄດ້ສົງໄສໃນພຣະສັນ
ຍາຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ານຄວາມບໍ່
ເຊື່ອ ແຕ່ວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງ
ທ່ານໄດ້ເພີ່ມກຳລັງແຂງແຮງຂຶ້ນ
ທ່ານຈິ່ງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່
ພຣະເຈົ້າ.

21 ທ່ານເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ
ລິດອຳນາດ ສາມາດເຮັດໃຫ້
ສຳເລັດໄດ້ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ສັນຍາໄວ້.

22 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫຼະ, ຄວາມ
ເຊື່ອນັ້ນຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບ
ທຳແກ່ທ່ານ.

23 ແຕ່ຄຳວ່າ, “ຊົງຖືວ່າເປັນ
ຄວາມຊອບທຳແກ່ທ່ານ” ນັ້ນ
ກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ສຳລັບທ່ານຜູ້ດຽວ,
24 ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫຼາຍດ້ວຍ
ຄືຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ

ແກ່ພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາເຊື່ອ
ໃນພຣະອົງ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້
ພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາເປັນ
ຄົນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ.

25 ຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືກມອບໄວ້
ໃຫ້ເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ
ເພາະການເຮັດຜິດບາບຂອງເຮົາ
ທັງຫຼາຍ ແລະໄດ້ຖືກຊົງບັນດານ
ໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້
ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ.

ບົດທີ 5

1 ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອເຮົາທັງ
ຫຼາຍໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ
ເພາະຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ພວກ
ເຮົາຈິ່ງມີສັນຕິສຸກກັບພຣະເຈົ້າ
ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ.

2 ໂດຍທາງພຣະອົງເຮົາທັງຫຼາຍ
ຈິ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນຮິມພຣະຄຸນ ທີ່
ພວກເຮົາຍືນຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ແລະ ພວກເຮົາຊົມຊື່ນຍິນດີໃນ

ໂຮມ

ຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນ
ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.

3 ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກພວກເຮົາກໍ
ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຍາກລຳ
ບາກດ້ວຍ ເພາະຮູ້ແລ້ວວ່າ
ຄວາມຍາກລຳບາກນັ້ນເຮັດໃຫ້
ເກີດມີຄວາມອົດທົນ.

4 ແລະ ຄວາມອົດທົນເຮັດໃຫ້
ເກີດມີປະສົບການ ແລະປະສົບ
ການນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫວັງ.

5 ແລະ ຄວາມຫວັງກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ໃຫ້ມີຄວາມລະອາຍ ເພາະວ່າ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ
ໃຫ້ຫຼັງໄຫຼເຂົ້າສູ່ໃຈຂອງພວກເຮົາ
ດ້ວຍທາງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່
ເຮົາທັງຫຼາຍແລ້ວ.

6 ຂະນະທີ່ເຮົາທັງຫຼາຍຍັງຂາດ
ກຳລັງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສົ່ງພຣະ
ຊົນເພື່ອແທນຄົນຊົ່ວອະທຳຕາມ
ເວລາອັນເໝາະສົມ.

7 ດ້ວຍວ່າບໍ່ສູ້ຈະມີໃຜຍອມຕາຍ

ແທນຄົນຊອບທຳ ແຕ່ບາງທີ
ອາດຈະມີຄົນກ້າຕາຍແທນຄົນດີ
ກໍໄດ້.

8 ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາ
ທັງຫຼາຍ ຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງ
ເປັນຄົນຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະ
ຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມສົ່ງພຣະຊົນ
ແທນເຮົາທັງຫຼາຍ.

9 ເຫດສັນນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້
ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທຳແລ້ວ
ດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ
ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກເຮົາທັງຫຼາຍຈະ
ໄດ້ພິ່ນຈາກພຣະພິໂລດຂອງ
ພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ.

10 ດ້ວຍວ່າຖ້າເມື່ອເຮົາທັງຫຼາຍ
ຍັງເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້
ກັບຄືນດີກັບພຣະອົງໂດຍຄວາມ
ຕາຍແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອເຮົາທັງ
ຫຼາຍໄດ້ກັບຄືນດີແລ້ວ ພວກ

ເຮົາກໍຈະໄດ້ພົ້ນດ້ວຍຊີວິດຂອງ
ພຣະອົງ.

11 ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ເຮົາທັງ
ຫຼາຍຍັງຊົມຊື່ນຍົນດີໃນພຣະເຈົ້າ
ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ ຜູ້ຊົງເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາ
ທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບການລຶບລ້າງບາບ.

12 ເຫດສັນນັ້ນ ຄວາມຜິດບາບ
ໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພາະດ້ວຍ
ມະນຸດຄົນດຽວ ແລະຄວາມ
ຕາຍກໍໄດ້ເກີດມາຍ້ອນຄວາມຜິດ
ບາບນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນແຫຼະ, ຄວາມ
ຕາຍຈິ່ງໄດ້ລາມໄປເຖິງມະນຸດ
ທຸກຄົນ ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດ
ຜິດບາບ.

13 (ທີ່ຈິງ, ຄວາມຜິດບາບໄດ້
ມີຢູ່ໃນໂລກແລ້ວ ກ່ອນມີພຣະ
ບັນຍັດ ແຕ່ວ່າເມື່ອບໍ່ມີພຣະບັນ
ຍັດກໍບໍ່ຖືວ່າມີຜິດ.

14 ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຕາຍ
ກໍໄດ້ຄອບງວອນຕະຫຼອດມາ ຕັ້ງ
ແຕ່ອາດາມຈົນເຖິງໂມເຊ ເຖິງ

ແມ່ນວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດບາບ
ເໝືອນຢ່າງການລະເມີດຂອງ
ອາດາມ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນແບບໝາຍ
ເຖິງພຣະອົງຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາ
ພາຍຫຼັງນັ້ນ.

15 ແຕ່ວ່າຂອງປະທານທີ່ມາ
ດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນບໍ່ເໝືອນຢ່າງ
ການລະເມີດ ເພາະຖ້າຄົນຈຳ
ນວນຫຼາຍຕ້ອງຕາຍເພາະການ
ລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວ
ຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງປະທານທີ່
ມາດ້ວຍພຣະຄຸນ ໂດຍພຣະອົງ
ຜູ້ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດກໍມີບໍ່
ລິບູນແກ່ຄົນຈຳນວນຫຼາຍດ້ວຍ.

16 ແລະ ຂອງປະທານນັ້ນກໍບໍ່
ເໝືອນກັບຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມ
ຜິດບາບຂອງຄົນນັ້ນຜູ້ດຽວເພາະ
ວ່າການຊົງພິພາກສາທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ເນື່ອງຈາກການລະເມີດພຽງເທື່ອ
ດຽວ ກໍໄດ້ນຳໄປສູ່ການລົງໂທດ
ແຕ່ຂອງປະທານແຫ່ງພຣະຄຸນ

ໂຮມ

ນັ້ນ ໄດ້ມີຂຶ້ນພາຍຫຼັງການລະເມີດຫຼາຍເທື່ອນັ້ນກໍນຳໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ.

17 ເພາະຖ້າການລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມຕາຍປົກຄອງເພາະຄົນຜູ້ດຽວນັ້ນຫຼາຍກວ່ານັ້ນຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຮັບພຣະຄຸນອັນບໍລິບູນ ແລະຮັບຄວາມຊອບທຳຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານກໍຈະຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນຊີວິດໂດຍພຣະອົງຜູ້ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.)

18 ເຫດສັນນັ້ນ ການຊົງພິພາກສາລົງໂທດໄດ້ມາເຖິງຄົນທັງປວງເພາະການລະເມີດຂອງຄົນດຽວສັນໃດ ຄວາມຊອບທຳຂອງຄົນດຽວກໍໄດ້ນຳຂອງປະທານແຫ່ງພຣະຄຸນມາເຖິງຄົນທັງປວງ ຄືຄວາມຊອບທຳແຫ່ງຊີວິດ ສັນນັ້ນ.

19 ດ້ວຍວ່າຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ຕົກເປັນຄົນຜິດບາບ ເພາະມະ

ນຸດຄົນດຽວທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງສັນໃດຄົນຈຳນວນຫຼາຍກໍຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳ ເພາະພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ຊົງເຊື່ອຟັງສັນນັ້ນ. 20 ອັນໜຶ່ງ, ພຣະບັນຍັດໄດ້ມີຂຶ້ນກໍເພື່ອການລະເມີດຈະໄດ້ປາກົດຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ທີ່ໃດມີຄວາມຜິດບາບປາກົດຫຼາຍຂຶ້ນ ພຣະກະລຸນາຄຸນກໍຈະມີຫຼາຍລື່ນຂຶ້ນໃນທີ່ນັ້ນ,

21 ເພື່ອວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຄອບງວມໃຫ້ເຖິງຄວາມຕາຍສັນໃດ ພຣະກະລຸນາຄຸນກໍຈະໄດ້ຄອບງວມດ້ວຍຄວາມຊອບທຳໃຫ້ເຖິງຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເນົາທັງຫຼາຍສັນນັ້ນ.

ບົດທີ 6

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຄວນທີ່ເຮົາທັງຫຼາຍ

ຈະຢູ່ໃນຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປເພື່ອ
ໃຫ້ພຣະຄູນມີຫຼາຍຂຶ້ນຫຼື.

2 ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ພວກເຮົາຜູ້
ຕາຍຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແລ້ວຈະ
ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຜິດບາບ
ຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ.

3 ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າ ພວກ
ເຮົາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ
ເຂົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດກໍໄດ້ຮັບ
ບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຄວາມຕາຍ
ຂອງພຣະອົງ.

4 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້
ຖືກຝັງໄວ້ກັບພຣະອົງ ໂດຍການ
ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າສ່ວນໃນການ
ສິ້ນພຣະຊົນນັ້ນ ເພື່ອວ່າພຣະ
ຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນ
ພຣະຊົນ ໂດຍລິດເດດອັນຮຸ່ງ
ເຮືອງຂອງພຣະບິດາສັນໃດ ເຮົາ
ທັງຫຼາຍກໍຈະໄດ້ດຳເນີນຕາມຊີ
ວິດໃໝ່ເໝືອນກັນສັນນັ້ນ.

5 ເພາະວ່າຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍເຂົ້າ
ຕິດສະໜິດກັບພຣະອົງແລ້ວໃນ

ການຕາຍຢ່າງພຣະອົງ ເຮົາກໍ
ຈະເຂົ້າສະໜິດກັບພຣະອົງໃນ
ການຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນ
ມາຢ່າງພຣະອົງໄດ້ຖືກຊົງບັນດານ
ໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ.

6 ເຮົາທັງຫຼາຍຮູ້ສິ່ງນີ້ແລ້ວວ່າ
ເພດຄົນເກົ່າຂອງພວກເຮົານັ້ນ
ໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວ
ເພື່ອເພດຄົນເກົ່າຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່
ຂອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຈະໄດ້
ຖືກທຳລາຍເສຍ ແລະພວກເຮົາ
ຈຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງ
ຄວາມຜິດບາບອີກຕໍ່ໄປ.

7 ດ້ວຍວ່າຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍ
ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ.

8 ແຕ່ຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍຕາຍແລ້ວ
ກັບພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາເຊື່ອ
ວ່າເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍກັນກັບ
ພຣະອົງ.

9 ເຮົາທັງຫຼາຍຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະຄຣິດ
ທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ
ແລ້ວນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການສິ້ນພຣະ

ໂຮມ

ຊົນອີກ ຄວາມຕາຍກໍຈະບໍ່ມີອຳ
ນາດບັງຄັບພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ.

10 ດ້ວຍວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສິ້ນ
ພຣະຊົນກໍສິ້ນພຣະຊົນຕໍ່ຄວາມ
ຜິດບາບແຕ່ເທື່ອດຽວ ແຕ່ວ່າ
ທີ່ພຣະອົງຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ນັ້ນ
ພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ເພື່ອ
ພຣະເຈົ້າ.

11 ເໝືອນກັນນັ້ນແຫຼະ, ເຈົ້າທັງ
ຫຼາຍຈຶ່ງຖືວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍຕໍ່
ຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ແລະມີຊີ
ວິດຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູ
ຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງ
ພວກເຮົາ.

12 ເຫດສັນນັ້ນ, ຕໍ່ໄປຢ່າໃຫ້
ຄວາມຜິດບາບບົກຄອງຮ່າງກາຍ
ທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງ
ເຮັດໃຫ້ຕ້ອງເຊື່ອຟັງຕົນທາຂອງ
ກາຍນັ້ນ,

13 ຢ່າມອບອະໄວຍະວະຂອງ
ພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມຜິດບາບ
ຕໍ່ໄປ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນ

ການອະທຳ ແຕ່ຈົ່ງມອບຕົວ
ຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າເປັນ
ການສິ້ນສຸດ ເໝືອນກັບບຸກ
ຄົນທີ່ເປັນຂີ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ
ແລ້ວ ແລະຈົ່ງມອບອະໄວຍະ
ວະຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ
ເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອເປັນ
ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການຊອບທຳຕໍ່ໄປ.

14 ດ້ວຍວ່າຕໍ່ໄປຄວາມຜິດບາບ
ຈະບໍ່ມີອຳນາດເໜືອພວກເຈົ້າອີກ
ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້
ພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນ.

15 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈະເປັນຢ່າງ
ໃດຕໍ່ໄປ ພວກເຈົ້າຈະພາກັນ
ເຮັດຜິດບາບ ເພາະບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະ
ບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນຢ່າງນັ້ນ
ຫຼື. ພຣະເຈົ້າຊົງທ້າມ.

16 ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ຫຼືວ່າ ຖ້າ
ພວກເຈົ້າຍອມມອບຕົວເຈົ້າຮັບໃຊ້
ເຊື່ອຟັງຜູ້ໃດ ເຈົ້າກໍເປັນຂ້ອຍ
ຂ້າຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຊື່ອຟັງນັ້ນ ຄື
ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ

ທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ຫຼືເປັນ ຂ້ອຍຂ້າຂອງການເຊື່ອຟັງຈົນໄດ້ ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທຳກໍດີ.

17 ແຕ່ວ່າຈິ່ງໂມທະນາພຣະຄູນ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ເຈົ້າທັງຫຼາຍເຄີຍເປັນຂ້ອຍຂ້າ ຂອງຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ ພວກເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອຟັງຈາກຈິດໃຈ ຕໍ່ຫຼັກຄຳສອນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງ ມອບໄວ້ແກ່ພວກທ່ານແລ້ວ.

18 ແລະ ເມື່ອພວກເຈົ້າຖືກຊົງ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ ແລ້ວ ພວກເຈົ້າໄດ້ກັບກາຍມາ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບ ທຳ.

19 (ເຮົາຍົກເອົາຕົວຢ່າງມະນຸດ ມາກ່າວ ເພາະເຫດຄວາມບົກ ພ່ອງຢ່າງເນື້ອໜັງຂອງພວກເຈົ້າ) ເພາະເຈົ້າເຄີຍມອບອະໄວຍະວະ ຂອງພວກເຈົ້າເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງ ຄວາມຊົ່ວມົວໝອງແລະການອະ ທຳ ເພື່ອເຮັດການອະທຳສັນໃດ

ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈຶ່ງມອບອະໄວ ຍະວະຂອງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນ ຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທຳເປັນ ການສິ້ນສຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຖິງການ ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດສັນນັ້ນ.

20 ເພາະເມື່ອເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນ ຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບຢູ່ ນັ້ນ ຄວາມຊອບທຳກໍບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມ ຄອງພວກເຈົ້າ.

21 ຂະນະນັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ປະ ໂຫຍດອັນໃດ ໃນການເຫຼົ້ານັ້ນ ຊຶ່ງບັດນີ້ພວກເຈົ້າກໍລະອາຍ ດ້ວຍວ່າ ຜົນສຸດທ້າຍຂອງການ ເຫຼົ້ານັ້ນກໍຄື ຄວາມຕາຍ.

22 ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກຊົງ ໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຂ້ອຍ ຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ ແລະ ກາຍມາເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະ ເຈົ້າແລ້ວ ຜົນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບ ນັ້ນຄືຄວາມບໍລິສຸດ ແລະຜົນ ສຸດທ້າຍກໍຄືຊີວິດອັນຕະຫຼອດ ໄປເປັນນິດ.

ໂຮມ

23 ດ້ວຍວ່າຄຳຈ້າງຂອງຄວາມ
ຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່ຂອງ
ພຣະລາຊະທານອັນໂຜດມາແຕ່
ພຣະເຈົ້າກໍຄືຊີວິດອັນຕະຫຼອດ
ໄປເປັນນິດໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ
ເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ບົດທີ 7

1 ພວກພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ,
ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫຼື (ເຮົາກຳລັງເວົ້າ
ກັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກພຣະບັນຍັດແລ້ວ)
ວ່າພຣະບັນຍັດອັນໃດປົກຄອງ
ເໜືອມະນຸດກໍໃນຂະນະທີ່ເຂົາ
ຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.

2 ເພາະວ່າຍິ່ງທີ່ມີຜົວຍັງມີຊີວິດ
ຢູ່ນັ້ນ ຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ກົດພຣະບັນຍັດ
ຂອງຜົວເມຍ ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍ
ໄປ ຍິ່ງນັ້ນກໍພົ້ນຈາກກົດພຣະ
ບັນຍັດຂອງຜົວເມຍນັ້ນ.

3 ສັນນັ້ນຖ້າຍິ່ງນັ້ນແຕ່ງງານກັບ
ຊາຍອື່ນໃນເມື່ອຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່
ຍິ່ງນັ້ນກໍໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຍິ່ງຫຼິ້ນຊື່

ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍແລ້ວຍິ່ງນັ້ນກໍພົ້ນ
ຈາກກົດພຣະບັນຍັດຂອງຜົວ
ເມຍ ຖ້າແມ່ນຍິ່ງນັ້ນໄປແຕ່ງ
ງານກັບຊາຍອື່ນກໍບໍ່ມີຜິດໃນຖານ
ຫຼິ້ນຊື່.

4 ຢ່າງນັ້ນແຫຼະ, ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍ
ຂອງເຮົາເອີຍ ພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍ
ຕໍ່ພຣະບັນຍັດເໝືອນກັນ ໂດຍ
ທາງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ
ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ແຕ່ງງານກັບ
ຜູ້ອື່ນ ຄືພຣະອົງຜູ້ຖືກຊົງບັນ
ດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ເພື່ອ
ພວກເຮົາຈະໄດ້ເກີດຜົນຖວາຍແກ່
ພຣະເຈົ້າ.

5 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາຢູ່ຝ່າຍ
ເນື້ອໜັງ ຕັນຫາຊົ່ວທີ່ປາກົດ
ໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນ ໄດ້
ເຮັດໃຫ້ອະໄວຍະວະຂອງເຮົາ
ເກີດຜົນນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ.

6 ແຕ່ວ່າບັດນີ້ ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້
ພົ້ນຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວ ສິ່ງ
ທີ່ເຄີຍຜູກມັດພວກເຮົາໄວ້ເມື່ອ

ກ່ອນນັ້ນໄດ້ຕາຍແລ້ວ ເພື່ອເຮົາ ທັງຫຼາຍຈະບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດຕາມ ຢ່າງເກົ່າ ຄືຕາມຕົວອັກສອນໃນ ພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຈະໄດ້ບົວລະ ບັດຕາມຢ່າງໃໝ່ ຄືຕາມລັກສະ ນະພຣະວິນຍານ.

7 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະວ່າ ຢ່າງໃດ ພຣະບັນຍັດນັ້ນຄື ບາບ ຫຼື ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ເພາະວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມບາບ ເວັ້ນ ໄວ້ແຕ່ພຣະບັນຍັດບອກ ເພາະ ວ່າຖ້າພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ບອກວ່າ, “ຢ່າໂລບ” ເຮົາກໍຄົງບໍ່ຮູ້ວ່າ ຄວາມໂລບນັ້ນຄືອັນໃດ.

8 ແຕ່ວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຖື ເອົາຂໍ້ພຣະບັນຍັດເປັນຊ່ອງທາງ ໃຫ້ຕັ້ນຫາຊົ່ວທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນ ໃນຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະ ບັນຍັດ ຄວາມຜິດບາບກໍຕາຍ ເສຍແລ້ວ.

9 ເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຮົາກໍມີຊີວິດຢູ່ ໂດຍບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເມື່ອ

ພຣະບັນຍັດນັ້ນມາແລ້ວຄວາມ ຜິດບາບກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະເຮົາກໍ ຕາຍ.

10 ພຣະບັນຍັດຊົ່ງຊົງປະທານ ເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດນັ້ນ ກໍປາກົດ ແລ້ວວ່າເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງ ຕາຍ.

11 ເພາະວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ ຖືເອົາພຣະບັນຍັດເປັນຊ່ອງທາງ ລໍ້ລວງເຮົາ ແລະຂ້າເຮົາໃຫ້ຕາຍ ດ້ວຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ.

12 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ພຣະບັນຍັດຈຶ່ງ ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແລະຂໍ້ບັນຍັດກໍ ບໍລິສຸດທັງຍຸດຕິທຳແລະດີງາມ.

13 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວສິ່ງອັນດີໄດ້ ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້ເຮົາຫຼື ພຣະ ເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ແຕ່ວ່າຄວາມບາບ ເພື່ອຈະປາກົດວ່າເປັນຄວາມ ບາບ ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາຕາຍ ດ້ວຍສິ່ງອັນດີນັ້ນ ແລະດ້ວຍ ພຣະບັນຍັດນັ້ນຄວາມຜິດບາບ ຈຶ່ງໄດ້ປາກົດວ່າຊົ່ວຮ້າຍເຫຼືອເກີນ.

ໂຮມ

14 ເພາະພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະບັນຍັດນັ້ນເປັນຕາມພຣະ ວິນຍານ ແຕ່ວ່າເຮົານີ້ເປັນແຕ່ ເນື້ອໜັງຊຶ່ງຖືກຂາຍໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ ຄວາມຜິດບາບ.

15 ເພາະວ່າ, ການທີ່ເຮົາເຮັດຢູ່ ນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກເຮັດນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາ ກຽດຊຶ່ງນັ້ນ ເຮົາກັບຍັງເຮັດຢູ່.

16 ບັດນີ້ຖ້າເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ ປາດຖະໜາຈະເຮັດນັ້ນ ເຮົາກໍ ຍອມຮັບວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນດີ.

17 ສັນນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ແມ່ນເຮົາເປັນ ຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຜິດບາບ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ.

18 ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າໃນຕົວເຮົາ (ຄື ໃນເນື້ອກາຍຂອງເຮົາ) ບໍ່ມີການ ດີຈັກຢ່າງຢູ່ນຳ ເພາະວ່າເຈຕະ ນາດີນັ້ນເຮົາກໍມີຢູ່ ແຕ່ວ່າທີ່ຈະ ເຮັດການດີນັ້ນ ເຮົາກໍບໍ່ພົບ.

19 ດ້ວຍວ່າການດີຊຶ່ງເຮົາປາດ

ຖະໜາເຮັດນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແຕ່ການຊົ່ວທີ່ເຮົາບໍ່ປາດຖະໜາ ຈະເຮັດນັ້ນ ເຮົາກໍຍັງເຮັດຢູ່.

20 ຖ້າເຮົາຍັງເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ ປາດຖະໜາຈະເຮັດນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນ ຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນ ຄວາມບາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົາ ນັ້ນເປັນຜູ້ເຮັດ.

21 ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈິ່ງເຫັນວ່າເປັນ ກົດອັນໜຶ່ງ ຄືເມື່ອໃດເຮົາຕັ້ງໃຈ ຈະເຮັດການດີຄວາມຊົ່ວກໍມາ ຕັນເຮົາ.

22 ເພາະວ່າສ່ວນເລິກໃນໃຈ ຂອງເຮົານັ້ນ ກໍປິຕິຍົນດີໃນພຣະ ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.

23 ແຕ່ເຮົາເຫັນກົດອີກຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ມີຢູ່ໃນອະໄວຍະວະຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຕໍ່ສູ້ກັບກົດແຫ່ງຈິດໃຈຂອງ ເຮົາ ແລະຜູກເຮົາໄວ້ໃຕ້ບັງຄັບ ກົດແຫ່ງຄວາມຜິດບາບຊຶ່ງຢູ່ໃນ ອະໄວຍະວະຂອງເຮົາ.

24 ໂອ, ເຮົານີ້ຊ່າງເປັນຄົນທຸກ

ຍາກເຂັ້ມໃຈແທ້ໝໍ ໃຜແດ່ຈະ
ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍທີ່
ຕ້ອງຕາຍນີ້.

25 ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ
ຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ເຫດສັນນີ້
ດ້ວຍຈິດໃຈເຮົາກໍຍອມຮັບໃຊ້ຕາມ
ຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ວ່າ
ດ້ວຍເນື້ອໜັງຂອງເຮົາກໍເປັນ
ຂໍ້ອຍຂ້າຢູ່ໃຕ້ກົດແຫ່ງຄວາມຜິດ
ບາບ.

ບົດທີ 8

1 ບັດນີ້ການລົງໂທດຈິ່ງບໍ່ມີແກ່
ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ດໍາເນີນຕາມເນື້ອໜັງ ແຕ່
ຕາມພຣະວິນຍານ.

2 ເພາະວ່າກົດຂອງພຣະວິນຍານ
ແຫ່ງຊີວິດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ນັ້ນ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກກົດຂອງ
ຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມຕາຍ.

3 ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ພຣະບັນຍັດເຮັດ

ບໍ່ໄດ້ ເພາະເນື້ອກາຍເຮັດໃຫ້
ອ່ອນກໍາລັງເສຍ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້
ຊົງເຮັດແລ້ວໂດຍໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະ

ບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນສະພາບ
ເໝືອນເນື້ອກາຍທີ່ຜິດບາບແລະ
ເພາະຄວາມບາບພຣະອົງໄດ້ລົງ
ໂທດຄວາມບາບໃນເນື້ອໜັງ,

4 ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຊອບທໍາຂອງ
ພຣະບັນຍັດສໍາເລັດໃນຕົວພວກ
ເຮົາ ຜູ້ທີ່ບໍ່ດໍາເນີນຊີວິດຕາມ
ເນື້ອໜັງ ແຕ່ຕາມພຣະວິນຍານ.

5 ເພາະວ່າຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນ
ເນື້ອໜັງກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍ
ເນື້ອໜັງ ແຕ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່
ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງ
ທີ່ເປັນຝ່າຍພຣະວິນຍານ.

6 ດ້ວຍວ່າການໃສ່ໃຈຢູ່ກັບຝ່າຍ
ເນື້ອໜັງນັ້ນກໍຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່
ການໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍພຣະວິນຍານ
ນັ້ນກໍຄື ຊີວິດແລະສັນຕິສຸກ.

7 ເຫດວ່າການທີ່ໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍ
ເນື້ອໜັງນັ້ນກໍເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະ

ໂຮມ

ເຈົ້າ ເພາະບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ທີ່ຈິງ, ຈະຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບພຣະບັນ ຍັດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້.

8 ແລະ ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍ ເນື້ອໜັງຈະເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທ ພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້.

9 ອັນໜຶ່ງ, ຖ້າແມ່ນພຣະວິນ ຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ ໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເນື້ອໜັງແຕ່ ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານ ແຕ່ຖ້າຜູ້ ໃດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະ ຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ເປັນຂອງພຣະ ອົງ.

10 ແຕ່ຖ້າພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ໃນ ພວກເຈົ້າທັງຫຼາຍແລ້ວ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າເນື້ອຕົວຂອງພວກເຈົ້າ ຕາຍແລ້ວເພາະຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ພຣະວິນຍານຊົງມີຊີວິດເພາະ ຄວາມຊອບທຳ.

11 ຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະ

ອົງ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູ ຊົງຄົນພຣະຊົນນັ້ນ ຊົງສະຖິດຢູ່ ໃນພວກເຈົ້າ ພຣະອົງຜູ້ຊົງບັນ ດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຄົນ ພຣະຊົນແລ້ວນັ້ນ ກໍຈະຊົງບັນ ດານໃຫ້ກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງ ພວກເຈົ້າຄົນມີຊີວິດໃໝ່ ດ້ວຍ ລິດແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະ ອົງທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ.

12 ເຫດສະນັ້ນ ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍ ເອີຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນໜີ້ ແຕ່ ບໍ່ແມ່ນໜີ້ໃນທາງເນື້ອໜັງຊຶ່ງຕ້ອງ ດຳເນີນຊີວິດຕາມເນື້ອໜັງນັ້ນ.

13 ເພາະຖ້າເຈົ້າທັງຫຼາຍດຳເນີນ ຊີວິດຕາມຝ່າຍເນື້ອກາຍ ພວກ ເຈົ້າກໍຈະຕາຍ ແຕ່ຖ້າໂດຍພຣະ ວິນຍານພວກເຈົ້າໄດ້ປະທານການ ງານຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍເສຍແລ້ວ ເຈົ້າກໍຈະມີຊີວິດຢູ່.

14 ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນ ແຫຼະ, ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

15 ເຫດວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ຮັບ
ວິນຍານແຫ່ງການເປັນຂ້ອຍຂ້າ
ຊຶ່ງນຳໄປເຖິງຄວາມຢ້ານກົວອີກ
ແຕ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານ
ແຫ່ງການເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈຶ່ງໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍຮ້ອງເອີ້ນພຣະ
ເຈົ້າວ່າ, “ອັບບາ” ຄືພຣະບິດາ.

16 ຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງ
ຮ່ວມເປັນພະຍານກັບວິນຍານ
ຂອງເຮົາທັງຫຼາຍວ່າ ພວກເຮົາ
ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ແລະຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍເປັນບຸດ
ແລ້ວ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກ
ດ້ວຍ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍລະດົກຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍ
ລະດົກກັບພຣະຄຣິດ ຖ້າແມ່ນ
ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ທົນທຸກທໍລະມານ
ດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງນັ້ນພວກ
ເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າລາສີກັບ
ພຣະອົງເໝືອນກັນ.

18 ເພາະເຮົາຖືວ່າຄວາມທຸກ
ລຳບາກໃນສະໄໝປັດຈຸບັນນີ້ ບໍ່

ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາໄປປຽບກັບສະ
ຫງ່າລາສີທີ່ຈະເຜີຍໃຫ້ເຫັນ ໃນ
ເຮົາທັງຫຼາຍ.

19 ດ້ວຍວ່າສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງ
ແລ້ວມີຄວາມພຽນຄອຍຖ້າປາດ
ຖະໜາໃຫ້ບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະ
ເຈົ້າປາກົດ.

20 ເພາະວ່າສັບພະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ
ໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງອະນິຈັງ
ບໍ່ແມ່ນຕາມໃຈຊອບຂອງມັນເອງ
ແຕ່ວ່າເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າ
ຊົງໃຫ້ມັນຕົກຢູ່ນັ້ນດ້ວຍມີຄວາມ
ຫວັງໃຈວ່າ,

21 ສັບພະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະໄດ້ພົ້ນ
ຈາກອຳນາດຂອງຄວາມເຊື່ອມ
ສູນ ແລະຈະໄດ້ເຂົ້າໃນເສລີ
ພາບອັນຮຸ່ງເຮືອງແຫ່ງບຸດທັງຫຼາຍ
ຂອງພຣະເຈົ້າ.

22 ເຮົາທັງຫຼາຍຮູ້ຢູ່ວ່າສັບພະສິ່ງ
ທີ່ຊົງສ້າງມານັ້ນກໍກຳລັງໂອ່ຍຄາງ
ແລະ ເປັນທຸກເຈັບປວດດ້ວຍ
ກັນມາຈົນທຸກວັນນີ້.

ໂຮມ

23 ແລະບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາເອງຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານເປັນຜົນຫົວທີ່ ຕົວເຮົາເອງກໍເໝືອນກັນ ຍັງໂອ່ຍຄາງຄອຍຖ້າການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເປັນບຸດ ຄືການໄຖ່ແຫ່ງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ.

24 ເຫດວ່າເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ພົ້ນກໍເພາະດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ ແຕ່ຄວາມຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມຫວັງ ດ້ວຍວ່າໃຜແດ່ຈະຍັງຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຕົນເຫັນແລ້ວ.

25 ແຕ່ຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍຄອຍຫວັງໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມອິດທົນຄອຍຖ້າສິ່ງນັ້ນ.

26 ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນແຫຼະ, ພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຊູເຮົາທັງຫຼາຍເມື່ອພວກເຮົາອ່ອນກຳລັງລົງ ເພາະເຮົາທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະອ້ອນວອນຂໍສິ່ງໃດ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານຊົງ

ຊ່ອຍຂໍແທນພວກເຮົາ ດ້ວຍການໂອ່ຍຄາງຢ່າງຫາຄຳເວົ້າບໍ່ໄດ້.

27 ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງສອດສ່ອງຮູ້ໃຈມະນຸດ ກໍຊົງຊາບຄວາມນິກົດຂອງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຊົງອ້ອນວອນຂໍສຳລັບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕາມນ້ຳພຣະໂທພຣະອົງ.

28 ແລະພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າທຸກສິ່ງເກີດຂຶ້ນຮ່ວມເຂົ້າກັນແລ້ວເປັນຜົນຕີສຳລັບຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າ ຄືຄົນທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.

29 ດ້ວຍວ່າຄົນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຕາມແບບລັກສະນະແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອພຣະບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນບຸດກິກໃນຖ້ຳມາກາງພວກນ້ອງຫຼາຍຄົນ.

30 ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ
ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງເອີ້ນມາດ້ວຍ
ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນມານັ້ນ
ພຣະອົງກໍຊົງຖືເປັນຄົນຊອບທຳ
ແລະ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຖືວ່າເປັນ
ຄົນຊອບທຳນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງ
ໂຜດໃຫ້ມີສະຫງ່າລາສີດ້ວຍ.

31 ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເນື່ອງທັງຫຼາຍ
ຈະວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເລື່ອງເຫຼົ່າ
ນີ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍພວກ
ເຮົາ ໃຜຈະຕໍ່ສູ້ພວກເຮົາໄດ້.

32 ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ໄດ້ຊົງຫວງພຣະ
ບຸດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້
ຊົງປະທານພຣະບຸດນັ້ນໄວ້ເພື່ອ
ປະໂຫຍດແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ ຖ້າ
ເປັນດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດ
ປະທານສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ແກ່
ພວກເຮົາດ້ວຍກັນກັບພຣະບຸດ
ນັ້ນຫຼື.

33 ໃຜອາດຈະຟ້ອງຄົນທັງຫຼາຍ
ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ

ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຖືວ່າ
ເຮົາເປັນຜູ້ຊອບທຳແລ້ວ.

34 ໃຜຈະເປັນຜູ້ລົງໂທດອີກ
ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະ
ຊົນແລ້ວ ແລະຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະອົງ
ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຂວາພຣະທັດ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ,
ຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍ
ດ້ວຍ.

35 ໃຜຈະໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກ
ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຈະ
ເປັນຄວາມທຸກລຳບາກ, ຫຼື
ຄວາມທໍລະມານຈິດໃຈ, ຫຼືການ
ຂົ່ມເຫງ, ຫຼືການອິດຢາກ, ຫຼື
ການເປືອຍກາຍ, ຫຼືການຖືກ
ໂພຍໂພ, ຫຼືການຖືກຄົມດາບຫຼື.

36 ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ
ແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫັນແກ່ພຣະ
ອົງ ພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຖືກຂ້າ
ໝົດມື້ຈົນຄຳ ແລະຖືວ່າເປັນໂຕ
ແກະສຳລັບເອົາໄປຂ້າ.”

ໂຮມ

37 ແຕ່ວ່າໃນເຫດການທັງປວງ ເຫຼົ່ານີ້ພວກເຮົາກໍເປັນຜູ້ມີໄຊຊະນະຢູ່ຢ່າງເຫຼືອລື້ນ ດ້ວຍພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາທັງຫຼາຍນັ້ນ.

38 ເຫດວ່າເຮົາເຊື່ອຢ່າງໝັ້ນຄົງ ວ່າຄວາມຕາຍ ຫຼືຊີວິດກໍດີ, ເທວະດາ ຫຼືຜູ້ປົກຄອງກໍດີ, ຫຼືລິດເດດທັງຫຼາຍ, ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ດຽວນີ້ຫຼື ສິ່ງຈະມີມາໃນອະນາຄົດກໍດີ,

39 ຄວາມສູງ, ຫຼືຄວາມເລິກກໍດີ, ຫຼືສິ່ງອື່ນໃດທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງແລ້ວ ນັ້ນກໍດີ ກໍຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍນັ້ນ.

ບົດທີ 9

1 ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງໃນພຣະຄຣິດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າມຸສາ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຮົາກໍເປັນພະຍານຝ່າຍເຮົາດ້ວຍໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,

2 ວ່າເຮົາມີຄວາມທຸກໂສກໜັກ ແລະ ມີຄວາມເຈັບຮ້ອນໃຈບໍ່ຂາດ.

3 ເພາະເຮົາປາດຖະໜາຢາກໃຫ້ເຮົາເອງຖືກຊົງສາບແຊ່ງ ແລະ ຖືກຊົງຕັດຂາດຈາກພຣະຄຣິດ ເພາະເຫັນແກ່ພິນ້ອງຂອງເຮົາ ຄືຍາດຂອງເຮົາຕາມເນື້ອໜັງ.

4 ເພາະເຂົາເປັນຊົນຊາດອິດສະຣາເອັນ ໄດ້ຮັບການຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາ ເຂົາໄດ້ຮັບບັນດາພຣະສັນຍາ, ແລະການຊົງປະທານພຣະບັນຍັດ, ກັບການປົວລະບັດພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະສັນຍາທັງຫຼາຍ.

5 ພວກບັນພະບຸລຸດກໍເປັນຂອງເຂົາ ແລະຜູ້ຊົງຕາມເນື້ອໜັງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັງເກີດມາພຣະອົງຜູ້ຊົງຢູ່ເໜືອສິ່ງສາລະພັດ

ຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດອວຍ
ພຣະພອນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.
ອາແມນ.

6 ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ລົ້ມເຫຼວໄປ ເພາະວ່າເຂົາ
ທັງຫຼາຍທີ່ເກີດມາຈາກອິດສະຣາ
ເອັນນັ້ນ ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນຊາດ
ອິດສະຣາເອັນແທ້ທຸກຄົນ.

7 ແລະ ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດ
ຈາກເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ
ເປັນລູກແທ້ຂອງທ່ານ ແຕ່“ເຂົາ
ຈະເອີ້ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທາງ
ສາຍອີຊາກ.”

8 ໝາຍຄວາມວ່າຄົນທັງຫຼາຍທີ່
ເປັນລູກຂອງເນື້ອກາຍ, ຄົນເຫຼົ່າ
ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ລູກທັງຫຼາຍແຫ່ງພຣະສັນຍາ
ນັ້ນ ຈົ່ງຖືວ່າເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍ
ໄດ້.

9 ເພາະວ່າພຣະສັນຍາໄດ້ກ່າວ
ໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເນົາຈະມາໃນຍາມ
ນີ້ແລະນາງຊາຮາຈະມີລູກຊາຍ.”

10 ແລະບໍ່ແມ່ນແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ເມື່ອນາງເຮເບຂາໄດ້ມີທ້ອງກັບ
ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງດ້ວຍຄືກັບອີຊາກບັນ
ພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາ,

11 (ເຫດວ່າກ່ອນລູກທັງສອງໄດ້
ເກີດມາ ແລະຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດ
ການດີຫຼືການຊົ່ວ ເພື່ອພຣະປະ
ສົງໃນການຊົງເລືອກຜູ້ໜຶ່ງໄວ້ນັ້ນ
ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມ
ການປະຕິບັດ ແຕ່ເປັນໄປຕາມ
ພຣະອົງຊົງເອີ້ນ.)

12 ພຣະອົງຈົ່ງຊົງກ່າວແກ່ນາງ
ວ່າ, “ອ້າຍຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງ”

13 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະ
ຄຳພີວ່າ, “ຢາໂຄບນັ້ນເຮົາໄດ້
ຮັກ ແລະເອຊາວເຮົາໄດ້ຊັງ.”

14 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະ
ວ່າຢ່າງໃດ ຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງ
ຊອບທຳຫຼື. ພຣະເຈົ້າຊົງທ້າມ.

15 ເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂມ
ເຊວ່າ, “ເນົາປະສົງຈະກະລຸນາ
ຜູ້ໃດກໍຈະກະລຸນາຜູ້ນັ້ນ ແລະ

ໂຮມ

ເຮົາຢາກເມດຕາຜູ້ໃດກໍຈະເມດຕາຜູ້ນັ້ນ.”

16 ເພາະສັນນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕັ້ງໃຈ ຫຼືຄວາມພະຍາຍາມ ແຕ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ.

17 ເພາະພຣະຄໍາພິບອກແກ່ຟາໂຣວ່າ, “ເພາະເຫດນີ້ແຫຼະ, ເຮົາຈິ່ງໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສະແດງລິດຂອງເຮົາໃຫ້ປາກົດທາງຕົວເຈົ້າ ແລະເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງເຮົາປະກາດກ່າວໄປທົ່ວໂລກ.”

18 ເຫດດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງຈະກະລຸນາຜູ້ໃດກໍຈະຊົງກະລຸນາແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງປະສົງຈະໃຫ້ຜູ້ໃດມີໃຈແຂງກະດ້າງກໍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີໃຈແຂງກະດ້າງ.

19 ແລ້ວເຈົ້າຈະກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, “ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງພຣະອົງຈິ່ງຍັງຊົງຕິຕຽນ ເພາະວ່າຜູ້

ໃດຈະຂັດຂຶ້ນນໍ້າພຣະໄທຂອງພຣະອົງໄດ້.”

20 ແຕ່ວ່າມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດໜີ້ຈິ່ງຈະກ່າວໂຕ້ຕອບກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງທີ່ຖືກປັ້ນຈະກັບກ່າວແກ່ຜູ້ປັ້ນໄດ້ຫຼືວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈິ່ງປັ້ນຂ້ອຍຢ່າງນີ້.”

21 ຝ່າຍຊ່າງປັ້ນໝໍ້ບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເອົາດິນກ້ອນດຽວກັນມາປັ້ນເປັນພາຊະນະທີ່ມີກຽດອັນໜຶ່ງ ແລະ ເປັນພາຊະນະທີ່ບໍ່ມີກຽດອັນໜຶ່ງຫຼື.

22 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງຈະສະແດງພຣະພິໂລດ ແລະຊົງໃຫ້ລິດເດດຂອງພຣະອົງປາກົດ ຈິ່ງຊົງອິດກັນພຣະໄທໄວ້ດົນນານຕໍ່ພວກເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນພາຊະນະອັນສົມຄວນແກ່ພຣະພິໂລດ ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສໍາລັບຄວາມຈິບຫາຍ,

23 ແລະ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມສະຫງ່າລາສີອັນອຸດົມຂອງ

ພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພາ
ຊະນະແຫ່ງຄວາມເມດຕາ ຊຶ່ງ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ກ່ອນໃຫ້
ສົມກັບພຣະສະຫງ່າລາສີນັ້ນ.

24 ຄືເຮົາທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້
ຊົງເອີ້ນມາແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນຊົງເອີ້ນ
ຈາກພວກຍິ່ວພວກດຽວ ແຕ່
ຈາກພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ.

25 ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້
ໃນພຣະຄຳໂອຊີຢາວ່າ, “ເຮົາ
ຈະເອີ້ນເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າພົນລະ
ເມືອງຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນ
ບໍ່ໄດ້ເປັນພົນລະເມືອງຂອງເຮົາ
ແລະເຮົາຈະເອີ້ນວ່າເປັນຍິງທີ່
ຮັກ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນຍິງ
ທີ່ຮັກ.

26 ແລະ ໃນບ່ອນທີ່ຊົງກ່າວແກ່
ເຂົາວ່າ ‘ເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ແມ່ນພົນ
ລະເມືອງຂອງເຮົາ’ ໃນບ່ອນນັ້ນ
ແຫຼະ, ເຂົາຈະໄດ້ຊື່ວ່າເປັນບຸດ
ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົມຢູ່.”

27 ແລະ ເອຊາຢາໄດ້ຮ້ອງປະ

ກາດເລື່ອງພວກອິດສະຣາເອັນ
ວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າຈຳນວນພວກ
ລູກຂອງອິດສະຣາເອັນຈະມີ
ຫຼາຍເໝືອນເມັດຊາຍທີ່ທະເລ
ແຕ່ຜູ້ທີ່ລອດພື້ນນັ້ນຈະມີຈຳ
ນວນໜ້ອຍ.

28 ດ້ວຍວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້
ການນັ້ນສຳເລັດ ຈະຊົງໃຫ້ສຳ
ເລັດໂດຍໄວໃນຄວາມຊອບທຳ
ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະ
ໃຫ້ການນັ້ນສຳເລັດໂດຍໄວເທິງ
ແຜ່ນດິນໂລກ.”

29 ແລະຕາມທີ່ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວ
ໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຜູ້
ຊົງເປັນຈອມພົນບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້
ພວກເຮົາມີເຂື່ອສາຍເຫຼືອຢູ່ ເຮົາ
ທັງຫຼາຍກໍຈະກາຍເປັນເໝືອນ
ເມືອງໂຊໂດມ ແລະຈະເປັນ
ເໝືອນເມືອງໂກໂມຣາແລ້ວ.”

30 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກ
ເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າພວກ
ຕ່າງຊາດທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ

ໂຣມ

ຄວາມຊອບທຳກໍຍັງໄດ້ຮັບຄວາມ
ຊອບທຳ ຄືຄວາມຊອບທຳທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ.

31 ແຕ່ພວກອິດສະຣາເອັນທີ່ໄດ້
ສະແຫວງຫາພຣະບັນຍັດແຫ່ງ
ຄວາມຊອບທຳ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸ
ຕາມພຣະບັນຍັດແຫ່ງຄວາມ
ຊອບທຳນັ້ນ.

32 ເປັນເພາະເຫດໃດ ເພາະ
ເຫດວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ສະແຫວງຫາ
ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ໄດ້ສະ
ແຫວງຫາດ້ວຍການປະຕິບັດ
ຕາມພຣະບັນຍັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງ
ຕຳສະດຸດກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ສະດຸດ
ນັ້ນ.

33 ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳ
ພີວ່າ, “ນີ້ແຫຼະ, ຮົາໄດ້ວາງຫີນ
ກ້ອນໜຶ່ງໄວ້ໃນເມືອງຊີໂອນເປັນ
ກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ຕຳສະດຸດ ຄືກ້ອນ
ຫີນທີ່ໃຫ້ລົ້ມລົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມ
ອັບອາຍ.”

ບົດທີ 10

1 ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ຄວາມ
ປາດຖະໜາໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ
ແລະ ຄຳອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ເພື່ອຊາວອິດສະຣາເອັນນັ້ນ ຄື
ຂໍເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ພົ້ນ.

2 ເຮົາເປັນພະຍານໃຫ້ພວກເຂົາ
ວ່າ ພວກເຂົາມີໃຈຮ້ອນຮົນທີ່ຈະ
ປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ເປັນ
ໄປຕາມຄວາມຮູ້.

3 ດ້ວຍວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມ
ຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້
ພະຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຊອບທຳ
ຂອງຕົນເອງຂຶ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມ
ຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມຊອບທຳ ທີ່ມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າ.

4 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຊົງເປັນຈຸດ
ຈົບຂອງພຣະບັນຍັດ ເພື່ອເປັນ
ຄວາມຊອບທຳແກ່ໃຫ້ທຸກຄົນທີ່
ເຊື່ອ.

5 ໂມເຊໄດ້ພັນລະນາຄວາມ
ຊອບທຳຊຶ່ງມີພຣະບັນຍັດເປັນ

ຫຼັກວ່າ, “ຄົນໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມ
ກໍຈະໄດ້ຊີວິດດ້ວຍການປະຕິບັດ
ນັ້ນ.”

6 ແຕ່ຄວາມຊອບທຳຂຶ້ນມີຄວາມ
ເຊື່ອເປັນຫຼັກກຳກ່າວໄວ້ຢ່າງນີ້ວ່າ,
“ຢ່າພິກໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ ‘ໃຜ
ຈະຂຶ້ນເມືອຟ້າສະຫວັນ’” (ຄືຈະ
ນຳພຣະຄຣິດລົງມາຈາກເບື້ອງ
ເທິງ).

7 ຫຼື ‘ໃຜຈະລົງໄປໃນເຫວເລິກ’
(ຄືຈະນຳພຣະຄຣິດຂຶ້ນມາຈາກ
ຕາຍ).

8 ແຕ່ຄຳນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າຢ່າງໃດ
ກໍໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຖ້ອຍຄຳນັ້ນຢູ່
ໃກ້ເຈົ້າ ຢູ່ໃນປາກ ແລະຢູ່ໃນ
ໃຈຂອງເຈົ້າ” ຄືຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວ
ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ທີ່ພວກເຮົາ
ປະກາດຢູ່ນັ້ນ.

9 ຄືວ່າຖ້າເຈົ້າຈະຍອມຮັບດ້ວຍ
ປາກຂອງເຈົ້າວ່າ, “ພຣະເຢຊູຊົງ
ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະ
ເຊື່ອໃນຈິດໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້

ຊົງໂຜດບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງ
ຄົນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວເຈົ້າກໍ
ຈະໄດ້ພື້ນ.

10 ເພາະວ່າມະນຸດໄດ້ເຊື່ອດ້ວຍ
ໃຈຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ຖືວ່າເປັນຄົນ
ຊອບທຳ ແລະຍອມຮັບດ້ວຍ
ປາກຈຶ່ງເຖິງຄວາມພື້ນ.

11 ເພາະຂໍ້ພຣະຄຳພິກ່າວໄວ້
ວ່າ, “ບຸກຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ອົງ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ.”

12 ເຫດວ່າພວກຢິວ ແລະພວກ
ຕ່າງຊາດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຖື
ວ່າຕ່າງກັນ ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າອົງດຽວຊົງເປັນອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຄົນທັງປວງແລະ
ຊົງໂຜດຢ່າງບໍລິບູນແກ່ຄົນທັງປວງ
ທີ່ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ.

13 ເພາະວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ຮ້ອງ
ອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກໍຈະໄດ້ພື້ນ.”

14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະ
ອົງນັ້ນ ເຂົາຈະທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ

ໂຮມ

ໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຍິນ ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງນັ້ນ ຈະເຊື່ອ ໃນພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຖ້າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດປະກາດໃຫ້ເຂົາຟັງ ເຂົາ ຈະໄດ້ຍິນເຖິງເລື່ອງພຣະອົງໄດ້ ຢ່າງໃດ.

15 ແລະ ຖ້າບໍ່ມີໃຜໃຊ້ເຂົາໄປ ເຂົາຈະໄປປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ ດັ່ງທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ ແລ້ວວ່າ, “ຕົນຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງສັນຕິ ສຸກ ແລະນຳຂ່າວດີແຫ່ງສິ່ງອັນ ປະເສີດກົງດງາມປານໃດໝໍ.”

16 ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ເຊື່ອຟັງ ຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເພາະເອຊາຢາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ ເອີຍ, ມີໃຜແດ່ໜໍໄດ້ເຊື່ອຕາມທີ່ ເຂົາໄດ້ຍິນຈາກພວກເຮົານັ້ນ.”

17 ດັ່ງນັ້ນຄວາມເຊື່ອເກີດຂຶ້ນ ໄດ້ ກໍເພາະການໄດ້ຍິນ ແລະ ການໄດ້ຍິນເກີດຂຶ້ນເພາະການ ປະກາດພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

18 ແຕ່ເຮົາຖາມວ່າ, “ເຂົາບໍ່ໄດ້ ຍິນຫຼື” ແທ້ຈິງເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ, “ສຽງຂອງເຂົາໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວແຜ່ນ ດິນໂລກ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ ກໍເຖິງທີ່ສຸດພິພົບໂລກ.”

19 ຝ່າຍເຮົາຖາມອີກວ່າ, “ພວກ ອິດສະຣາເອັນບໍ່ໄດ້ຮູ້ຫຼື” ຕອນ ຕົ້ນ, ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະ ຍົວະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍອິດສາຊົນ ຊາດທີ່ຍັງບໍ່ເປັນປະເທດ ເຮົາ ຈະຍົວະໃຫ້ເຈົ້າເຄື່ອງແຄ້ນປະ ເທດທີ່ເປັນຊົນຊາດໂງ່.”

20 ແລ້ວເອຊາຢາກ້າກ່າວວ່າ, “ ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແຫວງ ຫາເຮົາໄດ້ພົບເຮົາ ແລະເຮົາ ໄດ້ປາກົດແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖາມຫາ ເຮົາ. ”

21 ແຕ່ເພິ່ນກ່າວເຖິງພວກອິດ ສະຣາເອັນວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນມີ ຂອງເຮົາອອກຕະຫຼອດມື້ຄອຍ ຮັບໄພ່ພົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ຟັງ ແລະດີ້ດ້ານ.”

ບົດທີ 11

1 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈຶ່ງ
ຖາມວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະຖົມ
ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງແລ້ວຫຼື”
ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ເພາະເຮົາເອງ
ກໍເປັນຊົນຊາດອິດສະຣາເອັນ,
ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ
ໃນຕະກຸນເປັນຢະມິນ.

2 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງລະຖົມໄພ່
ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງ
ຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນແລ້ວ ເຈົ້າທັງ
ຫຼາຍບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຊຶ່ງໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນ
ພຣະຄຳພີທີ່ກ່າວເຖິງເອລີຢານັ້ນ
ຫຼື ເພິ່ນໄດ້ອ້ອນວອນກ່າວໂທດ
ຂອງພວກອິດສະຣາເອັນຕໍ່ພຣະ
ເຈົ້າວ່າ,

3 “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ພວກເຂົາ
ໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ
ຂອງພຣະອົງ ແທ່ນບູຊາຂອງ
ພຣະອົງເຂົາກໍໄດ້ຂຸດທຳລາຍລົງ
ເສຍແລ້ວ ເຫຼືອຢູ່ແຕ່ຂ້າພຣະອົງ
ຜູ້ດຽວ ແລະພວກເຂົາກຳລັງ

ຊອກຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະປະທານ
ຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງ.”

4 ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງຕອບເພິ່ນ
ວ່າຢ່າງໃດ ກໍຊົງຕອບຢ່າງນີ້ວ່າ,
“ເຮົາຍັງມີຄົນເຫຼືອຢູ່ສຳລັບເຮົາ
ເຈັດພັນຄົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸເຂົ້າລົງ
ຂາບໄຫວ້ຮູບບາອານ.”

5 ດັ່ງນັ້ນແຫຼະ, ບັດນີ້ກໍຍັງມີ
ພວກທີ່ເຫຼືອຢູ່ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າ
ໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ດ້ວຍພຣະຄຸນ.

6 ແຕ່ຖ້າເປັນທາງພຣະຄຸນກໍບໍ່
ເປັນທາງການປະຕິບັດອີກຕໍ່ໄປ
ບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະຄຸນກໍບໍ່ເປັນ
ພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ຖ້າເປັນ
ທາງການປະຕິບັດ ພຣະຄຸນກໍ
ບໍ່ເປັນພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ ບໍ່ດັ່ງ
ນັ້ນແລ້ວ ການປະຕິບັດກໍບໍ່ເປັນ
ການປະຕິບັດອີກຕໍ່ໄປ.

7 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດ
ພວກອິດສະຣາເອັນບໍ່ໄດ້ພົບສິ່ງ
ທີ່ເຂົາຊອກຫານັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພຣະ
ເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນເປັນຜູ້ໄດ້

ໂຮມ

ພົບ ແລະນອກຈາກນັ້ນກໍແມ່ນ
ຄົນທີ່ຖືກຊົງໃຫ້ເປັນຕາບອດ.

8 (ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະ
ຄຳພີວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະ
ທານວິນຍານທີ່ເຫງົາຫຼັບ, ປະ
ທານຕາທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະຫູທີ່
ຟັງບໍ່ໄດ້ຍົນໃຫ້ແກ່ເຂົາ”) ຈົນ
ເຖິງທຸກວັນນີ້.”

9 ແລະດາວິດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍຊົງ
ໃຫ້ໂຕະອາຫານຂອງເຂົາເກີດ
ເປັນບ້ວງແຮ້ວແລະເຄື່ອງຈັບເຂົາ
ເອງ ເປັນສິ່ງໃຫ້ສະດຸດໃຈແລະ
ເປັນສິ່ງນຳຕອບສະໜອງແກ່ເຂົາ,
10 ຂໍຊົງໃຫ້ຕາຂອງເຂົາມືດມົວ
ໄປ ເພື່ອພວກເຂົາຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ແລະ ໃຫ້ຫຼັງຂອງພວກເຂົາກ່ອມ
ລົງຢູ່ສະເໝີ.”

11 ເຮົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ເມື່ອພວກ
ອິດສະຣາເອັນໄດ້ຕຳສະດຸດນັ້ນ
ເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງເສຍໄປແລ້ວຫຼື”
ພຣະເຈົ້າຊົງຫ້າມ. ແຕ່ດ້ວຍການ
ພະລາດລົ້ມຂອງເຂົານັ້ນ ຄວາມ

ພົ້ນຈຶ່ງມາເຖິງພວກຕ່າງຊາດ
ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ພວກອິດສະຣາ
ເອັນມີໃຈຫົງຫວງຂຶ້ນ.

12 ແຕ່ຖ້າການພະລາດລົ້ມຂອງ
ເຂົານັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ທັງໂລກເກີດ
ຄວາມສົມບູນຂຶ້ນ ແລະຖ້າ
ຄວາມບົກພ່ອງຂອງເຂົາເປັນ
ເຫດໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເກີດຄວາມ
ສົມບູນຂຶ້ນ ຫາກໄດ້ເຂົາເພີ່ມເຂົ້າ
ມາດ້ວຍ ຈະດີຫຼາຍເທົ່າໃດໝໍ.

13 ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າທີ່
ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ ເພາະເຮົາ
ເປັນອັກຄະສາວິກທີ່ມາຍັງຊາວ
ຕ່າງຊາດ ເຮົາຈຶ່ງຍົກຍ້ອງໜ້າທີ່
ຂອງເຮົາ.

14 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊັກຊວນ
ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ຈະ
ເປັນວິທີໃດກໍຕາມສຸດແລ້ວແຕ່
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເກີດຄວາມເຫົງສາ
ແລະຊ່ອຍບາງຄົນໃນພວກເຂົາ
ໃຫ້ໄດ້ພົ້ນ.

15 ເພາະວ່າຖ້າການທີ່ເພື່ອນ

ຮ່ວມຂາດຂອງເຮົາຖືກພຣະເຈົ້າ
ຊົງປະຖິ້ມ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງ
ໂລກກັບຄືນດີກັບພຣະອົງ ການ
ທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບເຂົ້າກັບຄືນມາ
ອີກນັ້ນ ກໍເປັນເໝືອນກັບວ່າ
ເຂົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະກັບ
ຄືນມາໃໝ່.

16 ຖ້າເຂົ້າຈີ່ກ້ອນທຳອິດບໍລິສຸດ
ແປ້ງນວດທັງອ່າງກໍບໍລິສຸດດ້ວຍ
ແລະຖ້າຮາກບໍລິສຸດ ກິ່ງທັງໝົດ
ກໍບໍລິສຸດດ້ວຍ.

17 ແຕ່ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຫັກບາງ
ກິ່ງອອກເສຍແລ້ວ, ແລະໄດ້ຊົງ
ໂຜດນຳເຈົ້າຜູ້ເປັນກິ່ງຕົ້ນໝາກ
ກອກເທດປ່າ ມາຕໍ່ໃສ່ແທນກິ່ງ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມສ່ວນ
ຮັບນ້ຳລ້ຽງອັນບໍລິບູນຈາກຮາກ
ຕົ້ນກອກນັ້ນ,

18 ແລ້ວເຈົ້າກໍຢາອວດດີຕໍ່ກິ່ງ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ຖ້າເຈົ້າອວດດີກໍບໍ່ແມ່ນ
ວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຮາກ ແຕ່ແມ່ນ
ຮາກທີ່ລ້ຽງເຈົ້າ.

19 ເຈົ້າຄົງຈະເວົ້າວ່າ, “ກິ່ງເຫຼົ່າ
ນັ້ນໄດ້ຊົງຫັກອອກເສຍກໍເພື່ອ
ຈະໄດ້ຊົງຕໍ່ຂ້ອຍໄວ້.”

20 ກໍຖືກແລ້ວ ທີ່ເຂົາຖືກຊົງຫັກ
ອອກກໍເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ທີ່
ເຈົ້າຢູ່ໄດ້ກໍເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນຢ່າຊູ່
ຈອງຫອງ ແຕ່ຈົ່ງຍຳເກງ.

21 ເພາະວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງ
ໂຜດລະເວັ້ນກິ່ງຕາມທຳມະຊາດ
ເຫຼົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດ
ລະເວັ້ນເຈົ້າເໝືອນກັນ.

22 ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ຈົ່ງພິຈາລະນາ
ເບິ່ງພຣະເມດຕາ ແລະຄວາມ
ເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະອົງ
ຊົງເຄັ່ງຄັດກັບຄືນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຫຼົງ
ຜິດໄປ ແຕ່ພຣະອົງຊົງພຣະເມດ
ຕາເຈົ້າ ຖ້າວ່າເຈົ້າຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນ
ຄວາມເມດຕານັ້ນຕໍ່ໄປ ບໍ່ດັ່ງ
ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າກໍຈະຊົງຫັກເຈົ້າ
ອອກເສຍເໝືອນກັນ.

23 ສ່ວນເຂົາທັງຫຼາຍນັ້ນ ຖ້າ

ໂຮມ

ເຂົາບໍ່ດີ້ດ້ານຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຕໍ່
ໄປ ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຊົງຕໍ່ກິ່ງ
ເຂົ້າໄດ້ໃໝ່ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າ
ຊົງລິດສາມາດທີ່ຈະຊົງໂຜດໃຫ້
ເຂົາຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າອີກໄດ້.

24 ດ້ວຍວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕັດ
ເຈົ້າອອກຈາກຕົ້ນໝາກກອກ
ປ່າທີ່ເປັນໄມ້ປ່າຕາມທຳມະຊາດ
ແລະ ຊົງນຳມາຕໍ່ເຂົ້າກັບຕົ້ນ
ກອກພັນດີ ຊົງຜິດທຳມະຊາດ
ຂອງມັນແລ້ວ ການທີ່ຈະເອົາ
ກິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເປັນກິ່ງຕາມທຳມະ
ຊາດມາຕໍ່ເຂົ້າຕົ້ນມັນເອງກໍຈະ
ງ່າຍກວ່ານັ້ນຫຼາຍເທົ່າໃດໝໍ.

25 ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ເຮົາ
ຍ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຕົວເປັນຜູ້
ສະຫຼາດຮູ້ ຈິ່ງຢາກໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້
ຄວາມອັນເລິກລັບນີ້ ຄືເລື່ອງທີ່
ບາງຄົນໃນພວກອິດສະຣາເອັນ
ໄດ້ຕາບອດໄປພໍ່ໄລຍະໜຶ່ງ ຈົນ
ເຮັດໃຫ້ພວກຕ່າງຊາດມາຄົບ
ຈຳນວນແລ້ວ.

26 ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກອິດສະຣາ
ເອັນທັງໝົດຈິ່ງຈະໄດ້ພົ້ນ ດັ່ງ
ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ,
“ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈະສະ
ເດັດມາຈາກເມືອງຊີໂອນ ພຣະ
ອົງຈະຊົງລຶບລ້າງສິ່ງອະທຳໃຫ້
ໝົດໄປຈາກຢາໂຄບ.

27 ແລະ ອັນນີ້ແຫຼະ, ຈະເປັນຄຳ
ສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາ ເມື່ອ
ເຮົາຈະຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງ
ເຂົາອອກໄປເສຍ.”

28 ຖ້າຈະວ່າຕາມຂ່າວປະເສີດ
ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍເປັນສັດຕູເພື່ອປະ
ໂຫຍດຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າຈະ
ວ່າຕາມການຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນເຂົາ
ກໍເປັນທີ່ຊົງຮັກເນື່ອງຈາກບັນພະ
ບຸລຸດຂອງເຂົາ.

29 ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງ
ກັບພຣະໄທ ໃນການທີ່ໄດ້ຊົງໃຫ້
ຂອງພຣະລາຊະທານ ແລະການ
ຊົງເລືອກໄວ້.

30 ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍເໝືອນກັນ

ໂຮມ

ເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ
ເພາະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງເຂົາ
ເຫຼົ່ານັ້ນສັນໃດ,

31 ບັດນີ້ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ
ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະເມດ
ຕາ ຜ່ານທາງຄວາມເມດຕາ
ຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍສັນນັ້ນ.

32 ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮວບ
ຮວມຄົນທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມ
ບໍ່ເຊື່ອ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງເມດຕາ
ແກ່ເຂົາທຸກຄົນ.

33 ໂອ ຊັບສົມບັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ມີຫຼວງຫຼາຍປານໃດໝໍ ພຣະປັນ
ຍາທັງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງພຣະອົງ
ກໍເລິກລັບເທົ່າໃດ ຂໍ້ຕັດສິນຂອງ
ພຣະອົງນັ້ນກໍເຫຼືອທີ່ຈະຢັ່ງຮູ້ໄດ້
ແລະ ວິທີທາງຂອງພຣະອົງກໍ
ເຫຼືອວິໄສທີ່ຈະຄົ້ນຄວ້າໄດ້.

34 “ເພາະວ່າໃຜໜໍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະ
ໂທຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືໃຜໜໍເປັນ
ທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງ.

35 ຫຼືໃຜໜໍໄດ້ຖວາຍສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງ
ໃດແກ່ພຣະອົງ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງ
ຈະຊົງປະທານຕອບແທນແກ່ຕົນ.”

36 ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາລະພັດກໍເປັນ
ມາຈາກພຣະອົງ, ດ້ວຍພຣະອົງ,
ແລະເພື່ອພຣະອົງ ຂໍພຣະກຽດ
ຕິຍົດຈົ່ງມີແດ່ພຣະອົງສືບ ໆ ໄປ
ເປັນນິດ. ອາແມນ.

ບົດທີ 12

1 ເຫດສັນນັ້ນ ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍ
ເອີຍ, ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະເມດຕາ
ກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງ
ຊັກຊວນພວກເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຮ່າງ
ກາຍຂອງພວກເຈົ້າແກ່ພຣະອົງ
ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ,
ເປັນອັນບໍລິສຸດ, ແລະເປັນທີ່
ຊອບພຣະໂທພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນ
ການບົວລະບັດອັນສົມຄວນຂອງ
ເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

2 ແລະຢ່າດຳເນີນຕາມຢ່າງຊາວ
ໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປຸງນ

ໂຮມ

ແປງຈິດໃຈເສຍໃໝ່ ເພື່ອເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍຈະໄດ້ຮູ້ນ້ຳພຣະໄທຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ,
ອັນໃດເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທ ແລະ
ອັນໃດດີທີ່ສຸດ.

3 ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ທຸກຄົນໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່
ເຮົາແລ້ວວ່າ ຢ່າຄິດຖືຕົວເກີນ
ທີ່ຕົນຄວນຈະຄິດນັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງ
ຄິດໃຫ້ພໍສົມກັບຂະໜາດແຫ່ງ
ຄວາມເຊື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດ
ປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ.

4 ເພາະວ່າໃນຮ່າງກາຍອັນດຽວ
ນັ້ນເຮົາມີອະໄວຍະວະຫຼາຍຢ່າງ
ແລະ ອະໄວຍະວະເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ
ໜ້າທີ່ຢ່າງດຽວກັນສັນໃດ,

5 ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຫຼາຍຄົນກໍຍັງ
ເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວໃນພຣະ
ຄຣິດ ແລະເປັນອະໄວຍະວະແກ່
ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ.

6 ແລະ ເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຂອງ
ພຣະລາຊະທານຕ່າງໆກັນ ຕາມ
ພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດປະທານ
ແກ່ພວກເຮົາ ຄືຖ້າເປັນການປະ
ກາດພຣະຄຳກໍຈົ່ງປະກາດຕາມ
ຂະໜາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.

7 ຖ້າເປັນການຮັບໃຊ້ ກໍຈົ່ງຮັບ
ໃຊ້ ຖ້າເປັນການສັ່ງສອນ ກໍຈົ່ງ
ສັ່ງສອນ.

8 ຖ້າເປັນການເຕືອນສະຕິ ກໍຈົ່ງ
ເຕືອນສະຕິ ຖ້າເປັນການບໍລິ
ຈາກກໍຈົ່ງບໍລິຈາກດ້ວຍໃຈກ້ວາງ
ຂວາງ ຜູ້ປົກຄອງກໍຈົ່ງປົກຄອງ
ດ້ວຍເອົາໃຈໃສ່ ຜູ້ທີ່ສະແດງ
ຄວາມເມດຕາກໍຈົ່ງສະແດງດ້ວຍ
ໃຈຍິນດີ.

9 ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ ຈົ່ງກຽດຊັງ
ສິ່ງຊົ່ວ ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ດີ.

10 ຈົ່ງຮັກກັນເໝືອນສັນພັນໜຶ່ງ
ສ່ວນການທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ກັນແລະ
ກັນນັ້ນຈົ່ງຖືວ່າຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນ.

11 ຢ່າຂັດຄ້ານ ແຕ່ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່

ຈົ່ງມີຈິດໃຈຮ້ອນຮິນດ້ວຍພຣະ
ວິນຍານ ຈົ່ງບົວລະບັດອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

12 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມ
ຫວັງ ຈົ່ງອິດທິນຕໍ່ຄວາມຍາກ
ລຳບາກ ຈົ່ງພົ້ນເອົາໃຈໃສ່ໃນ
ການໄຫວ້ວອນ.

13 ຈົ່ງຊ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ເມື່ອເຂົາຂັດສົນ ຈົ່ງຕ້ອນຮັບ
ແຂກດ້ວຍໃຈເຫຼື້ອມໃສ.

14 ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ຄົນທີ່ຂົ່ມ
ເຫງເຈົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ພອນ ຢ່າປ້ອຍ
ດ່າ.

15 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ມີ
ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຈົ່ງຮ້ອງໄທ້
ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄທ້.

16 ຈົ່ງເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ
ຢ່າຄິດໃຫຍ່ໄຜ່ສູງ ແຕ່ຈົ່ງຮັບຮູ້
ຄົນສາມັນຕ່ຳຕ້ອຍ ຢ່າຖືຕົວວ່າ
ເປັນຜູ້ສະຫຼາດ.

17 ຢ່າເຮັດຊົ່ວຕອບແທນການ
ຊົ່ວແກ່ຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດ ແຕ່ຈົ່ງພະຍາ

ຍາມເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ທຸກຄົນເຫັນ
ວ່າດີ.

18 ຖ້າເປັນໄດ້ໃນເລື່ອງທີ່ຂຶ້ນຢູ່
ກັບພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສະ
ຫງົບສຸກກັບຄົນທັງປວງ.

19 ພວກທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ,
ຢ່າແກ້ແຄ້ນ ແຕ່ຈົ່ງມອບການ
ນັ້ນໄວ້ແກ່ພຣະພິໂລດ ດ້ວຍວ່າ
ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແລ້ວ
ວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວ
ວ່າ, ‘ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸລະ
ຂອງເຮົາ ເຮົາເອງຈະເປັນຜູ້
ຕອບແທນ.’”

20 ເຫດສະນັ້ນ “ຖ້າສັດຕູຂອງ
ເຈົ້າຢາກເຂົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາກິນ ຖ້າ
ຢາກນ້ຳ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາດື່ມ ເພາະ
ວ່າຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນ ເປັນການກອງ
ຖ່ານໄຟແດງໃສ່ໄວ້ເທິງຫົວຂອງ
ເຂົາ.”

21 ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໄດ້ຊະນະ
ເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງຊະນະຄວາມຊົ່ວ
ດ້ວຍຄວາມດີ.

ບົດທີ 13

1 ທຸກຄົນຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້
ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີ
ອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນ
ກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ.

2 ເຫດສັນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນອຳ
ນາດນັ້ນ ກໍຂັດຂຶ້ນຜູ້ຊົງພຣະເຈົ້າ
ຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນ
ນັ້ນຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ.

3 ເພາະວ່າ ຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ເປັນ
ໜ້າຢ້ານສຳລັບຄົນທີ່ເຮັດການ
ດີ ແຕ່ເປັນໜ້າຢ້ານສຳລັບຄົນ
ທີ່ເຮັດຊົ່ວ ເຈົ້າບໍ່ຢາກຢ້ານຜູ້ທີ່
ມີອຳນາດຫຼື ຖ້າດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເຮັດ
ແຕ່ການດີ ແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບ
ຄຳສັນລະເສີນຈາກຜູ້ມີອຳນາດ
ນັ້ນ.

4 ເພາະວ່າ ຜູ້ປົກຄອງນັ້ນເປັນຜູ້
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ປະ
ໂຫຍດແກ່ເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດ
ການຊົ່ວຈົ່ງຢ້ານ ເພາະວ່າຜູ້ປົກ

ຄອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືດາບໄວ້ຊຶ່ງເພິ່ນ
ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເປັນ
ຜູ້ໃຊ້ຄວາມຮ້າຍຂາດແທນພຣະ
ເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ.

5 ເຫດສັນນັ້ນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຢູ່ໃຕ້
ບັງຄັບບັນຊາບໍ່ແມ່ນເພາະເຫັນແກ່
ພຣະພິໂລດແຕ່ສິ່ງດຽວ ແຕ່ເພາະ
ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບດ້ວຍ.

6 ເພາະເຫດຜົນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນ
ເຈົ້າຈົ່ງໄດ້ເສຍສ່ວຍສາອາກອນ
ດ້ວຍວ່າ ຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນເປັນຜູ້
ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະປະ
ຕິບັດໜ້າທີ່ນີ້ຢູ່.

7 ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມທີ່
ເຂົາຄວນໄດ້ຮັບ ສ່ວຍສາອາ
ກອນຄວນໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ
ພາສີຄວນເສຍໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່
ຜູ້ນັ້ນ ຄວາມຢາກເກງຄວນມີແກ່
ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ກຽດຕິຍົດ
ຄວນມີແກ່ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ.

8 ຢ່າເປັນໜີ້ສິ່ງໃດແກ່ໃຜນອກ
ຈາກຄວາມຮັກຊຶ່ງມີຕໍ່ກັນ ເພາະ

ວ່າຜູ້ທີ່ຮັກເພື່ອນມະນຸດ ກໍປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

9 ເພາະວ່າ ຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກ່າວວ່າ, “ຢ່າຫຼິ້ນຊູ້, ຢ່າຂ້າຄົນ, ຢ່າລັກຊັບ, ຢ່າໂລບ, ຢ່າເປັນພະຍານທີ່ບໍ່ຈິງ” ທັງບັນຍັດຂໍ້ອື່ນ ໆ ກໍຮວມຢູ່ໃນຂໍ້ນີ້ຄື, “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົວເອງ.”

10 ຄວາມຮັກບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ເພື່ອນບ້ານ ເຫດສັນນັ້ນ ຄວາມຮັກຈິ່ງເປັນທີ່ໃຫ້ພຣະບັນຍັດສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

11 ທີ່ຄວນຈະເຮັດດັ່ງນີ້ກໍເພາະພວກເຈົ້າ ໄດ້ຮູ້ຈັກກາລະເວລາແລ້ວວ່າ ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ເຈົ້າຄວນຈະຕື່ນຈາກຫຼັບແລ້ວ ດ້ວຍວ່າເວລາທີ່ເຮົາຈະພົ້ນນັ້ນກໍໃກ້ກວ່າເວລາເມື່ອເຮົາຫາກໍໄດ້ເຊື່ອນັ້ນ.

12 ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫຼາຍແລ້ວ ແລະຮຸ່ງເຮົາກໍໃກ້ເຂົ້າມາ ເຫດ

ສັນນັ້ນພວກເຈົ້າຈິ່ງຖິ້ມການຝ່າຍຄວາມມັດເສຍ ແລະເອົາເຄື່ອງອາວຸດແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງມາຫົ່ມຕົວ.

13 ພວກເຮົາຈິ່ງປະຕິບັດຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບເວລາກາງເວັນ ບໍ່ແມ່ນໃນການລ້ຽງອັນມ່ວນຊື່ນ ແລະການເສບສຸລາຢາເມົາ, ບໍ່ແມ່ນໃນການຫຼິ້ນຊູ້ ແລະການຫຼິ້ນກິນຟຸ່ມເພື່ອຍ, ບໍ່ແມ່ນໃນການວິວາດ ແລະອິດສາກັນ.

14 ແຕ່ຈິ່ງປະດັບຕົວດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະຢ່າຈັດຫາອັນໃດເພື່ອບຳລຸງຕົນຫາຂອງເນື້ອກາຍ.

ບົດທີ 14

1 ສ່ວນຄົນທີ່ອ່ອນໃນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ຈິ່ງຮັບເຂົາໄວ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຖືກຖຽງກັນໃນເລື່ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

2 ຄົນໜຶ່ງຖືວ່າຈະກິນອັນໃດກໍ

ໂຮມ

ໄດ້ໝົດ ແຕ່ຄົນທີ່ຍັງອ່ອນໃນ
ຄວາມເຊື່ອກໍກິນແຕ່ຜັກເທົ່ານັ້ນ.

3 ຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ກິນນັ້ນໝົ່ນປະ
ໝາດຄົນທີ່ບໍ່ກິນ ແລະຢ່າໃຫ້
ຄົນທີ່ບໍ່ກິນກ່າວໂທດຄົນທີ່ກິນ
ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຮັບ
ເອົາຜູ້ນັ້ນແລ້ວ.

4 ເຈົ້ານັ້ນແມ່ນໃຜຈຶ່ງກ່າວໂທດ
ໃສ່ຂ້າໃຊ້ຂອງຜູ້ອື່ນ ຂ້າໃຊ້ນັ້ນ
ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ຫຼືລົ້ມລົງກໍສຸດແລ້ວ
ແຕ່ນາຍຂອງຕົນ ແລະລາວຄົງ
ຈະຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ເປັນແນ່ ດ້ວຍວ່າ
ພຣະເຈົ້າຊົງລິດສາມາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ
ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໄດ້.

5 ຄົນໜຶ່ງຖືວ່າວັນໜຶ່ງດີກວ່າອີກ
ວັນໜຶ່ງ ແຕ່ອີກຄົນໜຶ່ງຖືວ່າທຸກ
ວັນເໝືອນກັນ ຄວນໃຫ້ທຸກຄົນ
ມີຄວາມແນ່ໃຈໃນຄວາມຄິດເຫັນ
ຂອງຕົນເອງ.

6 ຜູ້ທີ່ຖືວັນກໍຖືດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືວັນ
ກໍບໍ່ຖືດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກິນກໍໃຫ້ກິນດ້ວຍເຫັນ
ແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າ
ເພິ່ນໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ
ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ກິນກໍໃຫ້ບໍ່ກິນດ້ວຍ
ເຫັນແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ຍັງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ.

7 ໃນພວກເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຊີວິດຢູ່
ເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ແລະບໍ່ມີ
ຜູ້ໃດຕາຍເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ.

8 ດ້ວຍວ່າ ຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍມີຊີ
ວິດຢູ່ ກໍມີຊີວິດເພື່ອອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າແລະຖ້າເຮົາຕາຍກໍຕາຍ
ເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດ
ສັນນັ້ນຖ້າເຮົາທັງຫຼາຍມີຊີວິດຫຼື
ຕາຍກໍດີ ເຮົາກໍເປັນຄົນຂອງອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

9 ເພາະເຫດນີ້ແຫຼະ, ພຣະຄຣິດ
ຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ ແລະໄດ້ຊົງ
ຄົນພຣະຊົນ ແລະຊົງພຣະຊົນຢູ່
ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າທັງຂອງຄົນຕາຍ ແລະຂອງ
ຄົນເປັນ.

10 ແຕ່ຕົວເຈົ້າເດ, ເຫດໃດເຈົ້າ
ຈຶ່ງກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ
ຫຼືເຈົ້າຜູ້ເປັນອີກຝ່າຍໜຶ່ງ, ເຫດ
ໃດເຈົ້າຈຶ່ງໝິ່ນປະໝາດພີ່ນ້ອງ
ຂອງຕົນ ດ້ວຍວ່າເຮົາທຸກຄົນ
ຕ້ອງຍືນຢູ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາ
ຂອງພຣະຄຣິດ.

11 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະ
ຄຳພີແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ ‘ເຮົາມີຊີວິດຢູ່
ທ່ຽງແທ້ສິນໃດ ທຸກຫົວເຂົ້າຈະ
ຄູເຂົ້າລົງຂາບເຮົາ ແລະລິ້ນທຸກ
ລິ້ນຈະສາລະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.’”

12 ດັ່ງນັ້ນເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງ
ກາບທູນເລື່ອງລາວຂອງຕົນເອງ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

13 ເຫດສັນນັ້ນ ພວກເຮົາຢ່າ
ກ່າວໂທດໃສ່ກັນແລະກັນອີກຕໍ່
ໄປ ແຕ່ວ່າຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຮັດດັ່ງນີ້
ດີກວ່າຄື ຢ່າໄດ້ເອົາສິ່ງໃດເປັນ
ເຫດໃຫ້ຊຸນສະດູດຫຼືລົ້ມລົງມາ
ຂວາງທາງຂອງພີ່ນ້ອງ.

14 ເຮົາຮູ້ ແລະເຊື່ອແນ່ໃຈໂດຍ
ພຣະເຢຊູເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງ
ໃດທີ່ເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມໃນຕົວມັນ
ເອງ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຖືວ່າສິ່ງ
ໃດເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ມັນກໍເປັນ
ຂອງຕ້ອງຫ້າມສຳລັບຜູ້ນັ້ນແທ້.

15 ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເປັນທຸກ
ໃຈເພາະອາຫານທີ່ເຈົ້າກິນ ເຈົ້າ
ກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໄປຕາມທາງແຫ່ງ
ຄວາມຮັກເສຍແລ້ວ ພຣະຄຣິດ
ຊົງສັ່ນພຣະຊົນເພື່ອຜູ້ໃດກໍຢ່າໃຫ້
ຜູ້ນັ້ນຈົບຫາຍ ເພາະອາຫານທີ່
ເຈົ້າກິນນັ້ນ.

16 ສັນນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ການທີ່ເຈົ້າຖື
ວ່າດີນັ້ນ ເປັນຂໍ້ທີ່ຄົນອື່ນຕິຕຽນ
ໄດ້.

17 ເພາະວ່າອານາຈັກຂອງພຣະ
ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນການກິນແລະການດື່ມ
ແຕ່ແມ່ນຄວາມຊອບທຳ ແລະ
ສັນຕິສຸກກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ
ໃນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

18 ຜູ້ທີ່ບົວລະບັດພຣະຄຣິດໃນ

ໂຮມ

ການເຫຼົ້ານັ້ນກໍເປັນທີ່ພໍພຣະໂທ
ພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນທີ່ຊອບໃຈ
ມະນຸດດ້ວຍ.

19 ເຫດດັ່ງນີ້ພວກເຮົາ ຈົ່ງສະ
ແຫວງຫາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເຮັດໃຫ້
ເກີດຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະເລີນແກ່
ກັນແລະກັນ.

20 ຢ່າທຳລາຍງານຂອງພຣະ
ເຈົ້າຍ້ອນເລື່ອງອາຫານ ອາຫານ
ທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນຂອງຕ້ອງຫ້າມກໍ
ຈົງ ແຕ່ຄົນໃດທີ່ກິນອາຫານຊົ່ງ
ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະດຸດໃຈກໍມີ
ຄວາມຜິດ.

21 ເປັນການດີຢູ່ແລ້ວ ທີ່ຈະບໍ່
ກິນຊີ້ນ, ຫຼືດື່ມເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ຫຼືເຮັດ
ສິ່ງໃດ ໆ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພິນ້ອງ
ສະດຸດໃຈ ຫຼືເຮັດໃຫ້ບໍ່ພໍໃຈ ຫຼື
ເຮັດໃຫ້ອ່ອນກຳລັງ.

22 ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ນັ້ນຈົ່ງ
ຍືດຖືໄວ້ໃຫ້ໝັ້ນລະຫວ່າງຕົວ
ເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໃດບໍ່ມີເຫດ

ທີ່ຈະຕິຕຽນຕົນເອງ ໃນສິ່ງທີ່ຕົນ
ເຫັນຊອບແລ້ວນັ້ນ ກໍເປັນສຸກ.

23 ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົງໄສ ຖ້າຍັງ
ກິນຈະຖືກການລົງໂທດ ເພາະຜູ້
ນັ້ນບໍ່ໄດ້ກິນຕາມທີ່ຕົນເຊື່ອ ທັງ
ນີ້ກໍເພາະການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດ
ຈາກຄວາມເຊື່ອນັ້ນກໍເປັນບາບ
ທັງໝົດ.

ບົດທີ 15

1 ຝ່າຍເຮົາທັງຫຼາຍທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອເຂັ້ມແຂງ ຄວນອົດທົນຕໍ່ຄົນ
ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຢຸດໆ ຢ່ອນໆ
ແລະບໍ່ຄວນເຮັດຕາມຄວາມຊອບ
ໃຈຂອງຕົນເອງ.

2 ເຮົາທຸກຄົນຄວນເຮັດໃຫ້
ເພື່ອນບ້ານຊອບໃຈ ເພື່ອນຳປະ
ໂຫຍດ ແລະຄວາມຈະເລີນມາ
ສູ່ເຂົາ.

3 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ເຮັດ
ສິ່ງທີ່ຊອບພຣະໂທພຣະອົງເອງ
ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ

ວ່າ, “ຄຳກ່າວຫຍາບຊ້າຂອງ
ພວກຄົນທີ່ມີນທາພຣະອົງເຈົ້າ
ກໍໄດ້ຕົກຖືກຂ້າພຣະອົງ.”

4 ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນສະ
ໄໝກ່ອນນັ້ນກໍຂຽນໄວ້ເພື່ອສັ່ງ
ສອນພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າຜ່ານ
ຄວາມອົດທົນ ແລະຄວາມເລົ່າ
ໂລມໃຈຂອງພຣະຄຳພີນັ້ນພວກ
ເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມຫວັງ.

5 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມອົດ
ທົນ ແລະຄວາມເລົ່າໂລມໃຈນັ້ນ
ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ມີນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຕາມຢ່າງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດ.

6 ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ມີໃຈແລະ
ປາກພ້ອມພຽງກັນສັນລະເສີນ
ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາ
ທັງຫຼາຍ.

7 ເຫດສັນນັ້ນ ຈົ່ງຕ້ອນຮັບເຊິ່ງ
ກັນແລະກັນເໝືອນຢ່າງພຣະຄຣິດ
ໄດ້ຊົງຕ້ອນຮັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອ

ເປັນການຖວາຍພຣະກຽດຕິຍົດ
ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

8 ເພາະເຮົາຖືວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ
ໄດ້ຊົງເກີດເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພວກ
ທີ່ຖືພິທີຕັດ ເພື່ອສະແດງຄວາມ
ສັດຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຈະ
ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່
ພວກບັນພະບຸລຸດນັ້ນ ຍັງຢືນ
ໝັ້ນຄົງຢູ່,

9 ແລະ ເພື່ອຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້
ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ
ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ
ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີ
ແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫດນີ້ຂ້າພຣະ
ອົງຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະອົງໃນຖ້ຳມ
ກາງປະຊາຊາດທັງຫຼາຍແລະຈະ
ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະນາມ
ຂອງພຣະອົງ.”

10 ແລະມີຄຳກ່າວອີກວ່າ, “ປະ
ຊາຊາດທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງຊົມຊື່ນ
ຍິນດີດ້ວຍກັນກັບໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະອົງ.”

ໂຮມ

11 ແລ້ວຍັງມີຄຳກ່າວອີກວ່າ,
“ປະຊາຊາດທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງ
ສັນລະເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະ ໃຫ້ບັນດາໄພ່ພົນທັງຫຼາຍ
ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນພຣະອົງ.”

12 ແລະ ເອຊາຢາກກ່າວອີກວ່າ,
“ຈະມີໜີ້ແນວອອກຈາກເຢຊາຍ
ຄືຜູ້ຈະຊົງບັງເກີດມາປົກຄອງປະ
ຊາຊາດທັງຫຼາຍ ແລະປະຊາ
ຊາດທັງຫຼາຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນ
ພຣະອົງ.”

13 ຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຫວັງ
ຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫຼາຍເຕັມດ້ວຍ
ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຄວາມ
ສຸກທັງສິ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອ
ເຈົ້າຈະໄດ້ເຕັມບໍລິບູນໃນຄວາມ
ຫວັງໂດຍລິດເດດຂອງພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

14 ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍຂອງເຮົາເອີຍ,
ເຮົາເຊື່ອແນ່ວ່າພວກເຈົ້າບໍລິບູນ
ດ້ວຍຄວາມດີ ແລະພ້ອມດ້ວຍ
ຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ, ສາມາດຈະ

ເຕືອນສະຕິກັນ ແລະກັນໄດ້.

15 ແຕ່ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍຂອງເຮົາ
ເອີຍ, ທີ່ເຮົາກ້າຂຽນບາງຢ່າງມາ
ເຖິງພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຕືອນຄວາມ
ຈິ່ຈຳຂອງພວກເຈົ້າ ກໍເພາະເຫດ
ພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດ
ປະທານແກ່ເຮົາ,

16 ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄປຍັງຄົນ
ຕ່າງຊາດ ໃນການປະກາດຂ່າວ
ປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການ
ຖວາຍພວກຕ່າງຊາດທັງຫຼາຍ
ນັ້ນຈະເປັນທີ່ຊອບພຣະໄທ ຄື
ເປັນທີ່ສຳລະຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍພຣະວິນ
ຍານບໍລິສຸດ.

17 ເຫດສັນນັ້ນ ໃນພຣະເຢຊູ
ຄຣິດເຮົາຈິ່ງມີສິ່ງທີ່ຈະອວດອ້າງ
ໄດ້ ໃນການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ.

18 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ອາດຈະອ້າງ
ສິ່ງໃດນອກຈາກສິ່ງຊຶ່ງພຣະຄຣິດ
ໄດ້ຊົງກະທຳໂດຍຊົງໃຊ້ເຮົາດ້ວຍ
ທາງຄຳສອນ ແລະກິດຈະການ

ເພື່ອຈະໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຊື່ອຟັງ.
 19 ຄື ດ້ວຍການອິດທິລິດແຫ່ງ
 ໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນ
 ໂດຍລິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ
 ຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນເຮົາໄດ້ປະ
 ກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດ
 ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາ
 ເລັມອ້ອມໄປຍັງແຂວງອີລີຣີກິນ.
 20 ສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຕັ້ງເປົ້າໝາຍ
 ໄວ້ຢ່າງນີ້ວ່າຈະປະກາດຂ່າວປະ
 ເສີດໃນບ່ອນທີ່ຍັງບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍ
 ໄດ້ອອກພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ
 ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກ
 ຖານທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ວາງໄວ້ກ່ອນ
 ແລ້ວ.
 21 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະ
 ຄຳພີວ່າ, “ຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄຳ
 ບອກເຖິງເລື່ອງພຣະອົງກໍຈະໄດ້
 ເຫັນແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຟັງກໍຈະ
 ໄດ້ເຂົ້າໃຈ.”
 22 ນີ້ຄືເຫດທີ່ຂັດຂວາງເຮົາຫຼາຍ
 ເທື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍ.

23 ແຕ່ດຽວນີ້ບໍ່ມີກົດຫຼຸລະທີ່ຈະ
 ຕ້ອງຢູ່ໃນເຂດເຫຼົ່ານີ້ອີກຕໍ່ໄປເຮົາ
 ມີຄວາມປາດຖະໜາອັນໃຫຍ່ຫຼາຍ
 ປີມາແລ້ວທີ່ຈະມາຫາພວກເຈົ້າ,
 24 ເມື່ອເຮົາຈະໄປປະເທດສະ
 ເປນ ເຮົາຈະແວະມາຫາທ່ານທັງ
 ຫຼາຍ ເພາະເຮົາຫວັງວ່າຈະໄດ້
 ພົບພວກເຈົ້າຂະນະທີ່ໄປຕາມ
 ທາງນັ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມ
 ຊື່ນໃຈຈາກພວກເຈົ້າຈັກຫວ່າງ
 ແລ້ວກໍຫວັງວ່າພວກເຈົ້າຈະຊ່ອຍ
 ຈັດສົ່ງໃຫ້ເຮົາເດີນທາງຕໍ່ໄປ.
 25 ແຕ່ປັດຈຸບັນນີ້ເຮົາກຳລັງຂຶ້ນ
 ເມື່ອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຊ່ອຍ
 ສົງເຄາະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະ
 ເຈົ້າ.
 26 ດ້ວຍວ່າພວກສິດໃນແຂວງ
 ມາເກໂດເນຍ ແລະແຂວງອະຂາ
 ຢາໄດ້ເຫັນຊອບຈະເຂົ້າສ່ວນ
 ບໍລິຈາກຊັບ ເພື່ອຈັດຝາກໄປ
 ຊ່ອຍພວກໄພ່ພົນທີ່ທຸກຍາກໃນ
 ກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ໂຮມ

27 ພວກສິດເຫຼົ່ານັ້ນກໍພໍໃຈທີ່ຈະ ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ແລະທີ່ຈົງພວກເຂົາ ກໍເປັນໜີ້ພວກໄພ່ພົນເຫຼົ່ານັ້ນ ດ້ວຍ ເພາະວ່າຖ້າຄົນຕ່າງຊາດ ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນການຝ່າຍຈິດວິນ ຍານ ກໍເປັນການສົມຄວນທີ່ ພວກຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຊ່ອຍອຸປະ ຖຳສິດເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍສິ່ງຂອງຝ່າຍ ເນື້ອກາຍ.

28 ສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາສຳເລັດການ ມອບຜົນທານນີ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ ເຮົາກໍຈະໄປປະເທດສະເປນໂດຍ ຜ່ານເຂດທີ່ພວກເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ.

29 ແລະເຮົາແນ່ໃຈວ່າ ເມື່ອເຮົາ ມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍນັ້ນ ເຮົາ ຈະມາພ້ອມດ້ວຍພຣະພອນອັນ ບໍລິບູນແຫ່ງຂ່າວປະເສີດຂອງ ພຣະຄຣິດ.

30 ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍເອີຍ, ດ້ວຍ ເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງ ພວກເຮົາ ແລະດ້ວຍເຫັນແກ່ ຄວາມຮັກແຫ່ງພຣະວິນຍານເຮົາ

ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຮ່ວມ ກັນກັບເຮົາໄຫວ້ວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອເຮົາ, 31 ເພື່ອໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກມືຂອງ ພວກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນແຂວງຢູດາຍ ແລະໃຫ້ການປະຕິບັດເນື່ອງດ້ວຍ ຜົນທານຊຶ່ງເຮົານຳໄປຍັງກຸງເຢຣູ ຊາເລັມນັ້ນ ຈະເປັນທີ່ພໍໃຈແກ່ ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ,

32 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມາຫາພວກ ເຈົ້າຕາມຊອບພຣະໄທພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະ ຈະມີຄວາມເບີກບານສຳລານໃຈ ເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຈົ້າ.

33 ຂໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງສັນຕິສຸກ ຈົ່ງ ສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫຼາຍເທີນ. ອາແມນ.

ບົດທີ 16

1 ເຮົາຂໍຝາກນ້ອງສາວຂອງເຮົາ ໄວ້ກັບພວກເຈົ້າຄື ຟອຍເບ ຜູ້ ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງບົວລະບັດຄຣິສຕະຈັກ ຢູ່ທີ່ເມືອງເກັນເຂໂອ.

2 ຂໍພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັບນາງໄວ້ໃນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມສົມຄວນ
ແກ່ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຊ່ອຍນາງໃນທຸກ
ສິ່ງທີ່ນາງຕ້ອງການ ເພາະນາງ
ໄດ້ຊ່ອຍສົງເຄາະຫຼາຍຄົນຮວມ
ທັງເຮົາດ້ວຍ.

3 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ນາງປີຊະກາ ແລະທ່ານອາກີລາ
ຜູ້ຮ່ວມງານກັບເຮົາໃນພຣະລາຊະ
ກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ,

4 ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຊີວິດຂອງເຂົາເພື່ອ
ປ້ອງກັນຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາຂໍ
ຂອບຄຸນພວກເຂົາທັງສອງ ແລະ
ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ຄຣິສ
ຕະຈັກທຸກບ່ອນຂອງພວກຕ່າງ
ຊາດກໍຂອບຄຸນເຂົາດ້ວຍ.

5 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຮ່ວມປະຊຸມໃນ
ເຮືອນຂອງເຂົາເໝືອນກັນ. ຂໍ
ຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານ
ເອປາຍເນດ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງ

ເຮົາ ຜູ້ເປັນຜົນແຮກຝ່າຍພຣະ
ຄຣິດໃນເຂດແຂວງອາເຊຍ.

6 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ນາງມາຣີອາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກ
ໜັກຫຼາຍປະການສຳລັບພວກ
ເຮົາ.

7 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານອັນດາໂຣນີໂກກັບນາງຢູເນຍ
ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ແລະ
ໄດ້ຖືກກັກຂັງດ້ວຍກັນກັບເຮົາ
ເຂົາເປັນຄົນມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມ
ກາງພວກອັກຄະສາວິກ ທັງໄດ້
ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດກ່ອນເຮົາດ້ວຍ.

8 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານອາເປຍ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງ
ເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

9 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານອູຣະບານ ຜູ້ຮ່ວມງານກັບ
ພວກເຮົາໃນພຣະລາຊະກິດຂອງ
ພຣະຄຣິດແລະຂໍຝາກຄວາມຄິດ
ເຖິງມາຍັງທ່ານຊະຕາຊີເພື່ອນທີ່
ຮັກຂອງເຮົາ.

ໂຮມ

10 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານອະເປເລ ຜູ້ເປັນທີ່ພໍພຣະ
ໄທຂອງພຣະຄຣິດ ຂໍຝາກ
ຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງໄທເຮືອນ
ຂອງທ່ານອາຣິດໂຕບູໂລ.

11 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານເຮໂຣດີໂອນ ເພື່ອນຮ່ວມ
ຊາດກັບເຮົາ ແລະຂໍຝາກຄວາມ
ຄິດເຖິງມາຍັງໄທເຮືອນຂອງທ່ານ
ນາຣະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ.

12 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ນາງທິຝາຍນາ ແລະ ນາງທິໄຟ
ຊາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກໜັກ
ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຝາກ
ຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ ນາງເປຊີ
ດາ ເພື່ອນທີ່ຮັກຜູ້ໄດ້ເຮັດການ
ຍາກໜັກຫຼາຍໃນຝ່າຍອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າ.

13 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານຣູໂຟ ຜູ້ທີ່ໄດ້ເລືອກໄວ້ແລ້ວ
ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ

ມານດາຂອງເພິ່ນຊຶ່ງເປັນເໝືອນ
ມານດາຂອງເຮົາດ້ວຍ.

14 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານອາຊິນກຣິດ, ທ່ານເຟເລ
ໂຄນ, ທ່ານເຮຣະເມ, ທ່ານປະ
ໂຕບາ, ທ່ານເຮຣະມາ ແລະ
ບັນດາພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ກັບພວກເຂົາ
ເຫຼົ່ານັ້ນ.

15 ຂໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງ
ທ່ານພີໂລໂລກ ແລະນາງຢູເລຍ
ທ່ານເນເຣ ກັບນ້ອງສາວຂອງ
ທ່ານ ແລະ ທ່ານໂອລິມປາກັບ
ບັນດາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່
ກັບຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ.

16 ຈົ່ງຄຳນັບກັນແລະກັນດ້ວຍ
ທຳນຽມຈຸບອັນບໍລິສຸດ ບັນດາ
ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດກໍ
ຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍດ້ວຍ.

17 ບັດນີ້ພວກພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍ
ເອີຍ, ເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ເຈົ້າ
ທັງຫຼາຍສັງເກດເບິ່ງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ

ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກແລະ
ການເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຂຽນສະດູດລົ້ມ
ຊຶ່ງເປັນການຜິດຄຳສອນທີ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ ຈຶ່ງປິ່ນຫົ່າ
ໜີຈາກຄົນພວກນັ້ນເສຍ.

18 ດ້ວຍວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
ບົວລະບັດພຣະເຢຊູຄຣິດອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ
ແຕ່ໄດ້ບົວລະບັດທ້ອງຂອງຕົວເອງ
ແລະໄດ້ຫຼອກລວງໃຈຂອງຄົນຮູ້
ໜ້ອຍໃຫ້ຫຼົງດ້ວຍຄຳຍົກຍໍແລະ
ຄຳເວົ້າອ່ອນຫວານ.

19 ການທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ເຊື່ອ
ຟັງນັ້ນກໍຊ່າລີໄປເຖິງຫຼຸຄົນທັງ
ປວງແລ້ວ ເຫດສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງມີ
ຄວາມຍິນດີເພາະເຈົ້າທັງຫຼາຍ
ແຕ່ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າສະຫຼາດ
ຝ່າຍການດີ ແລະໃຫ້ເປັນຄົນໂງ່
ຝ່າຍການຊົ່ວ.

20 ຍັງບໍ່ຊ້າບໍ່ນານພຣະເຈົ້າແຫ່ງ
ສັນຕິສຸກ ຈະຊົງປາບຊາຕານໃຫ້
ໝຸ່ນລົງໃຕ້ພື້ນຜົນຂອງເຈົ້າທັງ

ຫຼາຍ. ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ
ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທີນ
ອາແມນ.

21 ທ່ານຕີໂມທຽວ ເພື່ອນຮ່ວມ
ງານກັບເຮົາ ແລະທ່ານລູກີໂອ,
ທ່ານຢາໂຊນ ແລະທ່ານໂຊຊີປາ
ໂທ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາກໍ
ຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງທ່ານ
ທັງຫຼາຍດ້ວຍ.

22 (ຂ້າພະເຈົ້າຄື ເຕຣະຕຽວ ຜູ້
ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂໍຝາກ
ຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງພວກທ່ານ
ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.)

23 ທ່ານຄາໂຍ ເຈົ້າຂອງບ້ານຜູ້
ຮັບລ້ຽງເຮົາ ແລະຜູ້ບຳລຸງລ້ຽງທັງ
ໝົດຄຣິສຕະຈັກໜ່ວຍນີ້ ຂໍຝາກ
ຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫຼາຍ.
ເອຣາຊະໂຕ ພະນັກງານຄັງຂອງ
ເມືອງ ແລະກູອາໂຕ ຜູ້ເປັນພີ່
ນ້ອງຂອງເຮົາກໍຝາກຄວາມຄິດ
ເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫຼາຍດ້ວຍ.

ໂຮມ

24 ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແຫ່ງພຣະເຢຊູ
ຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງສະ
ຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫຼາຍທຸກຄົນເທີນ.
ອາແມນ.

25 ຈົ່ງຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະ
ອົງຜູ້ຊົງຣິດສາມາດໃຫ້ເຈົ້າທັງ
ຫຼາຍຕັ້ງພັນຄົງຢູ່, ຕາມຂ່າວປະ
ເສີດຊຶ່ງເຮົາປະກາດນັ້ນ ແລະ
ການປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຢ
ຊູຄຣິດ, ຕາມການເປີດເຜີຍຂໍ້
ຄວາມອັນເລິກລັບ ຊຶ່ງໄດ້ປົກປັ່ງ
ໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເດີມມີໂລກມາ,

26 ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ປາ
ກົດແລ້ວ ແລະໂດຍພຣະຄຳພີ
ຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະຄຳ,
ຕາມຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຕັ້ງຢູ່ຖາ
ວອນເປັນນິດໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ ກໍ
ໄດ້ເປີດເຜີຍອອກໃຫ້ປະຊາຊາດ
ທັງປວງເຫັນແຈ້ງເພື່ອເຂົາຈະໄດ້
ເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄວາມເຊື່ອ.

27 ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະ
ກຽດຕິຍົດຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ
ພຣະບັນຍາແຕ່ອົງດຽວສືບໆ ໄປ
ເປັນນິດ. ອາແມນ.

ເຫດຜົນ 10 ປະການທີ່ຈະເຊື່ອໃນຫຼັກຂໍ້ເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ

1. ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງພຣະເຈົ້າ: ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ເຫັນຊີວິດຊຶ່ງໄດ້ຕໍາໜິຂອງພຣະອົງ, ໄດ້ຟັງຄໍາສອນອັນຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະອົງແລະພວກເຂົາໄດ້ສະຫຼຸບວ່າ “ພວກຂ້າມ້ອຍເຊື່ອແລ້ວແລະແນ່ໃຈວ່າ, ພຣະອົງຊຶ່ງເປັນພຣະຄຣິດຜູ້ນັ້ນ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງພຣະຊົມຢູ່.” (ໂຍຮັນ 6:69)
2. ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງພຣະຄໍາພີ: ບັນທຶກທາງປະວັດສາດທີ່ປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄໍາພີນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກນັກບູຮານຄະດີ ແລະພຣະຄໍາພີຍັງເປັນໜັງສືທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນແບບຕົ້ນສະບັບພາຍໃຕ້ການຮັບຮອງຂອງ Dead Sea Scrolls.
3. ຫຼັກເຫດຜົນສໍາລັບຊີວິດ: ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊຶ່ງສໍາແດງເຖິງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງຫ່ວງໃຍໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊຶ່ງສ້າງ, ຫຼາຍເທົ່າ ໆ ກັບແບບແລະລາຍລະອຽດຂອງການຊຶ່ງສ້າງທີ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນທໍາມະຊາດຂອງໂລກນີ້. (ພສສ 19:1-6, ໂຣມ 1:16-25)
4. ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງກັບອາດິດ: ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູຄຣິດກໍວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນກັບທີ່ ອາດາມ, ອັບຣາຮາມ, ດາວິດ ແລະພວກອັກຄະສາວິກໄດ້ນະມັດສະການ.
5. ການອ້າງຫຼັກຖານ: ຄຣິສຕຽນພວກທໍາອິດໄດ້ສ່ຽງຊີວິດຂອງເຂົາ ເພື່ອບອກໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາສິ້ນພຣະຊົມເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເພື່ອໄຖ່ຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດສະໂລກ ແລະສາມວັນຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ຊຶ່ງເປັນຄົນມາ, ຊຶ່ງປະກົດພຣະອົງຢູ່ຖ້ຳມາກາງພວກເຂົາຢ່າງໜ້າອັດສະຈັນ. (ກາຈກ5:17-42, 1ກຣທ15:3-5)

ໂຢຮັນ

6. ລິດທານຸພາບໃນການປ່ຽນແປງຊີວິດ: ໂບໂລ ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ເປັນສັດຕູຕົວຮ້າຍທີ່ສຸດຂອງສາວິກພວກທຳອິດ ໄດ້ຮັບການປ່ຽນແປງຈາກການທີ່ເຄີຍເປັນຜູ້ລ້າສັງຫານຄຣິສຕຽນກາຍມາເປັນຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນທີ່ເຂັ້ມແຂງ. (ຄລຕ1:11-24)

7. ການວິເຄາະທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ: ຄົນຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າ ບັນຫາຂອງມະນຸດຢູ່ທີ່ການຂາດຄວາມຮູ້, ຄວາມທຸກຍາກ, ແລະລັດຖະບານທີ່ດ້ອຍຄຸນນະພາບ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ແມ່ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວມັນເກີດຈາກບາບທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເອງ. (ມທ 15:19-20)

8. ມູມມອງໃນເລື່ອງຄວາມສຳເລັດຂອງມະນຸດ: ແທນທີ່ຈະເປັນຄວາມພະຍາຍາມແລະຄວາມຫວັງອັນໜຶ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມະນຸດຊາດ ພຣະຄຳພີກັບທຳນວາຍເຖິງເຫດການອັນໜ້າຍ້ານກົວທີ່ກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນກັບໂລກຂອງເຮົາໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. (ມທ24:5-31, 2ຕມທ3:1-5, 2ປຕ3:7)

9. ອິດທິພົນຕໍ່ສັງຄົມ: ປະທິຕິນໄດ້ເປັນພະຍານຢືນຢັນຢ່າງງຽບ ໆ ເຖິງການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູໃນປີການເກີດ (ໃນປີ ຄສ.) ແລະຄ່ານິຍົມພື້ນຖານຂອງຄຣິສຕຽນຕ່າງຫາກທີ່ເປັນຮາກຖານຂອງຈາຣິຍະທຳທາງສັງຄົມ ຈົນຍາບັນໃນການປະກອບອາຊີບ ແລະຄວາມພະຍາຍາມໃນການລົດຄວາມເຄັ່ງຄຽດໃນສັງຄົມ.

10. ການສະເໜີຄວາມພົ້ນ: ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນສອນໃນເລື່ອງຂອງການໃຫ້ອະໄພຈາກໂທດບາບ ແລະການຍອມຮັບເຂົ້າສູ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍການວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະຜູ້ໄຖ່. (ໂຣມ10:9-13) ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເອີ້ນໃຫ້ເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນເພາະເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ ແຕ່ເພື່ອເຮົາຈະສະແດງຄວາມສຳນຶກໃນພຣະຄຸນ, ຄວາມຮັກ ແລະຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ໄຖ່ເຮົາໃຫ້ພົ້ນ. (ອພຊ 2:8-10)